

Prof.univ.dr. Veronica STOICA
Prof.univ.dr. Alexandru BOROI
Prof.univ.dr. Tudor AMZA

DREPT

Teste grilă
pentru pregătirea examenului de licență
ZI și I.D.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
STOICA,VERONICA

**Drept : Teste grilă pentru pregătirea examenului
de licență / Veronica Stoica, Alexandru Boroș, Tudor Amza**
– București: Editura Victor, 2012

Bibliogr.

ISBN 978-973-1815-64-0

I. Boroș, Alexandru

II. Amza, Tudor

34(075.8)(079.1)

ISBN 978-973-1815-64-0

UNIVERSITATEA HYPERION DIN BUCUREȘTI
FACULTATEA DE DREPT
ȘI ADMINISTRAȚIE PUBLICĂ

Prof.univ.dr. Veronica STOICA

Prof.univ.dr. Alexandru BOROI

Prof.univ.dr. Tudor AMZA

TESTE GRILĂ

pentru pregătirea examenului de licență
ZI și I.D.

DREPT

EDITURA VICTOR

București, 2012

**© Toate drepturile aparțin
Universității HYPERION**

Cuprins

Discipline, tematici și bibliografii recomandate. Drept civil	7
Teste grilă. Drept civil	11
Grile anul I	11
Răspunsuri grile.....	41
Grile anul II. Drepturile reale principale	43
Răspunsuri grile.....	61
Grile anul II. Teoria generală a obligațiilor	63
Răspunsuri grile.....	87
Grile anul III	89
Răspunsuri grile.....	111
Problematika ce trebuie avută în vedere pentru examenul de licență. Drept penal.....	113
Teste grilă. Drept penal – partea generală	117
Teste grilă. Drept penal – partea specială.....	173
Răspunsuri teste grilă.....	202

**Discipline, tematici
și bibliografii recomandate**
pentru examenul de licență – SESIUNEA IUNIE 2012

DISCIPLINE FUNDAMENTALE ȘI DE SPECIALITATE

1.1. “INSTITUȚII DE DREPT CIVIL”

ATENȚIE!

Având în vedere faptul că studenții din anul IV (actual) au studiat dreptul civil în întregul sau (anii I, II, III) conform reglementărilor prevăzute în Codul civil de la 1864, instituțiile de drept civil stabilite în vederea promovării examenului de licență vor fi studiate potrivit legislației și literaturii de specialitate existente la momentul de până la intrarea în vigoare a Codului civil din 2009 (1 octombrie 2011).

1.1.2. DREPT CIVIL – ANUL I

a) Raportul juridic civil

1. Conținutul raportului juridic civil
2. Obiectul raportului juridic civil

b) Actul juridic civil

1. Noțiunea, clasificarea și condițiile actului juridic civil
2. Efectele actului juridic civil
3. Nulitatea atului juridic civil

BIBLIOGRAFIE

1. Gh. Beleiu, *Drept civil român, Introducere în dreptul civil român, Subiectele dreptului civil*, Ediția a XI-a, revăzută și adăugită de P. Trușcă și M. Nicolae, Editura Universul Juridic, București, 2007;
2. G. Boroș, *Drept civil, Partea generală*, Editura ALL, București, 1998, pp.162-268.
3. M. Nicolae, *Actul juridic și raportul juridic civil*, în lucrarea *Drept civil român. Curs selectiv pentru licență*, ediția a III-a revăzută și adăugită, Editura Press Mihaela, București, pp. 9-93;
4. E. Lupan, I. Sabau-Pop, *Tratat de drept civil român*, vol. I-II, Ed. C. H. Beck, București 2007.

1.1.3. DREPT CIVIL – ANUL II

a) Drepturile reale principale

1. Dreptul de proprietate. Definiție, attribute, caractere juridice, trăsături, forme;
2. Dreptul de proprietate publică;
3. Modalitățile juridice ale dreptului de proprietate;
4. Modurile de dobândire a proprietății și a altor drepturi reale. Uzucapiunea;
5. Apararea dreptului de proprietate prin acțiunea în revendicare.

b) Teoria generală a obligațiilor

1. Contractul ca izvor de obligații:
  - a) încheierea contractului (oferta, acceptarea, momentul și locul încheierii contractului);
  - b) efectele contractului (interpretarea contractului, principiile efectelor contractului, excepții de la principiul relativității contractului);
  - c) efectele specifice contractelor sinalagmatice.
2. Fapta ilicită cauzatoare de prejudicii ca izvor de obligații (răspunderea civilă delictuală)
  - a) Noțiunea, natura juridică, trăsăturile, funcțiile și felurile răspunderii civile delictuale;

- b) Răspunderea pentru fapta proprie;
- c) Răspunderea pentru fapta altei persoane;
- d) Răspunderea pentru prejudiciile cauzate de animale, edificii și de lucruri în general.

BIBLIOGRAFIE

1. C. Bârsan, M. Gaiță, M/M/Pivniceru, *Drept civil, Drepturile reale*, Institutul european Iași, pp. 92-135, 138-152, 189-209;
2. I. P. Filipescu, *Drept civil, Dreptul de proprietate și alte drepturi reale*, București, 1996, pp. 46-73, 147-171, 203-224, 227-242;
3. C. Bârsan, *Drept civil. Drepturile reale principale*, Editura C. H. Hamangiu, București, 2007;
4. C. Statescu, C. Bârsan, *Drept civil. Teoria generală a obligațiilor*, ediția a VIII-a revizuită și adăugită, Editura ALL, București, 2002, pp. 43-104 și 133-321.
5. Gh. Botea, *Drept civil, Patrimoniu și drepturile reale principale*, Editura Agona București, 1996, pp. 94-98, 102-254, 277-296.

1.1.4. DREPT CIVIL – ANUL III

- a) Contractul de vânzare-cumpărare**
- b) Contractul de locațiune (dreptul comun)**
- c) Contractul de donație**

BIBLIOGRAFIE

1. V. Stoica, *Drept civil. Contracte speciale*, Editura Universul Juridic, București, 2008.
2. Fr. Deak, *Tratat de drept civil. Contracte speciale*, ediție revizuită și actualizată de M. Lucian și R. Popescu Editura Universul Juridic, București, 2006;
3. Fr. Deak, St. D. Carpenaru, *Contracte civile si comerciale*, Editura Lumina Lex, București, 1993, pp.11-81, 87-116, 137-158;

4. L. Stanciulescu, V. Stoica, *Contracte civile*, în lucrarea *Drept civil*, Curs pentru pregătirea examenului de licență, Editura Lumina Lex, București, 1997, pp. 362-426

d) Devoluțiunea legală a moștenirii

BIBLIOGRAFIE

1. V. Stoica, *Dreptul la mostenire*, Editura Universul Juridic, București, 2007.
2. Fr. Deak, *Tratat de drept succesoral*, Editura Universul Juridic, 2002, București, pp. 54-154;
3. Gh. Botea, *Drept civil, Dreptul de moștenire*, Editura Scorpio 78, București, 1999, pp. 43-168;
4. D. Macovei, M. S. Striblea, *Drept civil. Contracte. Succesiuni*, Editura Junimea, Iași, 2000, pp. 9-80, 117-146, 149-170;
5. L. Stănciulescu, *Drept civil. Contracte speciale. Succesiuni*, Editura All-Beck, București, 2002, pp. 9-101, 109-147, 148-170.

Drept civil

Grile anul I

1. Intră în categoria incapacităților civile speciale:
  - a) interzicerea dreptului de a fi tutore sau curator;
  - b) interzicerea drepturilor părintești;
  - c) dobândirea de către tutore a unor bunuri din patrimoniul celui aflat sub tutelă.

2. Nu au capacitatea de a primi donații:
  - a) persoana fizică neconcepută și organizațiile care au dobândit personalitate juridică;
  - b) medicii și farmaciștii și persoanele care practică ilegal profesia de medic sau farmacist, care au tratat o persoană în boala de care a decedat;
  - c) minorii și persoanele puse sub interdicție.

3. Constituie eroare obstacol situația în care:
  - a) înstrăinătorul a făcut dovada că a dorit să încheie un contract de întreținere și nu de vânzare-cumpărare;
  - b) o persoană dobândește prin cumpărare o bijuterie crezând că este din aur, dar în realitate este din bronz;
  - c) o parte crede că a cumpărat un imobil care se află situat în București, iar cealaltă parte crede că a vândut imobilul situat în Cluj.

4. Constituie *error si substantiam* situația când:
  - a) o persoană se obligă să plătească o datorie care nu există;
  - b) o parte vinde un pian cu placă de fier, iar cealaltă parte este convinsă că a cumpărat pianul cu placă de bronz;
  - c) o parte crede că a cumpărat autoturismul proprietarului, marca „Opel”, iar proprietarul a înțeles că este vorba despre autoturismul „Ford”.

5. Dolul:

- a) e o eroare provocată;
- b) poate interveni în momentul încheierii actului;
- c) e o eroare spontană.

6. Dolul se manifestă sub forma:

- a) interceptării corespondenței;
- b) îndepărtării unei persoane prin izolare, de către rudele sale;
- c) calomnii la adresa rudelor cu vocație succesorală.

7. Dolul:

- a) este sancționat și cu nulitate relativă;
- b) dă dreptul la o acțiune în despăgubiri în condițiile răspunderii civile delictuale;
- c) poate îmbrăca și forma unei inacțiuni.

8. Există dol prin reticență în situația:

- a) necomunicării stării de graviditate, cu rea-credință, în momentul încheierii căsătoriei;
- b) necomunicării bolii grave care ar împiedica încheierea căsătoriei, dacă ar fi cunoscută de cealaltă parte;
- c) folosirii de către o persoană a unor mijloace viclene, prin care influențează o altă persoană de a dispune cu titlu gratuit în favoarea sa.

9. Nu există dol atunci când:

- a) eroarea a fost provocată din simplă neglijență;
- b) cocontractantul cunoaște împrejurarea pretins ascunsă;
- c) este vorba de atenții interesate.

10. Violența:

- a) poate proveni și de la un terț;
- b) privește integritatea fizică sau bunurile persoanei;
- c) are un domeniu restrâns de aplicare în ceea ce privește persoanele care o pot invoca.

11. Violența:

- a) constă în amenințarea cu un rău care poate fi numai de natură fizică sau morală;
- b) poate fi probată prin orice mijloc de probă admis de lege;
- c) nu cuprinde și situațiile în care amenințarea rezultă din împrejurări ce constituie „stare de necesitate”.

12. Violența:

- a) are caracterul unui fapt juridic;
- b) se sancționează cu nulitate relativă;
- c) în cazul actelor bilaterale trebuie să provină de la cealaltă parte contractantă.

13. Leziunea, ca viciu de consimțământ, se aplică în cazul:

- a) persoanelor puse sub interdicție;
- b) persoanelor cu capacitate de exercițiu restrânsă;
- c) persoanele lipsite de capacitatea de exercițiu.

14. Leziunea:

- a) se sancționează cu nulitate relativă;
- b) se sancționează cu reducerea sau mărirea uneia dintre prestații;
- c) se aplică și în cazul actelor de conservare.

15. Dolul, spre deosebire de leziune:

- a) e o împrejurare de fapt care împiedică darea unui consimțământ liber și în deplină cunoștință de cauză;
- b) este aplicabil atât actelor unilaterale cât și celor bilaterale;
- c) poate atrage, în principiu, atât anularea actului juridic civil, cât și micșorarea unei prestații sau mărirea acesteia.

16. Cauza:

- a) se probează prin mijloc de probă admis de lege;
- b) se prezumă ca fiind existentă și valabilă;
- c) trebuie să fie prevăzută expres în înscrisul constatator al actului juridic civil.

17. Forma cerută *ad validitatem*:
- este un element constitutiv al actului juridic civil;
  - se confundă cu forma autentică;
  - are ca izvor legea și convenția părților.
18. Forma cerută *ad validitatem* este necesară în cazul:
- adopției;
  - recunoașterii unui copil din afara căsătoriei;
  - contractului de închiriere a suprafețelor locative.
19. Nerespectarea formei cerute *ad probationem* se sancționează cu:
- nulitatea relativă a actului juridic civil;
  - imposibilitatea dovedirii actului juridic civil cu alt mijloc de probă;
  - imposibilitatea cunoașterii de către terți a existenței și valabilității actului juridic civil.
20. Aplicații ale formei cerute *ad probationem* sunt:
- ipoteca convențională;
  - tranzacția;
  - contractul de asigurare.
21. Decăderea din beneficiul termenului intervine:
- când debitorul ajunge în stare de insolabilitate, indiferent dacă este vinovat sau nu de producerea ei;
  - când debitorul ajunge în stare de insolabilitate, dacă este vinovat de producerea ei;
  - când debitorul refuză garanțiile asumate față de creditor.
22. Dacă termenul este stipulat în favoarea ambelor părți:
- ele nu pot renunța la beneficiul termenului decât împreună;
  - se prezumă renunțarea debitorului la beneficiul termenului;
  - numai creditorul poate renunța la beneficiul termenului.
23. În cazul unui contract de vânzare-cumpărare afectat de o condiție suspensivă:
- în cazul neîndeplinirii condiției, cumpărătorul nu poate solicita restituirea prețului plătit;

- b) înainte de îndeplinirea condiției, dacă s-a transmis posesia bunului către cumpărător, vânzătorul este în măsură să ceară plata prețului;
- c) în cazul neîndeplinirii condiției, contractul de vânzare-cumpărare se desființează cu efect retroactiv.

24. În cazul condiției suspensive *pendente conditione*:

- a) obligația se poate stinge prin plată;
- b) creditorul nu poate cere executarea obligației;
- c) creditorul este îndreptățit să solicite și să obțină garanții pentru creanța sa.

25. Lipsa de discernământ:

- a) constituie o excepție de la principiul forței obligatorii a actului juridic civil;
- b) atrage nulitatea relativă a actului juridic civil;
- c) nu poate fi invocată în cazul actelor juridice unilaterale.

26. Dacă termenul este stabilit în favoarea creditorului, atunci:

- a) debitorul nu-l poate obliga pe creditor să primească plata înainte de scadență;
- b) creditorul poate solicita executarea obligației;
- c) creditorul poate oricând să renunțe la beneficiul termenului.

27. Constituie excepție de la principiul *resoluto jure dantis, resolvitur jus accipientis*, menținerea:

- a) actelor subsecvente cu executare succesivă;
- b) actelor de dispoziție cu titlu oneros având ca obiect un imobil înscris în cartea funciară;
- c) actelor de conservare și de administrare cu privire la bunul care formează obiectul actului nul.

28. De la principiul retroactivității efectelor nulității există următoarele excepții:

- a) menținerea efectelor în cazul actelor cu executare succesivă;

- b) menținerea efectelor căsătoriei declarate nulă în privința copiilor rezultați din acea căsătorie;
- c) menținerea actului de înstrăinare lovit de nulitate, dar valabil ca revocare a legatului care are ca obiect bunul ce formează obiect și al actului de înstrăinare anulat.

29. Conversiunea actului juridic civil nu operează în cazul:

- a) validării actului prin confirmare;
- b) îndeplinirii ulterioare a cerinței legale care nu s-a respectat la încheierea actului juridic civil;
- c) actului nul care trebuie să se convertească într-un act juridic diferit.

30. Sunt aplicații ale principiului validității aparentei în drept:

- a) oficierea în mod public a căsătoriei de către un funcționar al primăriei care nu are calitatea de ofițer de stare civilă;
- b) cazul mandatarului aparent;
- c) cazul minorului care declară că e major.

31. Sunt aplicații ale principiului răspunderii civile delictuale:

- a) anularea unui act juridic civil încheiat de minorul fără capacitate de exercițiu, fără a fi reprezentat;
- b) falsificarea de către minor a actului de identitate pentru a induce în eroare pe cocontractant, care îl consideră major;
- c) comiterea de către un minor a unor delictive civile.

32. Actul juridic civil încheiat cu nerespectarea legii, în care o parte este de bună-credință, va produce efecte juridice în cazul:

- a) căsătoriei putative;
- b) dobândirii fructelor de către posesorul de bună-credință;
- c) înstrăinării bunului de către hoț sau gășitor.

33. Creditorii chirografari:

- a) au împotriva debitorului lor o garanție reală care să le asigure realizarea creanței;

- b) au un drept de gaj general numai asupra bunurilor prezente ale debitorilor lor;
- c) sunt acei creditori cărora le sunt opozabile actele încheiate de debitorii lor și terțe persoane.

34. Sunt cauze de nulitatea absolută:

- a) lipsa discernământului în momentul încheierii actului juridic civil;
- b) lipsa consimțământului datorată erorii-obstacol;
- c) lipsa autorizației administrative sau eliberarea ei cu încălcarea legii.

35. Reprezintă cauze de nulitate relativă:

- a) încheierea actului juridic civil de o persoană lipsită de capacitatea de exercițiu;
- b) încheierea actului juridic civil fără încuviințarea autorității tutelare;
- c) lipsa prețului în contractul de vânzare-cumpărare.

36. Nulitatea absolută:

- a) poate fi invocată atât pe cale de acțiune, cât și pe cale de excepție;
- b) poate fi invocată numai de persoana ocrotită și al cărei interes a fost nesocotit la încheierea actului juridic civil;
- c) poate fi invocată și înlăuntrul termenului de prescripție.

37. Prin excepție, nulitatea absolută poate fi confirmată:

- a) în cazul căsătoriei încheiate cu încălcarea dispozițiilor legale privitoare la vârstă;
- b) în cazul autentificării donațiilor de către moștenitori sau reprezentanții donatorului, după moartea sa, consimțite anterior de către autorul lor, fără respectarea formalităților cerute de lege;
- c) în cazul ratificării actelor juridice civile încheiate de către mandatar cu depășirea puterilor conferite prin contractul de mandat.

- 38.** Nulitatea relativă poate fi invocată:
- a) de persoana ocrotită și al cărei interes a fost nesocotit la încheierea actului;
  - b) de creditorii chirografari ai părții ocrotite;
  - c) de procuror.
- 39.** Confirmarea expresă a nulității relative are loc dacă:
- a) autorul confirmării actului anulabil este persoana care ar putea invoca nulitatea;
  - b) autorul confirmării actului renunță la dreptul său de a invoca nulitatea relativă;
  - c) autorul confirmării este și o persoană cu capacitate restrânsă de exercițiu.
- 40.** După modul de formare, actele juridice civile se clasifică în:
- a) solemne, consensuale și aleatorii;
  - b) reale, solemne și consensuale;
  - c) consensuale, autentice și reale.
- 41.** După numărul părților, actele juridice civile se grupează în:
- a) acte unilaterale și contracte bilaterale;
  - b) contracte unilaterale și bilaterale;
  - c) acte unilaterale, bilaterale și multilaterale.
- 42.** După scopul urmărit de părți, actele juridice civile se clasifică în:
- a) liberalități și acte dezinteresate;
  - b) oneroase și comutative;
  - c) oneroase și gratuite.
- 43.** După efectele produse, actele juridice civile se clasifică în:
- a) constitutive, confirmative și de dispoziție;
  - b) constitutive, declarative și translativ;
  - c) constitutive, de ratificare și de administrare.
- 44.** Sarcina:
- a) operează de drept;

- b) este admisibilă și în cazul liberalităților;
- c) afectează eficacitatea actului juridic civil.

45. Sarcina:

- a) este o modalitate legală a actului juridic civil;
- b) este o obligație impusă gratificatului de către dispunător numai în actele cu titlu gratuit;
- c) afectează valabilitatea actului în caz de neexecutare a ei.

46. Persoana care dobândește sau poate dobândi un anumit drept, privit individual, iar nu ca element al unui patrimoniu, este:

- a) succesor cu titlu universal;
- b) succesor cu titlu particular;
- c) creditor chirografar.

47. Persoana care, deși nu este parte la încheierea actului juridic civil, este ținută, după caz, să profite sau să suporte efectele actului încheiat de autorul lui, este:

- a) având-cauză;
- b) donatar;
- c) terț.

48. Persoana care dobândește o fracțiune dintr-un patrimoniu se numește:

- a) legatar cu titlu universal;
- b) succesor cu titlu universal;
- c) moștenitor cu titlu universal.

49. Este lovit de nulitate absolută actul juridic civil în care:

- a) obiectul este ilicit, imoral sau nedeterminat;
- b) lipsește discernământul părților;
- c) lipsește consimțământul în cazul erorii obstacol.

50. Nulitatea relativă și absolută se deosebesc prin:

- a) sfera persoanelor care o pot invoca;
- b) natura normelor juridice care le reglementează;
- c) efectele produse prin declararea lor.

- 51.** Actele de administrare încheiate de minorul cu vârsta cuprinsă între 14-18 ani:
- a) sunt valabile fără a fi nevoie de încuviințarea prealabilă a autorității tutelare;
  - b) pot fi anulate pentru leziune dacă minorul a suferit un prejudiciu major;
  - c) sunt valabile dacă sunt încuviințate numai de ocrotitorul legal.
- 52.** Spre deosebire de nulitatea actului juridic, inopozabilitatea:
- a) intervine întotdeauna pentru cauze ulterioare încheierii actului;
  - b) se aplică numai actului juridic civil cu titlu oneros;
  - c) presupune un act juridic valabil încheiat.
- 53.** *Pendente conditione*, condiția suspensivă produce următoarele efecte:
- a) creditorul nu poate ceda dreptul său pe calea cesiunii de creanță;
  - b) creditorul poate cere executarea obligației;
  - c) creditorul poate lua măsuri de conservare a bunului.
- 54.** *Eveniente conditione*, condiția rezolutorie produce următoarele efecte:
- a) drepturile constituite de dobânditor în favoarea altor persoane se desființează;
  - b) debitorul trebuie să-și execute obligațiile;
  - c) părțile trebuie să-și restituie prestațiile efectuate.
- 55.** Avândul-cauză este:
- a) persoana care încheie actul juridic civil și dobândește drepturi și obligații;
  - b) și persoana care dobândește de la autorul ei o fracțiune dintr-un patrimoniu;
  - c) persoana străină de actul juridic civil, care nu a participat nici personal, nici prin reprezentant la încheierea lui.

56. Nulitatea actului juridic civil:

- a) privește atât actele juridice cât și faptele juridice *stricto sensu*;
- b) se aplică numai contractelor sinalagmatice;
- c) nu privește neapărat actul în întregime, ci doar clauzele nelegale.

57. Nulitatea absolută intervine când:

- a) a lipsit încuviințarea autorității tutelare, dacă aceasta era obligatorie potrivit legii;
- b) lipsește consimțământul datorită unei erori obstacol;
- c) actul juridic civil s-a încheiat cu depășirea capacității de folosință a persoanei juridice.

58. Spre deosebire de prescripția achizitivă, prescripția extinctivă:

- a) stinge dreptul la acțiune în sens material;
- b) are termene mai scurte și mai puține;
- c) are la bază posesiunea și nu va da, în principiu, naștere decât la o excepție.

59. Spre deosebire de prescripția extinctivă, termenul extinctiv:

- a) marchează stingerea dreptului subiectiv civil și a obligației corelative;
- b) privește doar domeniul actelor juridice civile;
- c) se stabilește numai prin lege sau prin voința părților.

60. Sunt imprescriptibile extinctiv:

- a) acțiunea de partaj care are ca obiect bunuri imobile;
- b) acțiunea de stabilire a domiciliului conjugal;
- c) acțiunea de reintegrare în locuința care constituie domiciliul comun.

61. Sunt prescriptibile extinctiv:

- a) acțiunea în revendicarea bunurilor pierdute sau furate de la terțul de bună-credință;
- b) acțiunea de valorificare a privilegiului locatorului;
- c) acțiunea pentru încredințarea copiilor minori unuia dintre părinți.

- 62.** Cauza imediată în contractul de donație constă în:
- a) transmiterea cu titlu gratuit a unui drept real sau de creanță;
  - b) predarea bunului care formează obiectul contractului în momentul autentificării actului;
  - c) intenția de a gratifica.
- 63.** Obiectul actului juridic civil este licit și moral atunci când:
- a) o persoană și-a asumat obligația de a parcurge înot Marea Neagră în schimbul unei sume de bani;
  - b) o persoană acordă consultații juridice fără a avea profesia de jurist, în schimbul unei remunerații;
  - c) o persoană dobândește o casă pentru a locui în ea împreună cu familia.
- 64.** Obiectul actului juridic civil reprezintă:
- a) obiectul raportului juridic născut din acel act juridic;
  - b) motivația care a stat la baza încheierii actului juridic;
  - c) modalitatea de exteriorizare a manifestării de voință.
- 65.** Forma actului juridic civil constă în:
- a) mijlocul sau modul de exteriorizare a voinței interne;
  - b) exteriorizarea hotărârii luate privind aducerea la cunoștința altor subiecte de drept;
  - c) voința exteriorizată a autorului actului.
- 66.** Forma cerută pentru opozabilitatea față de terți:
- a) se fundamentează pe ideea de protecție a terților față de eventualele efecte prejudiciabile ale unor acte juridice;
  - b) are ca scop ocrotirea drepturilor sau intereselor persoanelor care nu au participat la încheierea actului juridic;
  - c) constă în întocmirea unui înscris în vederea publicității actului juridic încheiat de părți.
- 67.** Revocarea, spre deosebire de nulitatea actului juridic civil:
- a) presupune cauze contemporane și ulterioare încheierii actului juridic civil;

- b) se aplică, în principiu, liberalităților;
  - c) presupune un act valabil încheiat.
- 68.** Capacitatea de a încheia acte juridice:
- a) e o parte a capacității de folosință;
  - b) se dobândește la naștere;
  - c) e o stare de drept.
- 69.** Incapacitatea de exercițiu:
- a) constă în inaptitudinea de a avea drepturi și obligații;
  - b) constă în lipsa posibilității juridice de a exercita personal și singur drepturile și de a-și asuma obligațiile;
  - c) constă în lipsirea unei persoane de dreptul de a încheia un act de dispoziție.
- 70.** Tăcerea valorează consimțământ când:
- a) legea prevede în mod expres acest lucru;
  - b) potrivit obiceiului locului, tăcerii i se atribuie valoare juridică;
  - c) este exprimată în așa fel încât terții să o înțeleagă ca fiind una producătoare de efecte juridice.
- 71.** Eroarea obstacol este:
- a) falsa reprezentare a realității care împiedică formarea actului juridic civil;
  - b) falsa reprezentare a realității ce cade asupra persoanei contractante;
  - c) falsa reprezentare a unor împrejurări care sunt mai puțin importante la încheierea actului juridic civil.
- 72.** În contractul de vânzare-cumpărare, scopul imediat constă în:
- a) reprezentarea mentală a contraprestației;
  - b) prefigurarea remiterii bunului;
  - c) intenția de a gratifica.
- 73.** Cauza falsă:
- a) apare când există o eroare asupra acelor elemente care constituie motivul determinant al consimțământului;

- b) atrage nulitatea relativă;
- c) apare atunci când vine în contradicție cu normele imperative ale legii.

74. Aplicații ale formei cerute pentru opozabilitatea față de terți sunt:

- a) darea de dată certă înscrisului sub semnătură privată;
- b) notificarea cesiunii de creanță;
- c) contractul de locațiune.

75. Termenul de grație este:

- a) stabilit de către o parte sau părți prin actul juridic civil;
- b) acel termen a cărui dată de împlinire nu este cunoscută în momentul încheierii actului juridic civil;
- c) acordat debitorului de instanța de fond, în considerarea situației sale patrimoniale.

76. Termenul suspensiv:

- a) afectează existența dreptului subiectiv civil și a obligației corelative;
- b) amână începutul exercitării dreptului subiectiv civil, respectiv executării obligației corelative;
- c) este stabilit întotdeauna de legiuitor.

77. Condiția potestativă pură:

- a) depinde exclusiv de voința uneia dintre părți;
- b) depinde exclusiv de voința uneia dintre părți, cât și de un eveniment exterior acesteia;
- c) depinde exclusiv de voința uneia dintre părți, cât și de voința unei persoane determinate.

78. Spre deosebire de termen, condiția:

- a) este un eveniment viitor și sigur ca realizare, care produce efecte retroactive;
- b) afectează existența obligațiilor și a drepturilor corelative;
- c) afectează existența obligațiilor și drepturilor și produce efecte pentru viitor.

79. Sarcina, spre deosebire de condiție:

- a) afectează numai actele cu titlu gratuit;
- b) afectează și actele cu titlu gratuit, alături de cele cu titlu oneros;
- c) nu creează nicio incertitudine cu privire la existența valabilă sau la executarea actului juridic civil.

80. Excepțiile de la irevocabilitatea actelor juridice bilaterale sunt:

- a) revocarea donației între soți;
- b) retractarea renunțării la moștenire;
- c) revocarea contractului de mandat de oricare dintre părți.

81. Constituie excepții de la principiul relativității efectelor actelor juridice civile:

- a) stipulația pentru altul;
- b) revocarea testamentului;
- c) revocarea contractului de mandat de către mandant.

82. Nulitatea, spre deosebire de rezoluțiune:

- a) e o cauză de ineficacitate a actului juridic civil;
- b) presupune un act juridic civil nevalabil încheiat;
- c) privește doar contractele sinalagmatice.

83. Nulitatea relativă este atrasă de următoarele cauze:

- a) lipsa discernământului în momentul încheierii actului;
- b) încălcarea ordinii publice;
- c) fraudarea legii.

84. Prescripția extinctivă spre deosebire de prescripția achizitivă:

- a) are caracter sancționator pentru debitorul inactiv al obligației corelative;
- b) constă în stingerea dreptului subiectiv neexercitat în termenul stabilit de lege;
- c) înăuntrul termenului stabilit de lege nu-și produce efectele.

- 85.** Decăderea, spre deosebire de prescripție extinctivă:
- presupune termene atât legale, cât și convenționale;
  - e o instituție de ordine publică sau privată, în funcție de caracterul normelor ce o reglementează;
  - marchează stingerea dreptului subiectiv civil și a obligației corelative.
- 86.** Termenul extinctiv, spre deosebire de prescripția extinctivă:
- privește doar domeniul actului juridic civil;
  - reprezintă o instituție de drept civil bazată pe împlinirea unui anumit interval de timp;
  - poate izvorî numai din voința părților și a unui organ jurisdicțional.
- 87.** Neexecutarea sarcinii:
- afectează valabilitatea actului juridic civil;
  - afectează eficacitatea actului juridic civil;
  - dă dreptul dispunătorului de a opta între a cere rezoluțiunea actului juridic civil sau a pretinde executarea în natură a sarcinii.
- 88.** Sarcina în favoarea unui terț:
- e o formă de manifestare a stipulației pentru altul;
  - e o formă de manifestare a simulației prin interpunere de persoană;
  - dă posibilitatea terțului beneficiar de a cere revocarea actului juridic civil pentru neîndeplinirea sarcinii.
- 89.** În cazul termenului suspensiv stipulat în favoarea debitorului:
- executarea obligației de către debitor înainte de scadență e o plată nedatorată;
  - până la împlinirea termenului, creditorul nu e îndreptățit să ceară plata de la debitor;
  - înainte de împlinirea termenului, creditorul e îndreptățit să ia măsuri conservatorii cu privire la patrimoniul debitorului.

90. Constituie excepții de la caracterul retroactiv al efectelor condiției, *eveniente conditione*:

- a) fructele culese de cel care a înstrăinat bunul rămâne ale sale, astfel încât dobânditorul va culege fructele numai din momentul îndeplinirii condiției;
- b) actele de administrare făcute de cel care a înstrăinat *pendente conditione* se desființează cu efect retroactiv;
- c) riscurile produse *pendente conditione* sunt în sarcina celui care a înstrăinat.

91. Condiția, modalitate a actului juridic civil:

- a) afectează existența dreptului subiectiv și a obligației corelative;
- b) este un eveniment împlinit la data încheierii actului;
- c) este un eveniment viitor și sigur ca realizare.

92. Actul juridic de confirmare:

- a) presupune refacerea actului juridic anulabil;
- b) reprezintă o convenție prin care se ratifică un act juridic anulabil;
- c) validează retroactiv actul juridic anulabil.

93. Termenul suspensiv în actul juridic civil produce următoarele efecte:

- a) creditorul este îndreptățit să intenteze acțiunea oblică sau cea pauliană înainte de termen;
- b) creditorul, până la îndeplinirea termenului suspensiv, nu poate cere plata de la debitor;
- c) creditorul, înainte de împlinirea termenului suspensiv, nu poate opune debitorului compensația sa.

94. Constituie excepții de la principiul retroactivității efectelor nulității actului juridic civil:

- a) menținerea efectelor produse în trecut de un contract cu executare în timp;

- b) situația posesorului de bună-credință care nu e exonerat de obligația de a restitui, odată cu bunul, și fructele culese în perioada cât a durat buna credință;
- c) anularea căsătoriei nu produce efecte față de copiii din acea căsătorie, nici pentru trecut, nici pentru viitor.

95. Forța majoră reprezintă o cauză de:

- a) suspendare a cursului prescripției extinctive în cazul acțiunii confesorii, întemeiate pe dreptul de servitute;
- b) suspendare a cursului prescripției în cazul acțiunii în grănițuire;
- c) suspendare a cursului prescripției în cazul acțiunii negatorii.

96. Cauza falsă:

- a) este un motiv de nulitate relativă, care poate fi invocată, numai de vânzătorul de bună-credință;
- b) este o eroare asupra scopului mediat;
- c) atrage nulitatea absolută a actului juridic, care poate fi invocată de orice persoană interesată sau de instanța din oficiu.

97. Conversiunea actului juridic civil:

- a) este o condiție necesară pentru exercitarea acțiunii în simulație prin deghizare totală;
- b) este posibilă în cazul nulității absolute;
- c) este un caz particular de novație prin schimbare de obiect.

98. Nulitatea absolută:

- a) poate interveni și în cazul nerespectării principiului specialității capacității de folosință;
- b) operează de drept în cazul contractului de întreținere, dacă este invocată de creditorul obligației de întreținere și în cazul împrumutului fără dobândă;
- c) nu poate fi invocată de partea căreia îi este imputabil motivul de nulitate.

99. Pentru a opera conversiunea actului juridic civil:

- a) este necesar ca unele clauze cuprinse în act să fie anulate, iar altele menținute;
- b) este necesar ca actul să fie validat prin confirmare sau prin îndeplinirea ulterioară a cerinței legale nerespectate la încheierea lui;
- c) actul socotit valabil să întrunească toate condițiile de valabilitate, iar aceste condiții să se regăsească în chiar cuprinsul actului anulat.

100. Capacitatea de a încheia actul juridic civil:

- a) este o condiție esențială, de fond, generală și de eficacitate a actului juridic civil;
- b) este o stare de drept, spre deosebire de discernământ, care este o stare de fapt;
- c) este o parte a capacității civile.

101. Forma cerută *ad validitatem* a actului juridic civil:

- a) este incompatibilă cu manifestarea tacită a voinței;
- b) dă posibilitatea terțului interesat de a nesocoti actul juridic invocat de părțile acestuia sau de una dintre ele împotriva sa, în caz de nerespectare;
- c) este un element esențial, constitutiv al actului juridic civil.

102. În cazul în care condiția suspensivă nu s-a îndeplinit:

- a) toate drepturile constituite de debitor cu privire la bun se desființează;
- b) raportul juridic obligațional nu ia naștere;
- c) toate prestațiile efectuate se vor restitui.

103. Aplicații ale formei *ad validitatem* sunt:

- a) contractul de asigurare;
- b) contractul de cesiune a drepturilor asupra mărcii;
- c) exprimarea în scris a consimțământului de a dona țesuturi sau organe umane terapeute.

- 104.** Sancțiunea nerespectării formei cerute *ad probationem* constă în:
- nevalabilitatea actului juridic *negotium iuris*;
  - inopozabilitatea actului juridic civil;
  - imposibilitatea dovedirii actului cu alt mijloc de probă.
- 105.** În cazul termenului suspensiv, dacă:
- debitorul execută obligația sa înainte de împlinirea termenului, el face o plată valabilă, renunțând la beneficiul termenului;
  - până la împlinirea termenului, creditorul poate cere plata de la debitor;
  - după împlinirea termenului, creditorul nu poate opune debitorului compensația.
- 106.** Condiția rezolutorie este:
- eveniment viitor și sigur de a cărui realizare depinde nașterea actului juridic;
  - eveniment viitor și nesigur care, până la realizarea lui, nu suspendă existența drepturilor subiective și a obligațiilor corelative;
  - o modalitate a actului juridic care constă în a da, a face ori a nu face ceva, numai în cuprinsul actului juridic cu titlu gratuit.
- 107.** *Pendente conditione*, condiția suspensivă produce următoarele efecte:
- începe să curgă prescripția dreptului la acțiune;
  - creditorul poate cere executarea obligației, debitorul fiind ținut de aceasta;
  - obligația nu se poate stinge prin compensație.
- 108.** *Eveniente conditione*, condiția rezolutorie, dacă s-a împlinit, produce următoarele efecte:
- debitorul sub condiția rezolutorie suportă riscul pieririi bunului, pentru că a dobândit proprietatea lucrului;
  - înstrăinătorul va restitui prețul și dobânditorul bunul;
  - drepturile constituite de dobânditor se desființează.

- 109.** Constituie excepții de la principiul irevocabilității, în categoria actelor unilaterale:
- încetarea contractului de concesiune;
  - retractarea renunțării la moștenire;
  - revocarea mandatului.
- 110.** Conduce la vicierea consimțământului:
- condiția care afectează un act juridic civil;
  - amenințarea care creează o temere serioasă;
  - dolul.
- 111.** Sunt anulabile pentru leziune numai actele juridice care:
- sunt comutative, cu titlu oneros;
  - sunt acte de conservare încheiate de minorul între 14-18 ani, fără încuviințarea ocrotitorului legal;
  - sunt acte păgubitoare pentru minor.
- 112.** Pentru valabilitatea obiectului actului juridic civil sunt necesare următoarele condiții generale:
- obiectul să constea într-un fapt personal al debitorului;
  - obiectul să fie licit, moral și posibil;
  - cel ce se obligă să fie titularul dreptului.
- 113.** Scopul obligației:
- în contractele sinalagmatice constă în prefigurarea mentală a contraprestației;
  - în contractele aleatorii constă în prefigurarea unei împrejurări viitoare și incerte de care depinde șansa unui câștig sau riscul unei pierderi;
  - în contractele reale constă în obiectivul urmărit la încheierea unui astfel de act.
- 114.** Minorul între 14-18 este prezumat că:
- are discernământ juridic în curs de formare;
  - nu are discernământ datorită stării de sănătate mintală;
  - este întotdeauna o persoană fizică cu deplină capacitate de exercițiu.

- 115.** Eroarea de fapt este:
- a) falsa reprezentare a realității ce cade asupra normelor care determină natura actului juridic civil ce se încheie;
  - b) falsa reprezentare a realității unor împrejurări care nu afectează valabilitatea actului juridic civil;
  - c) falsa reprezentare a unei situații faptice la încheierea actului juridic civil.
- 116.** Dolul incident (incidental) este:
- a) cel care cade asupra unor elemente determinante la încheierea actului juridic;
  - b) acela care dă naștere unei acțiuni în despăgubiri;
  - c) acela care nu atrage anulabilitatea actului.
- 117.** Lipsa discernământului la încheierea actului juridic civil se poate datora:
- a) unor tulburări vremelnice, ale minții;
  - b) vârstei înaintate, când încheierea unui act juridic civil impune numirea unui curator;
  - c) alienației sau debilității mintale.
- 118.** Lipsește intenția de producere a efectelor juridice:
- a) când manifestarea de voință s-a făcut sub o condiție potestativă simplă;
  - b) când manifestarea de voință s-a făcut cu o rezervă mintală, cunoscută de destinatarul acesteia;
  - c) când manifestarea de voință a fost făcută din pura complezență.
- 119.** Prin excepție, tăcerea valorează consimțământ la încheierea unui act juridic civil când:
- a) după obicei, tăcerea se consideră acceptare a succesiunii;
  - b) părțile, prin voința lor, stabilesc un asemenea înțeles al tăcerii;
  - c) succesibilul face un act de dispoziție cu privire la un bun succesoral.

- 120.** Există eroare asupra naturii juridice a actului când una dintre părți:
- a) crede că se cumpără originalul unui tablou al unei personalități și, în realitate, tabloul reprezintă o copie;
  - b) crede că participă la încheierea unui anumit act juridic civil, iar cealaltă parte crede că încheie un alt act juridic;
  - c) are în vedere că actul juridic civil are un anumit obiect, iar cealaltă parte crede că tratează asupra altui obiect.
- 121.** Dolul, viciu de consimțământ:
- a) e o eroare provocată, nu spontană;
  - b) poate consta și într-o inacțiune, în cazul numit reticență;
  - c) se presupune, adică cel ce pretinde că i-a fost viciat consimțământul, nu trebuie să dovedească acest fapt.
- 122.** Leziunea e viciu de consimțământ dacă:
- a) apare după momentul încheierii actului juridic civil;
  - b) disproporția de valoare între contraprestații este vădită;
  - c) este o consecință directă și nemijlocită a contractului respectiv.
- 123.** Dacă termenul este stabilit numai în favoarea debitorului, atunci:
- a) debitorul poate plăti înainte de termen, de bunăvoie, dar nu poate fi obligat la aceasta;
  - b) debitorul poate cere executarea obligației înainte de împlinirea termenului, fără ca, creditorul să se poată opune;
  - c) debitorul poate cere executarea înainte de termen dar numai și cu acordul creditorului.
- 124.** Condiția imposibilă în actul juridic civil:
- a) constă într-un fapt care contravine regulilor de conviețuire socială;
  - b) desființează actul juridic și atunci când este suspensivă;
  - c) desființează actul numai când este rezolutorie.
- 125.** Suntem în prezența unei excepții de la principiul forței obligatorii dacă:
- a) părțile au prevăzut o clauză de dezicere;

- b) se acordă prin lege un termen de amânare generală a executării unor obligații contractuale de către anumiți debitori;
- c) părțile au prevăzut posibilitatea reînnoirii contractului.

126. Constituie excepții aparente de la principiul relativității:

- a) cesiunea de creanță;
- b) novația;
- c) delegația.

127. Nulitatea actului juridic:

- a) lipsește actul juridic de efectele care contravin normelor juridice;
- b) privește încheierea actului juridic;
- c) privește eficacitatea actului juridic.

128. Nulitatea absolută intervine când:

- a) actul s-a încheiat în lipsa ori cu depășirea capacității de folosință a persoanei juridice;
- b) a lipsit consimțământul, și lipsa lui se datorează lipsei discernământului;
- c) actul s-a încheiat cu nerespectarea unei interdicții care are ca scop protecția unor interese proprii.

129. Nulitatea relativă intervine:

- a) când actul s-a încheiat în lipsa autorizației prealabile cerută de lege pentru anumite acte de dispoziție;
- b) când actul a fost făcut de interzisul judecătoresc;
- c) când consimțământul este viciat prin dol, violență, leziune.

130. Invocarea nulității relative se face de către:

- a) creditorii chirografari ai părții ocrotite, pe calea acțiunii oblice;
- b) oricine are un interes juridicește ocrotit și chiar din oficiu de organul de jurisdicție;
- c) de către succesorii părții ocrotite, cu excepția cazurilor în care dreptul la acțiune nu se transmite moștenitorilor.

- 131.** Refacerea actului juridic, nul absolut, este valabilă dacă:
- actul refăcut este un act nou care își va produce efectele de la data când a fost făcut actul inițial;
  - actul refăcut este un act nou care își va produce efectele de la data facerii lui;
  - actul inițial rămâne lovit de nulitate relativă.
- 132.** Confirmarea expresă a nulității relative este un act:
- unilateral, făcut în scopul de a acoperi nulitatea relativă;
  - care trebuie să emane de la cel îndreptățit să invoce nulitatea;
  - ce rezultă din acele împrejurări care nu lasă nicio îndoială asupra intenției de confirmare a actului anulabil.
- 133.** Intervine nulitatea totală atunci când:
- înstrăinarea unui teren ori a unei construcții, bun comun, de către unul dintre soți, s-a făcut fără consimțământul expres al celuilalt soț;
  - încheierea actului s-a făcut dintr-o eroare asupra substanței lucrului, iar calitățile esențiale ale obiectului au constituit cauza încheierii actului;
  - căsătoria este putativă.
- 134.** Constituie excepții de la principiul retroactivității efectelor nulității:
- cazul căsătoriei desfăcute;
  - cazul copiilor dintr-o căsătorie anulată;
  - cazul posesorului de bună-credință care păstrează fructele.
- 135.** Constituie excepții de la principiul *restitutio si integrum*:
- cazul persoanelor incapabile;
  - cazul posesorului de bună-credință a unui bun mobil;
  - cazul actelor de dispoziție, cu titlu oneros, încheiate cu un subdobânditor de bună-credință.
- 136.** Constituie excepții de la principiul *resoluto jure dantis, resolvitur jus accipientis*:
- cazul uzucapiunii;

- b) cazul actelor juridice încheiate prin nerespectarea unor dispoziții imperative, dar executate în fapt;
- c) cazul actelor de conservare și de administrare a bunului.

137. Spre deosebire de nulitate, rezoluțiunea:

- a) se aplică tuturor categoriilor de acte juridice;
- b) se datorează neexecutării culpabile de către una din părțile contractului sinalagmatic când cealaltă parte și-a executat obligațiile;
- c) se analizează în cazul executării contractului.

138. Inopozabilitatea se deosebește de nulitate, prin faptul că vizează:

- a) nerespectarea unor condiții privind valabilitatea actului;
- b) doar actul juridic pentru care legea prevede anumite măsuri de publicitate;
- c) în mod deosebit, părțile.

139. Caducitatea se deosebește de nulitate, prin faptul că:

- a) operează *ex nunc*;
- b) presupune numai un act care nu a produs încă efecte;
- c) presupune un act care nu este valabil încheiat.

140. În categoria avânzilor-cauză, intră printre alții, și:

- a) succesorii cu titlu universal ai părților;
- b) reprezentanții convenționali ai părților;
- c) toate persoanele care, după încheierea actului juridic, au contractat cu părțile acestuia.

141. Excepții reale de la principiul relativității efectelor actului juridic sunt, printre altele:

- a) contractul în favoarea unei terțe persoane;
- b) promisiunea pentru altul;
- c) reprezentarea.

142. Obligația asumată sub condiție:

- a) suspensivă pur potestativă din partea debitorului este valabilă;

- b) rezolutorie casuală este nulă;
  - c) pur potestativă din partea creditorului este valabilă.
- 143.** În funcție de întinderea efectelor sale, nulitatea se clasifică în:
- a) nulitate de fond și nulitate de formă;
  - b) nulitate totală și nulitate parțială;
  - c) nulitate de drept și nulitate judiciară.
- 144.** Clasificarea nulităților în absolute și relative se face în funcție de:
- a) felul condiției de valabilitate neîndeplinită;
  - b) modul de valorificare;
  - c) natura interesului ocrotit.
- 145.** Forma *ad validitatem* a actului juridic civil:
- a) constă, în toate situațiile, în întocmirea unui înscris autentic;
  - b) este incompatibilă cu manifestarea tacită de voință;
  - c) este cerută, printre altele, în cazul contractului de asigurare.
- 146.** Nulitatea relativă:
- a) poate fi acoperită prin confirmare, expresă sau tacită, de către cel ce o poate invoca;
  - b) poate fi invocată de orice persoană care are interes;
  - c) poate fi invocată numai în cadrul termenului de prescripție extinctivă.
- 147.** Nulitatea virtuală (tacită) este aceea care:
- a) rezultă în mod implicit, neîndoielnic, din textul de lege;
  - b) rezultă în mod explicit dintr-un text legal;
  - c) se deduce, cel mai adesea, din modul de redactare a textelor.
- 148.** Conversiunea actului juridic presupune îndeplinirea următoarelor condiții:
- a) să existe identitate de părți cu cele două acte juridice;
  - b) unul din acte să fie anulat efectiv și parțial;
  - c) să existe un element de diferență între actul nul și actul valabil.

- 149.** *Pacta sunt servanda* este un principiu:
- care guvernează efectele nulității actului juridic;
  - fundamental al dreptului civil;
  - consacrat prin lege numai pentru convenții, nu și pentru acte juridice unilaterale.
- 150.** Pot fi revocate în mod unilateral următoarele acte:
- contractul de locațiune încheiat pe o perioadă determinată;
  - donăția între soți;
  - contractul de depozit, de către deponent.
- 151.** Nulitatea relativă intervine în cazul:
- dolului principal;
  - predecesului legatarului;
  - neîndeplinirii formalităților privind publicitatea imobiliară.
- 152.** În contractele sinalagmatice lipsește scopul imediat când:
- obiectul contraprestației reprezentate nu există la încheierea actului și nici nu poate exista în viitor;
  - bunul nu a fost predat;
  - există o eroare asupra motivului determinant.
- 153.** În funcție de criteriul cunoașterii sau necunoașterii momentului când se va împlini termenul, există:
- termen cert;
  - termen suspensiv;
  - termen voluntar.
- 154.** Termenul de grație se acordă:
- în cazul vânzării de imobile, dacă vânzătorul e în pericol de a pierde lucrul;
  - în cazul plății nedatorate;
  - în cazul gestiunii de afaceri.
- 155.** Dacă debitorul execută plata înainte de împlinirea termenului:
- face o plată nedatorată;

- b) face o plată perfect valabilă;
- c) are dreptul de a cere restituirea prestației efectuată ca plată.

156. Creditorul, înainte de împlinirea termenului:

- a) nu poate opune debitorului, compensația;
- b) poate cere plata, dacă termenul este în favoarea debitorului;
- c) poate intenta acțiunea oblică.

157. Creditorul, *pendente conditione*:

- a) poate face acte de conservare a dreptului său;
- b) nu poate cere și obține garanții;
- c) nu poate cere executarea obligației de către debitor.

158. Condiția, în funcție de cauza de care depinde realizarea sau nerealizarea evenimentului, se clasifică în:

- a) condiție mixtă;
- b) condiție suspensivă;
- c) condiție causală.

159. Condiția pur potestativă este condiția:

- a) a cărei realizare sau nerealizare depinde de voința unei persoane determinate;
- b) a cărei realizare sau nerealizarea depinde exclusiv de voința unei singure părți;
- c) a cărei realizare sau nerealizare depinde de voința unei părți și de fapte exterioare.

160. Condiția mixtă este acea condiție a cărei realizare depinde de:

- a) hazard;
- b) voința uneia sau a celeilalte părți a actului juridic;
- c) voința unei părți și a altei persoane.

161. Condiția negativă este acea condiție care:

- a) afectează existența actului juridic printr-un eveniment ce urmează să nu se îndeplinească;
- b) afectează nașterea dreptului și obligației;

- c) constă într-un eveniment sau fapt ce nu se poate realiza, fie sub aspect fizic, fie sub aspect juridic.

162. În cazul în care condiția rezolutorie s-a îndeplinit:

- a) actul juridic se consolidează, fiind socotit, de la încheierea lui, ca pur și simplu;
- b) actul juridic este desființat cu efect retroactiv;
- c) părțile se află în aceeași situație în care s-ar fi aflat dacă nu ar fi încheiat actul juridic.

163. În materia violenței, ca viciu de consimțământ:

- a) temerea insuflată celui amenințat trebuie să fie considerabilă și actuală;
- b) amenințarea să provină de la un cocontractant;
- c) sancțiunea care intervine este nulitatea absolută a actului juridic.

Răspunsuri grile

1. c;	32. a;	63. c;	94. a, c;
2. b;	33. c;	64. a;	95. a;
3. a, c;	34. b, c;	65. a;	96. b;
4. b;	35. a, b;	66. a, b;	97. b;
5. a, b;	36. a;	67. b, c;	98. a;
6. a, b;	37. a;	68. a, c;	99. c;
7. c;	38. a;	69. b;	100. b;
8. a, b;	39. a, b;	70. a, b;	101. a, c;
9. a, b;	40. b;	71. a;	102. b, c;
10. a, b;	41. c;	72. a;	103. b, c;
11. b, c;	42. c;	73. a, b;	104. c;
12. a, b;	43. b;	74. a, b;	105. a;
13. b;	44. c;	75. c;	106. b;
14. a, b;	45. b;	76. b;	107. c;
15. b;	46. b;	77. a;	108. b, c;
16. a, b;	47. a;	78. b;	109. b;
17. a;	48. b;	79. a, c;	110. b, c;
18. a, b;	49. c;	80. a, c;	111. a, c;
19. b;	50. a, b;	81. a;	112. b;
20. b, c;	51. b;	82. b;	113. a, b;
21. a, c;	52. a, c;	83. a;	114. a;
22. a;	53. c;	84. c;	115. c;
23. b;	54. a, c;	85. a, b;	116. c;
24. b, c;	55. b;	86. a;	117. a, c;
25. b;	56. c;	87. b, c;	118. b, c;
26. b, c;	57. b, c;	88. a;	119. b, c;
27. c;	58. a;	89. b, c;	120. b;
28. a, b;	59. a, c;	90. a, c;	121. a, b;
29. a, b;	60. b, c;	91. a;	122. b, c;
30. a, b;	61. a, b;	92. c;	123. a, b;
31. b;	62. a, c;	93. b, c;	124. b;

125. b;	135. a;	145. b;	155. b;
126. a;	136. a, c;	146. a, c;	156. a;
127. a, b;	137. b, c;	147. a, c;	157. a;
128. a;	138. b;	148. a, c;	158. a;
129. b, c;	139. a, b;	149. c;	159. b;
130. a, c;	140. a;	150. b, c;	160. c;
131. b;	141. a;	151. a;	161. a;
132. a, b;	142. c;	152. a;	162. b, c;
133. a, b;	143. b;	153. a;	163. a;
134. b;	144. c;	154. b, c;	

Grile anul II – Drepturile reale principale

1. Dreptul de proprietate privată:

- a) nu se stinge prin înstrăinarea bunului;
- b) este inalienabil, dacă titularul lui este statul;
- c) nu poate avea ca titular statul, dacă asupra lucrului s-a constituit un drept de uzufruct în favoarea unei persoane fizice.

2. Dreptul de superficie:

- a) este prescriptibil extinctiv;
- b) poate fi apărat prin acțiunea confesorie;
- c) nu poate fi constituit prin legat.

3. Dreptul de superficie:

- a) este imprescriptibil extinctiv;
- b) se stinge prin neuz;
- c) presupune că superficiarul are un drept de proprietate asupra terenului și un drept de folosință asupra construcțiilor.

4. Dreptul de uz:

- a) nu poate fi închiriat;
- b) are ca obiect o locuință;
- c) poate fi înstrăinat.

5. Bunurile domeniale sunt bunurile:

- a) imobile sau mobile care aparțin numai statului;
- b) imobile sau mobile asupra cărora se exercită fie un drept de proprietate publică, fie un drept de proprietate privată;
- c) care aparțin statului și unităților administrativ-teritoriale.

6. Intră în categoria bunurilor de uz public:

- a) bibliotecile publice locale;
- b) echipamente și instalații în domeniul apărării naționale;
- c) drumurile naționale sau locale.

7. Intră în categoria bunurilor de interes public:
- operele de artă;
  - bogățiile subsolului;
  - bibliotecile publice naționale.
8. Spre deosebire de dreptul de proprietate privată, dreptul de proprietate publică:
- este absolut, exclusiv și perpetuu;
  - este imprescriptibil, absolut și exclusiv;
  - este imprescriptibil, inalienabil și insesizabil.
9. Dreptul de proprietate publică:
- nu poate fi înstrăinat și dobândit prin fapte juridice în sens restrâns și prin acte juridice de drept privat;
  - conferă titularului său, atributele de posesie, folosință și dispoziție asupra unui bun, care numai prin natura sa este de uz sau utilitate publică;
  - constituie expresia juridică a aproprierii comunitare a bunurilor.
10. În noțiunea de patrimoniu, spre deosebire de cea de bunuri domeniiale, intră:
- drepturile de proprietate asupra bunurilor, precum și toate celelalte drepturi reale, de creanță și datorii corespunzătoare;
  - drepturile și obligațiile patrimoniale, precum și bunurile care formează aceste drepturi;
  - drepturile și datoriile patrimoniale, prezente și viitoare, aparținând unei anumite persoane.
11. Acțiunea în revendicare întemeiată pe dreptul de proprietate publică:
- poate fi introdusă oricând, dar numai dacă a trecut un an de la deposedarea titularului dreptului;
  - dacă are ca obiect bunuri mobile, pârâtul nu poate să opună posesia de bună-credință în condițiile art. 1909 și 1910 C.civ.;

- c) este imprescriptibilă, pârâțul neputând să opună reclaman-
tului nici prescripția achizitivă.

12. Dreptul de concesiune se poate constitui asupra:

- a) infrastructurilor feroviare, portuare, aeroportuare civile;
- b) tuturor terenurilor proprietate publică;
- c) plajelor, cheiurilor și zonelor libere.

13. Dreptul de concesiune asupra bunurilor proprietate publică:

- a) se poate constitui pentru o perioadă de cel puțin 49 de ani
începând de la momentul semnării contractului;
- b) poate fi subconcesionat;
- c) se constituie prin contract de concesiune care este solemn,
sinalagmatic, cu titlu oneros, comutativ, cu executare
succesivă și constitutiv de drepturi reale.

14. Cauzele obligatorii de încetare a contractului de concesiune sunt:

- a) denunțarea unilaterală a contractului de către concesionar;
- b) expirarea termenului concesiunii;
- c) intervenția unui caz fortuit sau de forță majoră.

15. Dreptul de proprietate publică se dobândește prin:

- a) achiziții publice pentru cauză de utilitate publică;
- b) hotărâre a Guvernului, a Consiliului Județean, respectiv a
Consiliul General al Municipiului București;
- c) transferarea unor elemente din conținutul juridic al dreptului
de proprietate asupra bunului respectiv către stat.

16. Uzufuctul, constituit în favoarea unei fizice:

- a) are caracter esențialmente viager;
- b) are o durată maximă de 30 de ani;
- c) nu se transmite la moștenitori, uzufuctuarul putând ceda
doar emolumentul dreptului său.

17. Dreptul de administrare:

- a) are în vedere bunuri care, prin natura lor sau potrivit legii,
sunt de uz sau interes public;

- b) reprezintă dreptul de folosință pe care statul îl poate constitui asupra bunurilor din domeniul public;
- c) încetează prin reziliere în cazul în care titularul dreptului de administrare nu își execută obligațiile.

18. Bunurile, care formează obiectul dreptului de proprietate publică a statului:

- a) nu pot fi posedate de terții achizitori;
- b) au același regim juridic ca și bunurile proprietate privată a statului, sub aspectul imprescriptibilității;
- c) nu pot fi urmărite de creditorii pentru realizarea creanței lor.

19. Bunurile din domeniul public al statului:

- a) nu pot fi înstrăinate sau dobândite prin niciun mijloc de drept privat, în afară de vânzarea silită;
- b) pot forma obiectul executării silite;
- c) nu pot forma obiectul constituirii garanțiilor reale.

20. Dreptul de administrare:

- a) se poate constitui numai în favoarea regiilor autonome și instituțiilor publice;
- b) poate fi constituit sau revocat prin acte de drept administrativ;
- c) este un drept real principal, inalienabil, constituit de autoritatea competentă, cu titlu oneros.

21. Proprietatea comună pe cote-părți presupune că:

- a) niciunul dintre coproprietari nu are un drept exclusiv asupra unei părți materiale determinate din bunul dobândit în coproprietate;
- b) fiecare coproprietar are un drept exclusiv și asupra unei cote părți ideale și abstracte din dreptul de proprietate asupra aceluși bun;
- c) actele de folosință materiale a bunului pot fi exercitate de fiecare coproprietar și dacă schimbă destinația și modul de utilizare a bunului.

- 22.** În cazul proprietății comune pe cote-părți:
- un coproprietar va putea, fără acordul celorlalți, să execute lucrări de transformare sau renovare a bunului;
  - produsele bunului revin fiecărui coproprietar proporțional cu cota parte din dreptul de proprietate asupra bunului comun;
  - oricare coproprietar poate solicita remedierea degradărilor cauzate bunului comun sau despăgubiri de la autorul lor în condițiile răspunderii civile delictuale.
- 23.** Proprietatea comună pe cote-părți obișnuită încetează prin:
- exproprierea bunului;
  - uzucapiune, de către coproprietarul care a intervertit posesia echivocă într-o posesie utilă ca urmare a actelor de rezistență față de ceilalți coproprietari;
  - constituirea unei ipoteci asupra unei părți indivize.
- 24.** Dreptul de proprietate publică:
- poate fi apărat prin acțiunea în revendicare;
  - poate fi dobândit pe cale naturală;
  - în condițiile legii, dă posibilitatea constituirii ipoteci asupra bunurilor ce formează obiectul acestui drept.
- 25.** Acțiunea în revendicare:
- este prescriptibilă sub aspect extinctiv;
  - este o acțiune petitorie personală;
  - se introduce de proprietarul neposesor.
- 26.** Titlul invocat în sprijinul unei acțiuni în revendicare poate fi:
- o hotărâre judecătorească de partaj;
  - o tranzacție;
  - numai un titlu translativ de proprietate.
- 27.** Revendicarea mobilelor se aplică asupra:
- bunurilor mobile corporale;
  - bunurilor mobile care formează o universalitate;
  - bunurilor mobile considerate accesorii ale unui imobil.

- 28.** În cazul admiterii acțiunii în revendicare posesorul pârât este obligat:
- să restituie bunul liber de orice sarcini cu care ar fi fost grevat cu consimțământul posesorului neproprietar;
  - să restituie bunul în natură;
  - să restituie indemnizația de asigurare, dacă bunul pierit a fost asigurat.
- 29.** În cazul acțiunii în revendicare, dacă posesorul pârât a fost de bună credință, este obligat:
- să restituie toate fructele lucrului;
  - să restituie fructele pe care le-a încasat sau perceput pentru perioada intentării acțiunii;
  - să restituie fructele pe care le-a încasat sau perceput până la data intentării acțiunii.
- 30.** În cazul admiterii acțiunii în revendicare posesorul pârât are dreptul să ceară restituirea:
- cheltuielilor făcute pentru conservarea lucrului;
  - cheltuielilor care au sporit valoarea bunului, dar numai în măsura sporului de valoare pe care aceste cheltuieli le-a adus lucrului;
  - cheltuielilor din simpla plăcere.
- 31.** Ca urmare a admiterii acțiunii în revendicare, posesorul pârât e obligat să restituie:
- bunul, doar în măsura în care există în materialitatea lui;
  - bunul în natură sau prin echivalent, la alegerea pârâtului;
  - bunul, în toate situațiile.
- 32.** Termenul de trei ani pentru revendicarea bunului furat sau pierdut este un termen:
- de decădere;
  - de prescripție achizitivă;
  - de prescripție extinctivă.

33. Acțiunea în revendicare este:
- o acțiune prescriptibilă achizitiv;
  - o acțiune petitorie reală;
  - o acțiune care în anumite situații este prescriptibilă extinctiv.
34. În acțiunea în revendicare:
- reclamantul trebuie să fie proprietar exclusiv al bunului revendicat;
  - reclamantul poate să fie și un proprietar aflat în indiviziune;
  - titularul își apără dreptul său real asupra bunului și pretinde restituirea lui de la cel care-l stăpânește fără temei.
35. În acțiunea în revendicare, care are ca obiect bunurile din domeniul public:
- pârâtul se va putea apăra prin invocarea uzucapiunii;
  - statul va trebui să facă dovada dreptului de proprietate potrivit principiilor dreptului comun;
  - niciodată pârâtul nu se va putea apăra prin invocarea dobândirii proprietății bunurilor mobile corporale prin posesia de bună credință.
36. Acțiunea în grănițuire poate fi promovată:
- de nuda proprietar;
  - de chiriaș;
  - de arendaș.
37. Cel care a pierdut sau căruia i s-a furat un lucru mobil, pentru a-l revendica, trebuie să facă dovada faptului că:
- el a fost posesorul lucrului;
  - acel lucru a ieșit din patrimoniul său fără voia sa;
  - bunul revendicat este aproape identic cu cel pierdut sau furat.
38. Respingerea acțiunii în revendicare a bunului furat de la proprietar va putea fi obținută de posesor dacă:
- de la data furtului au trecut mai mult de 3 ani;
  - a fost de bună-credință la momentul când a intrat în posesie, în cazul în care a cumpărat bunul din târg;

- c) la data intrării în posesie a crezut că acela care i-a vândut și predat bunul cu mai mult de 3 ani înainte de introducerea acțiunii e adevăratul proprietar.
- 39.** Posesorul poate valorifica un drept asupra fructelor bunului revendicat dacă:
- a) dovedește existența unui titlu care să confere posesiei sale o aparență de legalitate;
  - b) titlul este lovit de nulitate absolută sau relativă, dacă nu s-a cunoscut cauza nulității;
  - c) a cunoscut viciile titlului său.
- 40.** Restituirea fructelor se datorează de la data:
- a) cererii de chemare în judecată;
  - b) pronunțării hotărârii;
  - c) anterioară cererii de chemare în judecată, dacă se dovedește reaua-credință a posesorului la acea dată.
- 41.** Posesorul de rea-credință va fi obligat să restituie fructele bunului revendicat de la data:
- a) cererii de chemare în judecată;
  - b) pronunțării hotărârii;
  - c) intrării sale în posesia bunului revendicat.
- 42.** Domeniul de aplicare al acțiunii în revendicare conform dispozițiilor art. 1909 C. civ. are în vedere:
- a) bunurile corporale;
  - b) bunurile incorporale;
  - c) titlurile la purtător.
- 43.** Revendicarea bunurilor mobile de la posesorul de bună credință atunci când adevăratul proprietar s-a desesizat voluntar de bunurile sale, presupune îndeplinirea următoarelor condiții:
- a) proprietarul bunului să fi încredințat voluntar bunul său unui detentor precar;

- b) detentorul precar să înstrăineze bunul unui terț fără acordul proprietarului;
  - c) terțul să dobândească bunul mobil cu bună-credință de la adevăratul proprietar.
44. Acțiunea în revendicare a bunurilor mobile în situația în care adevăratul proprietar s-a desesizat involuntar de bunurile sale este îndreptată împotriva:
- a) hoțului;
  - b) găsitului;
  - c) terțului de bună-credință care a dobândit bunul de la hoț sau găsit.
45. Prin furt în potrivit art. 1909 alin. 2 se înțelege:
- a) ieșirea bunului din patrimoniul proprietarului prin furt simplu;
  - b) ieșirea bunului din patrimoniu prin tâlhărie sau piraterie;
  - c) ieșirea bunului din patrimoniu prin săvârșirea infracțiunii de abuz de încredere.
46. Cel căruia i s-a furat un bun mobil sau l-a pierdut îl poate revendica:
- a) numai dacă terțul posesor este de bună-credință;
  - b) numai dacă terțul posesor este de rea-credință;
  - c) indiferent dacă terțul posesor este de bună sau rea-credință.
47. Termenul în care poate fi intentată acțiunea în revendicare a unui bun mobil pierdut sau furat este:
- a) un termen de prescripție;
  - b) un termen de decădere;
  - c) un termen convențional.
48. Acțiunea în revendicare a unui bun mobil găsit sau furat aparține:
- a) numai proprietarului care a pierdut sau căruia i s-a furat bunul;
  - b) și detentorului precar;
  - c) și creditorilor adevăratului proprietar.

- 49.** Pentru a beneficia de dispozițiile de protecție ale excepției prevăzute de art. 1910 C.civ., posesorul care a cumpărat bunul mobil pierdut sau furat trebuie:
- să fie de bună-credință;
  - să nu fi cumpărat bunul dintr-un loc public unde se fac în mod obișnuit asemenea operații;
  - să fie în posesia bunului.
- 50.** Acțiunea în revendicare are ca scop:
- nașterea unui nou drept de proprietate;
  - recunoașterea dreptului de proprietate existent;
  - readucerea bunului în patrimoniul reclamantului.
- 51.** Ca efect al acțiunii în revendicare, proprietarul este obligat să-l despăgubească pe posesor:
- numai de cheltuielile utile;
  - și de cheltuielile necesare;
  - și de cheltuielile voluptorii.
- 52.** Contractul de concesiune este un contract prin care se transmite:
- pe o perioadă nedeterminată, dreptul și obligația de exploatare a unui bun, a unei activități sau a unui serviciu public în schimbul unei redevențe;
  - pe o perioadă de cel puțin 48 de ani, dreptul și obligația de exploatare a unui bun, a unei activități sau a unui serviciu public în schimbul unei redevențe;
  - pe o perioadă determinată, de cel mult 49 de ani, dreptul și obligația de exploatare a unui bun, a unei activități sau a unui serviciu public în schimbul unei redevențe.
- 53.** Dreptul de concesiune se întemeiază pe:
- un drept de administrare;
  - un drept de folosință;
  - un drept de proprietate publică.
- 54.** Contractul de concesiune este un contract:
- constitativ de drepturi reale;

- b) *intuitu personae*;
  - c) cu executare dintr-o dată.
- 55.** Contractul de concesiune încetează prin:
- a) denunțarea unilaterală de către concesionar;
  - b) intervenția unui caz fortuit sau de forță majoră;
  - c) reziliere.
- 56.** Dreptul de proprietate publică se dobândește prin:
- a) achiziții publice efectuate în condițiile legii;
  - b) trecerea unor bunuri din domeniul public al statului sau al unităților administrativ-teritoriale în domeniul privat al acestora, pentru cauză de utilitate publică;
  - c) acte de donație sau legate acceptate de Guvern, de Consiliul județean sau de Consiliul local, după caz, dacă bunul intră în domeniul public.
- 57.** Dreptul de proprietate publică se caracterizează prin faptul că:
- a) nu poate fi înstrăinat și dobândit prin mijloace de drept privat;
  - b) bunurile care fac parte din domeniul public sunt apropiabile;
  - c) bunurile care fac parte din domeniul public al statului pot fi urmărite de creditori pentru realizarea creanțelor lor.
- 58.** Proprietatea comună pe cote-părți forțată și perpetuă încetează prin:
- a) dispariția imobilului;
  - b) la cererea oricărui coproprietar, prin partaj;
  - c) exproprierea imobilului, obiect al coproprietății.
- 59.** Dreptul de uz:
- a) nu poate fi închiriat;
  - b) nu poate fi înstrăinat;
  - c) are ca obiect o locuință.
- 60.** În cazul proprietății comune pe cote-părți:
- a) fructele civile se cuvin coproprietarului care le-a perceput;

- b) posesia exercitată de unul dintre coproprietari este, în principiu, echivocă;
  - c) actele juridice de conservare pot fi efectuate numai cu consimțământul expres al tuturor coproprietarilor.
- 61.** În ceea ce privește fructele produse de bunul care face obiectul coproprietății:
- a) se cuvin coproprietarului care a efectuat cheltuieli și a prestat muncă pentru producerea și perceperea lor;
  - b) se cuvin tuturor coproprietarilor, proporțional cu cota lor parte din dreptul de proprietate asupra bunului;
  - c) coproprietarul care a efectuat cheltuieli pentru producerea fructelor este îndreptățit să pretindă de la oricare dintre ceilalți coproprietari despăgubiri.
- 62.** Proprietatea comună pe cote-părți se caracterizează prin faptul că fiecare copărtaș:
- a) are un drept exclusiv asupra unei părți determinate din bun;
  - b) are un drept propriu, exclusiv asupra cotei-părți ideale din dreptul asupra bunului comun;
  - c) prin folosința materială a bunului, va putea transforma utilizarea lui obișnuită fără acordul unanim al celorlalți copărtași.
- 63.** Oricare dintre copărtași, fără consimțământul celorlalți, poate:
- a) să întrerupă cursul unei prescripții;
  - b) să greveze cu sarcini reale bunul comun;
  - c) să încheie un contract care să aibă ca obiect repararea bunului.
- 64.** Coproprietatea temporară încetează:
- a) prin partaj;
  - b) prin vânzare de către unul dintre copărtași;
  - c) prin donație, dacă unul dintre copărtași devine titular al tuturor cotelor-părți.

- 65.** Spre deosebire de proprietatea comună în devălmășie, coproprietatea comună pe cote-părți:
- a) se poate naște din contract, lege, uzucapiune etc.;
  - b) reprezintă o modalitate a dreptului de proprietate;
  - c) încetează prin împărțeală.
- 66.** În materia uzucapiunii:
- a) aceasta nu poate fi invocată pe cale de excepție, ci doar pe cale acțiune;
  - b) justul titlu în cazul uzucapiunii prescurtate, trebuie dovedit separat de buna-credință;
  - c) posesorul este considerat proprietar de la data împlinirii termenului uzucapiunii.
- 67.** Dacă proprietarul unui teren ridică o construcție cu materiale aparținând altei persoane atunci acesta:
- a) dobândește dreptul de proprietate asupra construcției, dacă este de bună credință;
  - b) este obligat la plata contravalorii materialelor de la momentul efectuării construcției precum și la daune interese, dacă este cazul;
  - c) este obligat să plătească o sumă de bani egală cu aceea a creșterii valorii fondului.
- 68.** Pentru a se dobândi proprietatea bunului prin uzucapiunea prelungită posesia trebuie:
- a) să fie utilă;
  - b) să se întemeieze pe un just titlu;
  - c) să fie de bună-credință.
- 69.** Poate servi ca bază a uzucapiunii de 10-20 ani:
- a) contractul de locațiune;
  - b) hotărârea judecătorească declarativă;
  - c) hotărârea judecătorească de adjudecare a unui bun.

70. Indiferent de felul uzucapiunii, termenul se calculează astfel:
- ziua în care începe prescripția nu se ia în calcul;
  - dies a quo* intră în calculul prescripției;
  - dies a quem* intră în calculul prescripției.
71. Întreruperea naturală a prescripției achizitive are loc:
- când posesorul este și rămâne lipsit, în decurs de cel puțin 1 an, de folosința lucrului;
  - când lucrul este declarat imprescriptibil prin lege;
  - prin recunoașterea dreptului a cărui acțiune se prescrie, făcută de cel în folosul căruia curge prescripția.
72. În cazul uzucapiunii de 10-20 de ani:
- buna-credință trebuie să existe în momentul intrării în posesie;
  - este suficient și un titlu putativ;
  - nu se poate recurge la joncțiunea posesiilor.
73. Termenul uzucapiunii scurte este de 10 ani dacă adevăratul proprietar a locuit:
- în raza teritorială a tribunalului unde se află imobilul;
  - în raza teritorială a judecătoriei unde se află imobilul;
  - în aceeași localitate cu uzucapantul.
74. Joncțiunea posesiilor este posibilă dacă:
- detenția precară este unită cu posesia;
  - cel care invocă joncțiunea este un succesor în drepturi al autorului;
  - transmiterea posesiei de la posesorul precedent la cel actual are loc în temeiul unui act juridic lovit de nulitate absolută.
75. Posesorul actual va putea invoca joncțiunea dacă:
- posesia dobânditorului este de aceeași natură cu aceea a autorului, ambele posesii fiind de bună-credință;
  - dobânditorul și autorul sunt de rea-credință, dobânditorul nu va putea uzucapa decât prin posesia de 30 de ani;

- c) dobânditorul este de rea credință și are just titlu, iar autorul este și el de rea-credință.

76. Uzucapiunea:

- a) se poate invoca din oficiu;
- b) poate fi invocată atât pe cale de acțiune, cât și pe cale de excepție;
- c) produce efecte retroactive.

77. În situația în care dobânditorul unui bun imobil are just titlu și este de bună-credință, iar autorul este de rea-credință:

- a) dobânditorul poate beneficia de posesia autorului său în cadrul uzucapiunii de 30 de ani;
- b) dobânditorul începe o nouă prescripție de 10-20 de ani, putându-se prevala și de posesia autorului său;
- c) dobânditorul începe o nouă prescripție de 10-20 de ani, fără să se prevaleze de posesia autorului său.

78. Termenul pentru uzucapiune, în cazul în care adevăratul proprietar a locuit 7 ani în circumscripția aceluiași tribunal județean în care este situat imobilul, după care se mută în raza altui tribunal județean, este:

- a) 10 ani;
- b) 13 ani;
- c) 17 ani.

79. Nu constituie just titlu:

- a) hotărârile judecătorești declarative;
- b) hotărârile judecătorești care constată o convenție translativă dintre părțile unui proces;
- c) convențiile de împărțeală.

80. Joncțiunea posesiilor reprezintă:

- a) adăugarea la termenul posesiei actuale a posesorului a timpului cât bunul a fost posedat de un terț;

- b) adăugarea la termenul posesiei actuale a timpului cât bunul a fost posedat de către proprietarul său;
- c) adăugarea la termenul posesiei actuale a posesorului, a timpului cât bunul a fost posedat de autorul său.

81. Uzucapiunea prescurtată:

- a) se invocă numai pentru a dobândi proprietatea asupra bunurilor imobile;
- b) se invocă pentru a dobândi proprietatea asupra unei universalități de bunuri;
- c) se întemeiază pe un titlu ce emană de la adevăratul proprietar.

82. Acțiunea în revendicare imobiliară este o acțiune:

- a) petitorie;
- b) posesorie;
- c) reală.

83. Acțiunea în revendicare poate fi exercitată:

- a) de un proprietar aflat în indiviziune;
- b) de titularul dreptului de proprietate asupra bunului revendicat;
- c) de posesorul neproprietar.

84. Dacă acțiunea în revendicare imobiliară este admisă atunci:

- a) pârâtul are dreptul la restituirea cheltuielilor voluptorii numai dacă au fost făcute cu bună-credință;
- b) se restituie imobilul liber de orice sarcini cu care a fost grevat de pârât;
- c) pârâtul culege toate fructele până la rămânerea definitivă a hotărârii de admitere, dacă a fost de bună-credință.

85. Exercițarea acțiunii în revendicare de către proprietarul bunului mobil furat sau pierdut are loc:

- a) în termen, de cel mult trei ani calculat de la data pierderii sau furtului, indiferent de cel care stăpânește bunul;

- b) în termen de cel mult trei ani, calculat de la data pierderii sau furtului, dacă posesorul bunului este de bună-credință;
  - c) în termen de cel puțin trei ani calculat de la data pierderii sau furtului, dacă posesorul bunului este de rea-credință.
- 86.** În cadrul acțiunii în revendicare, proba dreptului de proprietate:
- a) presupune întotdeauna existența unui înscris doveditor al transmisiunii dreptului de proprietate;
  - b) are caracter absolut numai dacă se face dovada unui mod originar de dobândire a dreptului de proprietate;
  - c) se realizează și printr-un titlu putativ.
- 87.** În temeiul art. 1909 alin. 1 C. civ., prezumția de proprietate:
- a) este o prezumție *iuris et de iure*;
  - b) operează în favoarea detentorului precar de bună-credință;
  - c) operează chiar dacă terțul dobânditor stăpânește bunul, *corpore alieno*, având însă *animus possidendi*.
- 88.** Acțiunea în revendicare:
- a) poate fi admisă numai dacă are ca obiect bunuri mobile;
  - b) poate fi exercitată și de creditorii chirografari ai proprietarului;
  - c) poate fi exercitată și împotriva detentorului precar, dar numai după împlinirea termenului de prescripție extinctivă a acțiunii personale.
- 89.** Cel care dobândește un bun mobil de la un hoț sau găsitör se prezumă a fi:
- a) posesor de bună-credință;
  - b) detentor precar;
  - c) posesor rea-credință.
- 90.** Ca efect al acțiunii în revendicare:
- a) posesorul de bună-credință va putea să rețină fructele încasate sau percepute până la data intentării acțiunii în revendicare de adevăratul proprietar;

- b) posesorul de bună-credință va restitui fructele pe care le-a cules pentru perioada intentării acțiunii în revendicare;
- c) posesorul de rea-credință va rămâne cu fructele pe care le-a consumat.

91. Dacă acțiunea în revendicare este admisă, atunci pârâtul poate solicita:

- a) cheltuielile necesare, precum și cele utile, însă în ce privește cele din urmă, numai în limita sporului de valoare adus bunului;
- b) toate cheltuielile utile, care, fără a fi fost necesare, aduc un folos, sporind valoarea bunului;
- c) numai cheltuielile făcute cu conservarea lucrului.

92. Acțiunea în revendicare privitoare la dreptul de proprietate publică:

- a) este imprescriptibilă extinctiv;
- b) poate fi paralizată doar prin invocarea uzucapiunii;
- c) este prescriptibilă în privința bunurilor mobile care fac parte din domeniul public.

93. Proba dreptului de proprietate în acțiunea în revendicare are caracter absolut dacă:

- a) dreptul de proprietate a fost dobândit prin uzucapiune;
- b) dreptul de proprietate a fost dobândit prin ocupațiune;
- c) dovada dreptului de proprietate se face prin titlu.

94. Ca efect al admiterii acțiunii în revendicare pârâtul din proces va executa obligația de restituire prin echivalent dacă bunul:

- a) a fost dobândit de un terț de bună credință;
- b) revendicat a format obiectul restituirii;
- c) a pierit din caz de forță majoră sau caz fortuit, iar posesorul pârât în acțiunea în revendicare a fost de bună-credință.

Răspunsuri grile

1. a;	25. c;	49. a;	73. a;
2. b;	26. a, b;	50. b, c;	74. b;
3. a;	27. a;	51. b;	75. a;
4. a;	28. a, c;	52. c;	76. b, c;
5. b;	29. b;	53. c;	77. a;
6. a, c;	30. a, b;	54. a, b;	78. b;
7. a, b;	31. a;	55. b, c;	79. a, c;
8. c;	32. a;	56. a, c;	80. c;
9. a, c;	33. b, c;	57. a, b;	81. a;
10. a, c;	34. a, c;	58. a, c;	82. a, c;
11. b, c;	35. b, c;	59. a, b;	83. b;
12. a, c;	36. a;	60. b;	84. b;
13. c;	37. b;	61. b;	85. b;
14. b, c;	38. c;	62. b;	86. b;
15. a, b;	39. a, b;	63. a, c;	87. c;
16. a, c;	40. a;	64. a, c;	88. b;
17. a;	41. c;	65. a;	89. a;
18. c;	42. a, c;	66. b;	90. a, b;
19. c;	43. a, b;	67. b;	91. a;
20. b;	44. c;	68. a;	92. a;
21. a;	45. a, b;	69. c;	93. a, b;
22. b;	46. c;	70. a, c;	94. a, b.
23. a, b;	47. b;	71. b;	
24. a, b;	48. a;	72. a;	

Grile anul II – Teoria generală a obligațiilor

1. Prin institutor înțelegem:
  - a) numai cadrele din învățământul public;
  - b) și cadrele din învățământul privat;
  - c) și cadrele didactice din învățământul superior.
2. Pentru angajarea răspunderii institutorilor sau artizanilor este necesar ca:
  - a) fapta elevului să fie săvârșită, indiferent de vârsta acestuia;
  - b) fapta elevului sau ucenicului să fie comisă în timpul minorității acestuia;
  - c) pagubele să fie suportate personal de elev sau ucenic.
3. Răspunderea institutorului sau a meseriașului este angajată chiar și atunci când:
  - a) cadrul didactic lipsește ori întârzie de la oră în mod culpabil;
  - b) meseriașul părăsește atelierul și nu instruieste pe ucenic în legătură cu activitatea pe care urmează să o desfășoare;
  - c) elevul sau ucenicul fuge de la orele de curs sau atelier.
4. Răspunderea comitentului este angajată numai dacă:
  - a) prepusul a creat prejudiciul în cadrul funcțiilor ce i s-au încredințat;
  - b) victima a cunoscut că prepusul a săvârșit fapta cu depășirea funcției și chiar prin exercițiul abuziv al acesteia;
  - c) există legătură între fapta prepusului și funcția încredințată.
5. Fundamentul răspunderii comitentului își are temeiul în:
  - a) culpa prezumată a comitentului;
  - b) reprezentarea comitentului de către prepus;
  - c) garantarea de către comitent a intereselor victimei.
6. Dacă victima prejudiciului pretinde despăgubiri atât de la comitent cât și de la prepus, atunci:
  - a) ei răspund în calitate de codebitori;

- b) comitentul răspunde în calitate de garant al intereselor victimei;
- c) prepusul răspunde în calitate de autor al faptei prejudiciabile.

7. Prin acțiunea în regres îndreptată de comitent împotriva prepusului:

- a) comitentul cere restituirea în întregime a despăgubirii avansată victimei;
- b) comitentul se subrogă de drept în drepturile victimei împotriva prepusului său;
- c) nu poate cere restituirea integrală a despăgubirii, întrucât răspunderea lor este solidară.

8. Ca efect al acțiunii în regres, comitentul:

- a) preia toate drepturile și acțiunile victimei;
- b) nu va putea pretinde restituirea despăgubirii decât pe calea acțiunii civile de drept comun, preluată de la victima prejudiciului;
- c) va putea recupera despăgubirea acordată victimei și pe altă cale.

9. Pentru angajarea răspunderii comitentului pentru fapta prepusului, victima trebuie să probeze întrunirea următoarelor condiții speciale:

- a) existența raportului de prepusenie;
- b) săvârșirea faptei ilicite și prejudiciabile de către prepus în cadrul funcțiilor încredințate de comitent;
- c) pretinderea reparației numai de la prepus.

10. Raporturile de prepusenie pot rezulta:

- a) din raporturile de muncă;
- b) și ocazional între membrii unei familii;
- c) din raportul dintre locatar și locatar.

11. Au calitatea de prepus:

- a) arendașul;

- b) mandatarul, dacă renunță la independența sa și acceptă autoritatea mandantului său;
  - c) militarul în termen.
- 12.** În cazul răspunderii pentru prejudiciile cauzate de animale, au calitatea de paznic juridic al animalului:
- a) numai proprietarul animalului;
  - b) și persoana căreia proprietarul i-a transmis paza juridică (uzufructuarul, chiriașul etc.);
  - c) persoanele care au numai paza materială a animalului, cum este prepusul păzitorului juridic.
- 13.** Înlăturarea răspunderii paznicului juridic poate avea loc prin dovedirea:
- a) forței majore;
  - b) cazului fortuit;
  - c) faptei victimei însăși.
- 14.** Pentru angajarea răspunderii în cazul prejudiciilor cauzate de animale, victima trebuie să dovedească:
- a) existența prejudiciului;
  - b) existența raportului de cauzalitate între comportamentul animalului și prejudiciu;
  - c) faptul că animalul se află în paza juridică a unei alte persoane.
- 15.** Prin edificiu, în cazul răspunderii pentru ruina edificiului, înțelegem:
- a) orice construcție încorporată direct sau indirect la sol;
  - b) construcția destinată folosinței directe a omului;
  - c) construcția realizată de om.
- 16.** Răspunderea pentru ruina edificiului revine:
- a) numai proprietarului edificiului;
  - b) și superficialului;
  - c) uzufructuarului.

17. Ruina edificiului angajează răspunderea proprietarului numai dacă:

- a) provine din lipsa de întreținere a edificiului;
- b) a fost provocată de un viciu de construcție, inclusiv al terenului;
- c) a fost provocată prin dărâmarea voluntară a edificiului ori de incendiu.

18. Răspunderea pentru ruina edificiului poate fi înlăturată dacă proprietarul edificiului dovedește:

- a) forța majoră;
- b) cazul fortuit;
- c) fapta victimei.

19. Acțiunea în rezoluțiunea contractului se invocă:

- a) numai de partea care a executat sau se declară gata să execute contractul;
- b) numai de către partea care se află în imposibilitate fortuită de a-și executa obligația;
- c) numai dacă debitorul obligației imposibil de executat a fost pus în întârziere.

20. Clauza penală:

- a) reprezintă clauza în temeiul căreia are loc rezoluțiunea convențională a contractului;
- b) este prevăzută numai pentru obligații contractuale;
- c) are ca scop stabilirea anticipată a cuantumului despăgubirilor ce urmează să fie plătite de debitor în caz de neexecutare, executare necorespunzătoare sau executare cu întârziere a obligației asumate.

21. Riscul contractului sinalagmatic:

- a) în contractele translativ de proprietate îl suportă acea parte care avea calitatea de proprietar al bunului în momentul pierii fortuite a acestuia;

- b) în contractele translative care au ca obiect bunuri de gen, de debitorul obligației imposibil de executat;
- c) în contractele netranslative de proprietate, de creditorul obligației imposibil de executat.

22. Spre deosebire de rezoluțiune, rezilierea:

- a) face să înceteze efectele contractului numai pentru viitor;
- b) în toate cazurile, are caracter judiciar;
- c) are întotdeauna cauze contemporane sau concomitente cu momentul încheierii contractului.

23. Dacă printr-un contract cu executare instantanee, părțile au prevăzut o clauză că „în cazul în care o parte nu-și va executa obligațiile, cealaltă parte este în drept să considere contractul ca desfășurat”:

- a) rezoluțiunea va opera pe baza declarației unilaterale de rezoluțiune a părții îndreptățite;
- b) rezoluțiunea va opera dacă partea care nu și-a îndeplinit obligația a fost pusă în întârziere, în formele prevăzute de lege;
- c) rezoluțiunea va opera, de îndată ce a expirat termenul de executare, fără ca obligația să fi fost adusă la îndeplinire.

24. Într-un contract sinalagmatic cu executare dintr-o dată, dacă este prevăzut un pact comisoriu, atunci:

- a) se înlătură posibilitatea creditorului care și-a executat sau se declară gata să-si execute obligația, de a cere executarea silită;
- b) poate fi invocat de debitorul care nu și-a executat obligația în cazul pactului comisoriu de gradul IV;
- c) nu mai e nevoie de intervenția instanței de judecată, excepție făcând pactul comisoriu de gradul I.

25. Dacă în contractul sinalagmatic este stipulat un pact comisoriu de gradul II, atunci instanța de judecată:

- a) nu poate acorda termen de grație;
- b) poate constata că rezoluțiunea a avut loc;

- c) are posibilitatea aprecierii cu privire la oportunitatea pronunțării rezoluțiunei.

26. Excepția de neexecutare a contractului este admisibilă:

- a) dacă există o neexecutare, chiar parțială a obligațiilor din partea cocontractantului;
- b) numai dacă debitorul a fost pus în întârziere;
- c) chiar dacă părțile au convenit un termen de executare a uneia dintre obligațiile reciproce.

27. Spre deosebire de antecontract, oferta de a contracta:

- a) atrage după sine responsabilitatea contractuală a debitorului promitent în caz de nerespectare;
- b) este o manifestare de voință reală, neviciată fără intenția de a angaja din punct de vedere juridic;
- c) poate fi revocată de ofertant în mod liber și fără vreo consecință atâta timp cât nu a ajuns la destinatar.

28. În cazul stipulației pentru altul:

- a) terțul beneficiar este îndreptățit să-l acționeze în instanță pe promitent pentru ca acesta să execute prestația în condițiile stabilite în contractul încheiat cu stipulantul;
- b) numai promitentul și stipulantul sunt părțile contractului;
- c) dacă terțul beneficiar decedează înainte de a accepta dreptul, acesta nu se va transmite succesorilor săi.

29. Acțiunea în simulație:

- a) are ca efect principal încetarea caracterului ocult al contra-înscrisului;
- b) de regulă, este introdusă de terțul pe care contractul aparent îl prejudiciază;
- c) are ca scop evitarea aplicării unor legi sau ocolirea prevederilor prohibitive la anumite contracte.

30. În materia acțiunii în simulație:

- a) creditorul trebuie să probeze existența complicității la fraudă a celui cu care debitorul său a contractat;

- b) insolvabilitatea debitorului nu reprezintă o condiție pentru admiterea acțiunii;
- c) urmărește desființarea actului juridic care corespunde voinței reale a părților.

31. Pentru valabilitatea contractului în folosul unei terțe persoane:

- a) trebuie ca voința de a stipula să fie neîndoielnică, certă;
- b) este necesar ca beneficiarul stipulației să fie determinat sau cel puțin determinabil;
- c) trebuie ca obiectul stipulației să-l constituie propria faptă a debitorului.

32. În cazul simulației:

- a) admiterea acțiunii în simulație, nu validează contractul secret dacă, la încheierea acestuia, nu au fost respectate condițiile de validitate;
- b) terții de bună-credință sunt îndreptățiți să invoce, în beneficiul lor și împotriva părților, efectele actului secret;
- c) în situația existenței unui conflict între terți, câștig de cauză vor avea acei terți care invocă actul secret.

33. Sunt terți în materia simulației:

- a) creditorii chirografari ai părților simulației;
- b) succesorii universali și cu titlu universal ai părților simulației, exceptând situația când prin actul ocult li se încalcă drepturi proprii;
- c) succesorii cu titlu particular ai părților simulației.

34. Clauza penală:

- a) în cazul în care nu sunt întrunite condițiile necesare acordării de despăgubiri, nu este datorată;
- b) este un contract accesoriu care se încheie după producerea prejudiciului și prin care părțile stabilesc despăgubirile ce urmează a fi plătite de debitor.
- c) nu conferă debitorului dreptul de a se libera valabil de obligația asumată prin executarea altei prestații.

- 35.** Răspunderea părinților pentru fapta ilicită și prejudiciabilă a copilului lor minor:
- a) revine adoptatorilor, în cazul copilului care a fost adoptat cu efecte restrânse, și nu părinților firești;
  - b) trebuie să fie întemeiată nu numai pe neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligației de supraveghere și de asigurare a educației copilului minor;
  - c) se aplică și dacă, potrivit legii, copilul a devenit major, înainte de împlinirea vârstei, prin căsătorie.
- 36.** Dacă, la momentul săvârșirii faptei ilicite, minorul a avut discernământ, victima are latitudinea de a trage la răspundere:
- a) numai pe minor, singur;
  - b) fie pe părinți, singuri;
  - c) fie deopotrivă pe minor și pe părinți.
- 37.** Se angajează răspunderea comitentului pentru fapta prepusului pentru:
- a) pagubele cauzate de prepus prin fapte care nu au legătură cu funcția încredințată, dar care au fost săvârșite în timpul exercitării acesteia;
  - b) tot ceea ce prepusul săvârșește în cadrul normal al funcției, când a lucrat pentru comitent, în limitele scopului în vederea căruia iau fost conferite funcțiile;
  - c) daunele cauzate de prepus când acesta își îndeplinește atribuțiile care derivă din funcția încredințată, în limitele funcției și în interesul comitentului.
- 38.** Dacă mai mulți prepuși, subordonați unor comitenți diferiți, au săvârșit o faptă ilicită cauzatoare de prejudiciu unuia dintre comitenți:
- a) prepușii vor fi ținuti solidar față de victima prejudiciului, pentru întregul prejudiciu;
  - b) comitenții vor fi ținuti solidar față de victima prejudiciului, pentru întregul prejudiciu;

- c) fiecare comitent este solidar cu propriul său prepus doar în limitele părții de prejudiciu pe care a produs-o acest prepus.
- 39.** În ipoteza părinților minorului din afara căsătoriei, pentru fapta ilicită a minorului cauzatoare de prejudicii:
- a) va răspunde părintele căruia minorul i-a fost încredințat, fie prin hotărâre judecătorească, fie, după caz, prin simpla învoială a părinților;
  - b) va răspunde părintele la care copilul locuia în fapt;
  - c) va răspunde părintele căruia minorul i-a fost încredințat, numai prin învoiala acestora încuviințată de instanța judecătorească.
- 40.** Pentru ca răspunderea comitentului pentru fapta prepusului să fie angajată:
- a) trebuie ca raportul de prepusenie să existe la momentul săvârșirii faptei ilicite;
  - b) trebuie ca prepusul să fi lucrat pentru comitent în limitele scopului în vederea căruia i-au fost conferite funcțiile;
  - c) trebuie ca fapta cauzatoare de prejudicii să fi fost săvârșită, fie în timpul serviciului, fie în timpul concediului de odihnă, fie în timp ce venea spre serviciu.
- 41.** Cel care are paza juridică a animalului se poate exonera de răspundere, numai dacă face dovada că producerea, de către animal, a prejudiciului s-a datorat:
- a) cazului fortuit;
  - b) faptei unei terțe persoane pentru care cel care are paza juridică a animalului este ținut să răspundă;
  - c) faptei victimei însăși.
- 42.** Răspunderea în temeiul art. 1001 C.civ. poate fi angajată:
- a) pentru animalele aflate în grădini zoologice;
  - b) pentru animalele sălbatice aflate în rezervații ori parcuri de vânătoare închise;
  - c) pentru animalele sălbatice care trăiesc în stare de libertate.

43. Se poate angaja răspunderea pentru ruina edificiului dacă:
- ruina edificiului a fost determinată de un cutremur de pământ;
  - ruina edificiului este urmarea lipsei de întreținere ori a unui viciu de construcție;
  - ruina edificiului este urmarea unui incendiu.
44. Prezumțiile privind răspunderea prevăzută în art. 1000 alin. 2 C.civ. se aplică:
- persoanelor fizice cărora le-au fost încredințați minorii;
  - părinților, dacă filiația este din căsătorie;
  - adoptatorului.
45. Potrivit art. 1002 C. civ. răspunde pentru ruina edificiului:
- proprietarul edificiului;
  - locatarul edificiului;
  - constructorul său, după caz, arhitectul.
46. Paza juridică a bunului:
- presupune în mod neîndoielnic contactul nemijlocit cu bunul;
  - este subordonată pazei materiale;
  - se constituie într-un raport juridic care presupune obligația de a preîntâmpina producerea vreunui prejudiciu, prin mijlocirea lucrului.
47. Sunt cauze exoneratoare de răspundere în materia răspunderii pentru prejudiciile cauzate se de lucruri, în general:
- cazul fortuit;
  - forța majoră;
  - fapta unei terțe persoane, pentru care paznicul juridic al lucrului nu este ținut a răspunde.
48. Victima prejudiciului în cazul răspunderii instituite de art. 1000 alin. 1 C.civ. este îndreptățită să obțină despăgubiri de la:
- cel care are paza juridică a lucrului;

- b) cel care are paza materială a lucrului;
  - c) terțul participant la producerea prejudiciului.
- 49.** În cazul abuzului de încredere prin refuzul de a restitui un bun primit în depozit, în temeiul contractului de depozit:
- a) deponentul are la îndemână numai acțiunea în responsabilitate contractuală;
  - b) deponentul are la îndemână numai acțiunea în responsabilitate delictuală;
  - c) deponentul are posibilitatea de a opta între acțiunea în responsabilitate contractuală ori cea delictuală.
- 50.** Răspunderea delictuală se deosebește de răspunderea contractuală:
- a) prin faptul că are ca scop repararea prejudiciului patrimonial produs prin fapta ilicită și culpabilă a unei persoane;
  - b) prin faptul că acela care a săvârșit fapta ilicită cauzatoare de prejudicii este de drept în întârziere;
  - c) prin caracterul divizibil al obligației de plată a daunelor.
- 51.** În materia răspunderii civile delictuale:
- a) gravitatea vinovăției este, exclusiv, un criteriu pentru stabilirea cuantumului despăgubirilor;
  - b) despăgubirea se stabilește în raport cu prejudiciul efectiv suferit de cel păgubit;
  - c) autorul răspunde atât pentru prejudiciile previzibile, cât și pentru cele neprevizibile.
- 52.** Caracterul ilicit al faptei prejudiciabile este înlăturat prin:
- a) starea de necesitate;
  - b) abuzul de drept;
  - c) consimțământul dat de victimă la producerea prejudiciului.
- 53.** Pentru a se angaja răspunderea comitentului pentru fapta prepusului:
- a) trebuie ca raportul de prepusenie să existe la momentul săvârșirii faptei ilicite;

- b) fapta ilicită să fi fost săvârșită în interesul comitentului sau să existe cel puțin aparența că este săvârșită în interesul comitentului;
- c) trebuie ca fapta ilicită să fi fost săvârșită în timpul exercitării funcției încredințate chiar dacă nu are legătură cu aceasta.

54. Părinții răspund pentru fapta ilicită și prejudiciabilă a copilului lor minor:

- a) numai dacă minorul nu a acționat cu discernământ;
- b) și atunci când, la data săvârșirii faptei, minorul se afla temporar la rude;
- c) și dacă, copilul a devenit major înainte de împlinirea vârstei de 18 ani, prin căsătorie.

55. Dacă fapta ilicită producătoare de prejudicii a fost săvârșită de prepușii unor comitenți diferiți:

- a) obligația fiecărui prepus și a comitentului său este conjunctă;
- b) acțiunea în regres a prepusului care a plătit se va diviza corespunzător vinovăției celorlalți prepuși;
- c) victima poate urmări numai în subsidiar pe fiecare dintre comitenți.

56. Răspunderea pentru prejudiciile cauzate de lucruri în general, se aplică numai pentru:

- a) lucrurile care prezintă o anumită pericolozitate;
- b) lucrurile aflate în staționare;
- c) bunurile pentru care nu este reglementată o formă distinctă de răspundere civilă delictuală.

57. Răspunderea institutorului pentru fapta elevului, în temeiul art. 1000 alin. 4 C.civ.:

- a) este o răspundere obiectivă;
- b) se angajează doar pentru cel care are calitatea de elev;
- c) se fundamentează pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către institutor a obligației de supraveghere a elevului.

- 58.** Repararea prejudiciului în cadrul răspunderii delictuale:
- înlătură în totalitate efectele faptei ilicite;
  - constituie o sursă de dobândire a unor venituri suplimentare față de prejudiciul suferit;
  - constă în obligarea autorului prejudiciului numai la acoperirea prejudiciului efectiv.
- 59.** Repararea prin echivalent a prejudiciului:
- se asigură numai prin acordarea unei sume globale;
  - se asigură numai prin stabilirea unor prestații periodice, succesive cu caracter viager sau temporar;
  - se face ținându-se seama de interesele părților care reclamă despăgubirea dar și de posibilitățile autorului prejudiciului.
- 60.** În cazul răspunderii civile delictuale, se acoperă:
- numai prejudiciul previzibil;
  - și prejudiciul imprevizibil;
  - atât paguba efectivă cât și câștigul nerealizat, numai dacă au fost previzibile.
- 61.** Răspunderea pentru fapta proprie se angajează dacă fapta a fost săvârșită:
- numai cu intenție directă sau indirectă;
  - din imprudență;
  - din neglijență.
- 62.** Răspunderea părinților pentru copilul minor poate fi angajată:
- concomitent cu cea a profesorului;
  - numai subsidiar, în măsura în care profesorul va reuși să facă dovadă că nu a putut împiedica faptul prejudiciabil;
  - solidar cu profesorul.
- 63.** Raportul de prepusenie, condiție specială pentru angajarea răspunderii comitentului pentru fapta prepusului, există:
- între locator și locatar;

- b) între angajat și angajator;
- c) între client și antreprenor.

64. Creditorii chirografari:

- a) devin creditori sau debitori în contractele pe care le-a încheiat debitorul lor;
- b) se bucură de o garanție reală;
- c) pot urmări numai bunurile care se află în patrimoniul debitorului lor la data când creanța a devenit exigibilă.

65. Stipulația pentru altul este valabilă:

- a) chiar dacă este făcută în folosul unei persoane viitoare;
- b) numai dacă beneficiarul ei este determinat;
- c) dacă este făcută în beneficiul primului copil ce se va naște în viitor;

66. În cazul stipulației pentru altul:

- a) terțul beneficiar poate pretinde daune – interese pentru acoperirea prejudiciului suferit din cauza neexecutării contractului;
- b) terțul beneficiar va putea solicita instanței de judecată rezoluțiunea contractului;
- c) promitentul poate refuza executarea obligației către terțul beneficiar pe motiv că nici stipulantul nu și-a îndeplinit obligația ce-i revenea.

67. Dreptul născut din contractul în folosul unei terțe persoane aparține:

- a) terțului beneficiar;
- b) stipulantului;
- c) terțului beneficiar, dacă l-a acceptat.

68. Terțul beneficiar în cazul stipulației pentru altul:

- a) va avea de suferit concursul creditorilor stipulantului;
- b) va fi la adăpost de pretențiile moștenitorilor stipulantului;
- c) va avea o acțiune directă împotriva promitentului pentru satisfacerea dreptului său;

69. Rezoluțiunea, ca și rezilierea:

- a) e supusă acelorași reguli în ceea ce privește condițiile de aplicare și pactele comisorii exprese;
- b) nu determină o desființare propriu-zisă a contractului, ci marchează încetarea prestațiilor reciproce între părți;
- c) produce efecte *ex nunc*.

70. Excepția pentru neexecutarea contractului presupune:

- a) ca obligațiile reciproce ale părților să-și aibă temeiul în același contract;
- b) ca părțile să fi stabilit un termen de executare a uneia dintre obligațiile reciproce;
- c) ca debitorul să fi fost pus în întârziere.

71. Rezoluțiunea contractului:

- a) operează de drept;
- b) e o sancțiune a neexecutării culpabile a tuturor contractelor sinalagmatice;
- c) are ca efect desființarea retroactivă a contractului.

72. Partea care cere instanței de judecată rezoluțiunea contractului are posibilitatea:

- a) să execute prestațiile datorate în tot cursul procesului;
- b) să renunțe la dreptul de a cere rezoluțiunea și să solicite executarea contractului;
- c) de a-l obliga pe debitor la executarea contractului, într-un anumit termen.

73. Excepția de neexecutare a contractului poate fi invocată numai dacă:

- a) cocontractantul a fost pus în întârziere;
- b) este sesizată instanța de judecată;
- c) din partea celuilalt contractant să existe o neexecutare, chiar parțială, dar destul de importantă a contractului.

74. Excepția pentru neexecutarea contractului:

- a) e un mijloc de apărare pus la dispoziția părților din contractul sinalagmatic;

- b) presupune intervenția instanței de judecată;
- c) presupune o suspendare a executării propriilor obligații a părții care o invocă până la executarea obligațiilor celeilalte părți.

75. Pactul comisoriu de gradul IV presupune:

- a) desființarea necondiționată a contractului, din momentul în care a expirat termenul de executare a contractului, fără ca obligația să fi fost îndeplinită;
- b) ca partea care nu și-a îndeplinit obligația să fi fost pusă în întârziere prin formele prevăzute de lege;
- c) că în caz de neexecutare, contractul se consideră desființat de drept, fără punere în întârziere și fără alte formalități.

76. Prin rezoluțiunea contractului:

- a) părțile își restituie una alteia tot ceea ce și-au prestat în temeiul contractului;
- b) se desființează și titlul prin care terții au dobândit bunurile care formează obiectul contractului, ei fiind îndatorați a le restitui;
- c) partea care s-a declarat gata să-și execute obligația nu este îndreptățită a obține despăgubiri.

77. Riscul pieririi fortuite a lucrului în contractul de antrepriză:

- a) este suportat, în toate cazurile, de antreprenor;
- b) este suportat de client dacă materialele au fost procurate de acesta în calitate de proprietar.
- c) este suportat de antreprenor dacă materialele se găsesc în detenția sa;

78. Excepția de neexecutare a contractului:

- a) se aplică contractelor sinalagmatice;
- b) nu poate fi invocată decât de partea care și-a executat obligația;
- c) e o sancțiune a neexecutării culpabile a contractelor sinalagmatice.

- 79.** Riscul pieirii fortuite a bunului în contractul de vânzare/cumpărare, se transmite în momentul:
- executării contractului;
  - realizării acordului de voință, dacă nu s-a prevăzut altfel prin contract;
  - realizării condiției suspensive, indiferent de data pieirii bunului.
- 80.** Spre deosebire de rezoluțiune, rezilierea:
- nu are ca efect repunerea părților în situația anterioară încheierii contractului;
  - nu poate fi constatată printr-un pact comisoriu de gradul IV;
  - se aplică și unor contracte afectate de termen extinctiv.
- 81.** Rezilierea presupune:
- încetarea efectelor contractului pentru viitor;
  - că rămân neatinsse prestațiile succesive care au fost făcute anterior rezilierii;
  - aplicarea ei în cazul tuturor contractelor sinalagmatice.
- 82.** Excepția de neexecutare a contractului:
- nu atrage punerea în întârziere a nici uneia din părțile contractante;
  - poate fi invocată numai de partea care și-a executat propria obligație;
  - nu poate fi invocată în contractele bilaterale cu executare succesivă.
- 83.** Simulația presupune:
- existența concomitentă, între aceleași părți, a două contracte;
  - ca partea să încheie mai întâi contractul aparent, iar ulterior contractul secret prin care modifică efectele primului contract;
  - inopozabilitatea față de terțele persoane a situației juridice create prin contractul secret.

- 84.** Răspund în temeiul art. 1000 alin. 2 C.civ., pentru faptele ilicite ale copiilor minori:
- numai părinții firești ai minorului;
  - și părinții adoptatori;
  - și alte persoane sau instituții de ocrotire, care au fost investite potrivit legii, cu drepturile și îndatoririle părintești.
- 85.** Neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a îndatoririlor părintești presupune:
- culpa în îndeplinirea obligației de supraveghere;
  - culpa părinților în îndeplinirea obligației de educație;
  - culpa părinților în îndeplinirea obligației de creștere a copilului.
- 86.** Răspunderea părinților pentru copii lor minori se angajează și atunci când:
- copilul este minor sub 14 ani;
  - copilul are locuința la părinții săi;
  - copilul are domiciliul la părinții săi.
- 87.** Răspunderea părinților pentru faptele ilicite ale copiilor lor minori este:
- solidară;
  - in solidum*;
  - conjunctă.
- 88.** În situația în care domiciliul minorului nu coincide cu locuința, pentru angajarea răspunderii părinților se va lua în considerare:
- domiciliul minorului;
  - locuința pe care trebuia să o aibă minorul;
  - locuința pe care o are în fapt.
- 89.** Dacă prepusul minor săvârșește fapta ilicită în funcțiile încredințate de comitent, atunci:
- părinții răspund numai pentru paguba produsă comitentului;
  - părinții răspund și pentru paguba comisă unui terț;
  - răspunderea comitentului înlătură definitiv răspunderea părinților.

- 90.** Sunt excepții veritabile de la principiul relativității efectelor contractului:
- contractul de muncă;
  - acțiunile directe;
  - contractul în favoarea unei terțe persoane.
- 91.** Domeniul de aplicare a principiului relativității efectelor contractului vizează:
- părțile contractului;
  - terții;
  - succesorii părților.
- 92.** Succesorul cu titlu particular va suporta efectele unor contracte încheiate de autorul lor, numai dacă:
- contractele au fost încheiate de autorul său posterior dobândirii dreptului de către el;
  - momentul dobândirii va fi probat prin dată certă;
  - au fost respectate formele de publicitate în cazurile prevăzute de lege.
- 93.** Creditorii chirografari:
- nu pot deveni creditori sau debitori în contractele încheiate de debitorii lor;
  - sunt terți propriu-zisi față de actele încheiate de debitorii lor;
  - se deosebesc de terții propriu-zisi prin aceea că vor resimți direct modificările suferite de patrimoniul debitorilor lor ca urmare a încheierii contractelor.
- 94.** Convenția de „porte-fort” presupune:
- încheierea ei între debitor și creditor;
  - încheierea ei între debitor și terța persoană;
  - terța persoană rămâne străină de contract.
- 95.** Prin promisiunea faptei altuia:
- debitorul promite propria sa faptă;
  - terțul devine obligat prin contractul încheiat între debitor și creditor;

- c) obligația terțului față de creditor este rezultatul nemijlocit al manifestării sale de voință.

96. Particularitățile convenției de „porte-fort” constau în faptul că:

- a) nu constituie excepție de la principiul relativității efectelor contractului;
- b) obligația debitorului este o obligație de mijloace;
- c) debitorul este obligat să garanteze față de creditor că terțul își va executa obligația.

97. Convenția de „porte-fort” dă naștere unei obligații:

- a) de a face;
- b) de mijloace;
- c) de rezultat.

98. Stipulația pentru altul își produce efectele:

- a) voința de a stipula este certă, neîndoielnică;
- b) nu este făcută în folosul unei persoane viitoare;
- c) beneficiarul stipulației este determinat în momentul încheierii contractului dintre stipulant și promitent.

99. În cazul contractului de asigurare pentru răspundere civilă delictuală, terțul beneficiar trebuie să fie determinat:

- a) și când stipulația trebuie să-și producă efectele;
- b) în momentul încheierii contractului dintre stipulant și promitent;
- c) în momentul producerii riscului asigurat.

100. În cazul stipulației pentru altul:

- a) este necesară acceptarea stipulației de către terțul beneficiar, pentru nașterea dreptului stipulat în patrimoniul său;
- b) confirmarea terțului beneficiar este numai o condiție de eficacitate a stipulației;
- c) dreptul născut în favoarea terțului beneficiar este opera exclusivă a acordului de voință realizat între stipulant și terț.

- 101.** Pentru valabilitatea stipulației pentru altul:
- voința terțului beneficiar trebuie manifestată expres;
  - terțul beneficiar trebuie să aibă capacitatea deplină de exercițiu;
  - beneficiarul stipulației poate fi și o persoană lipsită de capacitatea de exercițiu.
- 102.** Constituie un efect al stipulației pentru altul în raporturile dintre promitent și terțul beneficiar:
- faptul că beneficiarul stipulației nu este în pericol să suporte eventuala insolvabilitate prezentă sau viitoare a stipulantului;
  - faptul că dacă beneficiarul stipulației pentru altul, decedează înainte acceptării dreptului și acțiunii însoțitoare născute din stipulație, acestea se vor transmite către proprii săi moștenitori;
  - posibilitatea beneficiarului stipulației de a cere rezoluțiunea contractului pentru neexecutarea culpabilă a obligației de către promitent.
- 103.** Acceptarea de către beneficiar a dreptului prevăzut în folosul său înseamnă că:
- acceptarea dreptului are efect constitutiv;
  - dreptul se dobândește în virtutea contractului încheiat între stipulant și promitent și nu în virtutea acceptării;
  - acceptarea are ca efect consolidarea dreptului născut din stipulație.
- 104.** Revocarea dreptului născut în favoarea terțului beneficiar este posibilă:
- numai dacă este prevăzută o clauză specială expresă în stipulație;
  - numai până în momentul acceptării dreptului de către terț;
  - și după confirmarea dreptului de către beneficiar, dacă revocarea a fost prevăzută expres în contract.

- 105.** Conform teoriei dreptului direct, stipulația pentru altul se explică prin faptul că:
- stipulația este o veritabilă excepție de la principiul relativității efectelor contractului;
  - dreptul beneficiarului își are originea în contractul încheiat între stipulant și promitent;
  - dobândirea dreptului este una derivată și nu originară.
- 106.** Avantajele teoriei dreptului direct, în justificarea stipulației pentru altul, constau în faptul că:
- din momentul nașterii sale, dreptul se poate transmite la moștenitorii terțului beneficiar;
  - moștenitorii stipulantului nu au nicio acțiune cu privire la acest drept;
  - confirmarea de către terț a dreptului stipulat în favoarea sa, poate avea loc numai în timpul vieții stipulantului.
- 107.** Simulația are în structura sa următoarele acte juridice:
- numai actul aparent;
  - numai actul secret;
  - și acordul simulatoriu care face legătura dintre actul real și cel aparent.
- 108.** În cazul simulației:
- actul secret poate fi anterior celui public;
  - actul public există deja în momentul întocmirii celui secret;
  - cele două acte trebuie să fie simultane.
- 109.** În cazul simulației, contraînscrișul:
- trebuie să fie un act secret necunoscut terților;
  - își păstrează caracterul secret și în situațiile în care este supus formalităților de publicitate;
  - rămâne secret și dacă este supus formalităților de înregistrare la administrația fiscală.
- 110.** Contraînscrișul își pierde caracterul secret dacă:
- existența lui este menționată în actul public;

- b) este supus formalităților de autentificare;
- c) urmează procedura datei certe.

111. Intenția comună a părților de a simula constă:

- a) numai în intenția părților de a-i determina pe terți să creadă într-o aparență juridică;
- b) în discordanța spontană între voința declarată și voința reală;
- c) și în existența acordului simulatoriu al părților.

112. Prin simulația realizată sub forma actului fictiv:

- a) părțile disimulează total realitatea;
- b) actul public este anihilat prin acordul simulatoriu;
- c) este obligatorie prezența actului secret.

113. În materia simulației succesorii cu titlu particular:

- a) sunt avânzi-cauză în raport cu actul secret;
- b) sunt terți față de simulație;
- c) devin părți atât în actul secret cât și în cel public.

114. Sunt terți față de simulație:

- a) numai succesorii cu titlu particular;
- b) numai creditorii chirografari;
- c) atât succesorii cu titlu particular cât și creditorii chirografari, dacă sunt de bună-credință, necunoscând existența actului secret.

115. În cazul simulației:

- a) între părți, produce efecte numai actul secret;
- b) față de succesorii universali și cei cu titlu universal va produce efecte numai actul secret;
- c) față de succesorii universali va produce efecte numai actul public.

116. Terțul poate invoca inopozabilitatea față de el a actului secret dacă:

- a) va proba calitatea lui originală de succesori universal sau cu titlu universal, succesori cu titlu particular ori creditor chirografar;

- b) dovedește interesul său serios și legitim;
- c) dovedește că actul secret îl prejudiciază.

117. Ca efect al simulației:

- a) față de terți va produce efecte actul aparent;
- b) față de terți actul secret este inopozabil;
- c) terții nu pot invoca în favoarea lor efectele actului secret;

118. Terții în materia simulației: pot invoca inopozabilitatea, față de ei, a actului secret:

- a) pot invoca inopozabilitatea, față de ei, a actului secret, numai dacă sunt de bună-credință;
- b) pot invoca inopozabilitatea, față de ei, a actului secret si dacă sunt de rea-credință;
- c) au drept de opțiune, între a invoca actul aparent sau secret dacă sunt de bună-credință în momentul realizării simulației.

119. Simulația dă naștere unui conflict între terți atunci când:

- a) dă naștere unui conflict între terți atunci când unii au interes să invoce actul aparent;
- b) dă naștere unui conflict între terți atunci când unii au interes să invoce actul secret;
- c) conferă câștig de cauză terților de bună-credință care invocă în favoarea lor actul secret.

Răspunsuri grile

1. b;	31. a, b;	61. b, c;	91. a;
2. b;	32. a, b;	62. b;	92. b;
3. a, b;	33. a, c;	63. b;	93. a, c;
4. a;	34. a, c;	64. c;	94. a, c;
5. c;	35. a, b;	65. a, c;	95. a, c;
6. b, c;	36. b, c;	66. a, c;	96. a;
7. a, b;	37. b, c;	67. a;	97. a, b;
8. a, b;	38. a;	68. b, c;	98. a;
9. a, b;	39. a;	69. a;	99. a, c;
10. a, b;	40. a, b;	70. a;	100. b, c;
11. b;	41. c;	71. c;	101. c;
12. b;	42. a, b;	72. b;	102. a, b;
13. a, c;	43. b;	73. c;	103. b, c;
14. a, b;	44. c;	74. a, c;	104. a, b;
15. a;	45. a;	75. a, c;	105. a, b;
16. b;	46. c;	76. a, b;	106. a, b;
17. a, b;	47. b, c;	77. b;	107. c;
18. a, c;	48. a;	78. a;	108. c;
19. a, c;	49. c;	79. b;	109. a, c;
20. c;	50. b;	80. a;	110. a;
21. a, b;	51. b, c;	81. a, b;	111. a;
22. a;	52. a;	82. a;	112. a, b;
23. a;	53. a, b;	83. a, c;	113. b;
24. c;	54. b;	84. b;	114. c;
25. a;	55. b;	85. a, b;	115. a, b;
26. a;	56. c;	86. b;	116. a, b;
27. c;	57. c;	87. a;	117. a, b;
28. a., b;	58. a;	88. b;	118. a, c;
29. a, b;	59. c;	89. c;	119. a, b;
30. b;	60. b;	90. c;	

Grile anul III

1. Contractul de vânzare-cumpărare este acel contract prin care, în schimbul unui preț, se transmite:
  - a) numai dreptul de proprietate, întrucât transmiterea proprietății este de esența contractului;
  - b) și un alt drept real decât dreptul de proprietate;
  - c) numai drepturi asupra unei universalități.

2. Nu pot forma obiectul contractului de vânzare-cumpărare:
  - a) drepturile personale patrimoniale;
  - b) dreptul de abitație al soțului supraviețuitor;
  - c) dreptul real de uz.

3. Prin efectul realizării acordului de voință (*solo consensu*), în contractul de vânzare-cumpărare se produce:
  - a) numai încheierea contractului;
  - b) numai transmiterea dreptului de proprietate de la vânzător la cumpărător;
  - c) încheierea valabilă a contractului, dar operează și transmiterea dreptului de proprietate de la vânzător la cumpărător.

4. Dacă obiectul vânzării îl constituie un lucru dintre două sau mai multe bunuri individual determinate, dar numai alternativ, atunci proprietatea se transmite:
  - a) din momentul individualizării, care se face, de regulă, prin predare;
  - b) în momentul alegerii, pentru că prin alegere se individualizează bunul;
  - c) din momentul acordului de voință.

5. Pactul de preferință este o variantă a promisiunii de vânzare, afectată de o condiție:
  - a) simplă potestativă;

- b) pură potestativă;
  - c) suspensivă.
6. Vânzarea-cumpărarea este un act de dispoziție:
- a) numai raportat la lucrul vândut și prețul care formează obiectul contractului;
  - b) numai raportat la patrimoniul părții contractante;
  - c) numai pentru vânzător, întrucât el transferă dreptul de proprietate.
7. Vânzarea între soți este lovită de nulitate relativă, putând fi cerută:
- a) numai de către oricare dintre soți;
  - b) și de moștenitorii ocrotiți ai soților, fără să fie obligați să dovedească fraudarea drepturilor;
  - c) de creditori, cu obligația de a face dovada fraudării drepturilor lor.
8. Judecătorii, procurorii și avocații nu pot deveni cesionari de drepturi litigioase care sunt de competența:
- a) tribunalului în care-si exercită funcția sau profesia;
  - b) curții de apel în a cărei circumscripție își exercită funcția sau profesia;
  - c) Înaltei Curți de Casație și Justiție.
9. Nulitatea relativă pentru *error si personam* intervine:
- a) de regulă, în actele cu titlu gratuit; încheiate *intuitu personae*;
  - b) de regulă, în actele cu titlu oneros;
  - c) în cazul actelor cu titlu gratuit, dar și oneros, dacă considerația persoanei reprezintă cauza principală pentru care s-a făcut convenția.
10. Prețul, obiectul prestației cumpărătorului care corespunde valorii lucrului vândut, trebuie să fie:
- a) fixat în bani, întrucât ține de natura contractului;

- b) un preț real, pe care părțile să nu-l fi stabilit în mod fictiv, ci cu scopul de a fi cerut și plătit în realitate;
- c) determinabil, când cuantumului lui este hotărât de părți în momentul încheierii contractului.

11. Acțiunea în revocarea donației pentru ingratitudine:

- a) este o acțiune personală;
- b) se poate exercita și de creditorii donatorului pe calea acțiunii oblice;
- c) se poate exercita și de moștenitorii donatorului, dacă acesta a decedat înainte de expirarea termenului în care acțiunea putea fi intentată.

12. Dacă donația se încheie prin acte separate (între absenți), donatorul trebuie să fie capabil:

- a) numai în momentul manifestării de voință;
- b) în momentul acceptării de către donatar a ofertei de a dona;
- c) în momentul facerii ofertei, al acceptării ei de către donatar și al primirii comunicării actului de acceptare.

13. Donația este lovită de nulitate dacă:

- a) s-a stipulat expres reînțoarcerea bunurilor dăruite pentru cazul când donatarul ar muri înaintea donatorului;
- b) există clauză în contract prin care donatarul este obligat la plata datoriilor pe care donatorul le-ar contracta în viitor;
- c) este prevăzută o condiție care depinde exclusiv de voința donatarului.

14. Garanția vânzătorului împotriva evicțiunii:

- a) privește tulburările de drept sau de fapt;
- b) intervine când evicțiunea are o cauză anterioară vânzării;
- c) presupune necunoașterea, de către cumpărător, a cauzei evicțiunii la încheierea contractului.

15. Acțiunea redhibitorie:

- a) este imprescriptibilă extinctiv;

- b) este admisibilă numai dacă natura viciului face lucrul absolut impropriu destinației sale normale;
- c) poate fi exercitată atât de cumpărător cât și de subdobânditor.

16. Pot forma obiectul darului manual:

- a) biletele la bancă;
- b) drepturile de creanță;
- c) fondul de comerț.

17. Donatorul datorează garanție contra evicțiunii:

- a) dacă evicțiunea provine din fapta unui terț;
- b) dacă donația este cu sarcină, răspunzând în limita valorii sarcinii;
- c) în caz de dol.

18. Donația între soți se revocă:

- a) printr-un legat cu titlu particular care are ca obiect bunul donat;
- b) numai printr-o acțiune în justiție;
- c) printr-un act notarial din care rezultă voința soțului donator de a revoca donația.

19. Cumpărătorul este obligat să plătească dobânda până la achitarea efectivă a prețului:

- a) dacă lucrul vândut și predat nu e producător de fructe;
- b) dacă, cumpărătorul a fost pus în întârziere printr-o notificare;
- c) dacă există convenție în acest sens.

20. Donația cu sarcină în favoarea donatarului este:

- a) un contract sinalagmatic, în limita sarcinii;
- b) un act juridic afectat de o condiție rezolutorie pur potestativă;
- c) lovită de nulitate, întrucât contravine principiului irevocabilității donațiilor.

- 21.** Dacă, lucrul care formează obiectul contractului de locațiune nu mai poate fi folosit potrivit destinației atunci:
- contractul este desfăcut de drept;
  - locatarul va fi obligat la refacerea sau înlocuirea lucrului;
  - locatarul va fi obligat la plata daunelor interese.
- 22.** Dacă locatorul vinde lucrul închiriat, cumpărătorul:
- va respecta locațiunea făcută înainte de vânzare, numai dacă s-a obligat în acest sens;
  - va respecta locațiunea făcută înainte de vânzare cu condiția să fi fost încheiată prin înscris autentic sau prin înscris sub semnătură privată cu dată certă;
  - este obligat să aducă la cunoștința locatarului concediul, prin respectarea termenului de preaviz, pentru a obține desfăcerea contractului.
- 23.** Locațiunea încheiată verbal va putea fi probată cu:
- orice mijloace de probe admise de lege;
  - martori, dacă nu s-a început derularea contractului și exista un început de dovadă scris;
  - martori sau prezumții, atunci când contractul este în curs de executare și există un început de dovadă scrisă.
- 24.** Chiria trebuie să fie:
- determinată sau cel puțin determinabilă;
  - în bani sau alte prestații;
  - numai în bani, pentru că ține de esența contractului.
- 25.** Sublocațiunea:
- este permisă, dacă este încheiată printr-un act autentic și nu contravine clauzelor din contractul principal;
  - reprezintă un alt contract de locațiune;
  - este permisă, numai dacă există clauză expresă în contractul principal.

26. Termenul de preaviz în cazul denunțării unilaterale a locațiunii:
- este stabilit de lege;
  - poate fi stabilit convențional de părți;
  - nu există criterii de stabilirea acestuia.
27. Locatarul este obligat să suporte tulburarea provocată de reparația lucrului dacă:
- are caracter urgent și nu depășește o lună;
  - nu depășește 40 de zile;
  - are caracter urgent și nu poate fi amânată.
28. Dreptul de folosință asupra bunului închiriat al locatarului:
- este un drept de creanță;
  - este un drept de creanță, numai dacă locațiunea este sub 5 ani;
  - este un drept de creanță, numai dacă locațiunea este sub 3 ani.
29. Rezilierea contractului de închiriere înainte de expirarea termenului contractual poate fi dispusă:
- la cererea proprietarului, în cazul în care chiriașul nu a plătit chiria;
  - la cererea asociației de proprietari, în cazul în care chiriașul nu și-a onorat obligațiile ce-i revin din cheltuielile comune;
  - la cererea proprietarului, când locatarul a schimbat destinația lucrului închiriat.
30. Acțiunea în revocarea donației pentru neexecutarea sarcinii poate fi intentată:
- de creditorii chirografari, pe calea acțiunii revocatorii;
  - de donator;
  - de moștenitorii legali sau testamentari ai donatorului.
31. Revocarea donației pentru surveniență de copil:
- operează *ope legis*;

- b) operează și în situația în care donatorul, după încheierea contractului de donație, adoptă unui copil;
- c) intervine numai dacă în momentul facerii donației, donatorul nu avea copii, și ulterior i s-a născut un copil.

32. Donația este:

- a) o liberalitate;
- b) un act dezinteresat;
- c) act juridic bilateral, sub aspectul numărului de voințe exprimate.

33. Pot forma obiect al donației:

- a) bunurile aflate în comerț;
- b) bunurile altuia;
- c) bunurile viitoare.

34. Pentru ca donația, nulă pentru vicii de formă, să fie producătoare de efecte juridice, este necesar:

- a) să fie refăcută în întregime;
- b) să fie validată printr-un act confirmativ al donatorului;
- c) ca moștenitorii donatorului să o confirme, să o ratifice sau să o execute voluntar.

35. Pentru validitatea donației între absenți, este necesar ca:

- a) oferta de donație și acceptarea să îmbrace forma autentică;
- b) acceptarea ofertei să fie făcută în timpul vieții donatorului;
- c) oferta de donație să-l oblige pe donator înainte de acceptarea sa de către donatari.

36. Dacă donatarul decedează înainte de acceptarea ofertei de donație, atunci:

- a) moștenitorii donatarului nu pot accepta donația;
- b) creditorii donatarului pot accepta donația pe calea acțiunii oblice;
- c) creditorii donatarului pot ataca refuzul acceptării donației pe calea acțiunii pauliene.

- 37.** Pentru ca donația acceptată prin înscris separat să producă efecte este necesar ca:
- a) actul de acceptare să fie comunicat donatorului înainte de a fi devenit în capabil;
  - b) notificarea acceptării să fie făcută numai de către donatar în timpul vieții lui;
  - c) notificarea să fie făcută de către succesorii sau creditorii donatarului, după decesul acestuia.
- 38.** Dacă donația are ca obiect bunuri mobile, atunci:
- a) se impune ca obiectele mobile să fie trecute într-un stat estimativ, semnat de donator și donatar;
  - b) statul estimativ trebuie să fie întocmit în formă autentică;
  - c) inexistența statului estimativ atrage nulitatea contractului.
- 39.** În favoarea tutorelui:
- a) minorul nu poate dispune prin donație;
  - b) majorul poate dispune chiar dacă nu a avut loc descărcarea de gestiune;
  - c) minorul poate dispune prin curator.
- 40.** Sunt în capabili de a primi o donație medicii care:
- a) au tratat o persoană în boala din care moare, donația fiind remuneratorie și potrivită cu starea materială a bolnavului;
  - b) primesc donația de la o persoană pe care au asistat-o medical în cursul ultimei boli;
  - c) acordă periodic consultație unei persoane.
- 41.** Minorii și interzișii judiciari:
- a) pot primi o donație, dar nu au exercițiul acestui drept;
  - b) pot accepta o donație numai prin reprezentanții lor legali;
  - c) pot accepta o donație prin ascendenții lor de orice grad.
- 42.** Donația făcută unei persoane fizice născută la mai mult de 300 de zile de la momentul încheierii actului este:
- a) un act valabil;

- b) un act valabil, dacă a fost confirmat de reprezentantul său legal;
- c) un act nul absolut.

43. Medicii și farmaciștii:

- a) nu pot primi o donație de persoana pe care au asistat-o în cursul ultimei boli;
- b) pot primi donații, dacă sunt rude până la gradul al IV-lea cu donatorul defunct, chiar dacă acesta are rude directe;
- c) pot primi donații remuneratorii ținând cont de starea materială a donatorului și serviciile primite de la medic sau farmacist.

44. Donațiile făcute surdo-mutului care nu știe să scrie:

- a) nu pot fi acceptate de către acesta;
- b) pot fi acceptate prin intermediul unui mandatar;
- c) pot fi acceptate de către un curator special, care are rolul de interpret.

45. Substituția fideicomisară:

- a) este o clauză permisă în contractul de donație;
- b) este interzisă, deoarece restrânge dreptul de a dispune al donatarului;
- c) este interzisă, deoarece indisponibilizează bunul donat prin voința donatorului până la moartea donatarului.

46. Sunt în compatibilitate cu principiul irevocabilității donațiilor clauzele:

- a) care fac actul revocabil prin voința donatorului;
- b) care obligă pe donatar la plata datoriilor pe care donatorul le va contracta în viitor;
- c) prin care donatorul își rezervă dreptul de a dispune în continuare de bunul donat, dar numai dacă donatorul a uzat de acel drept în timpul vieții sale.

47. Clauza de reîntoarcere convențională a bunului donat este valabilă:

- a) în caz de predeces al donatarului sau atât al donatarului cât și al descendenților săi;

- b) dacă lucrul donat se reîntoarce în patrimoniul donatorului;
- c) chiar dacă este stipulată în favoarea descendenților donatorului.

48. Pot constitui obiect al darului manual:

- a) numai bunurile mobile corporale;
- b) titlurile la purtător;
- c) conosamentele.

49. Darul manual este:

- a) un act strict personal;
- b) valabil și dacă se face prin mandatar;
- c) este un act revocabil.

50. Darul manual este:

- a) un act juridic;
- b) un fapt juridic;
- c) un fapt material.

51. Donația indirectă presupune:

- a) gratificarea unei persoane pe calea altui act juridic decât donația directă;
- b) transferul de drepturi de la donator la donatar, în mod în direct;
- c) ca actul de donație în directă să fie și mulat.

52. Renunțarea la un drept este:

- a) o liberalitate;
- b) un accesoriu al operației principale, care este renunțarea;
- c) o donație, de care va profita persoana desemnată de donator.

53. Donația în directă realizată prin intermediul remiterii de datorie presupune:

- a) renunțarea cu titlu gratuit de către creditor la valorificarea dreptului său de creanță pe care îl are fața de debitor;

- b) ca iertarea de datorie să fie făcută prin acte *mortis causa*;
- c) și consimțământul debitorului.

54. Pentru a fi valabilă, donația realizată prin intermediul remiterii de datorie, trebuie:

- a) să fie realizată printr-un act între vii;
- b) să fie realizată în formă autentică;
- c) ca părțile să aibă cel puțin capacitate de exercițiu restrânsă.

55. Proba iertării de datorie se poate face:

- a) numai cu ajutorul unei chitanțe fictive, eliberate de către creditor, prin care recunoaște, în mod ireal, că a primit plata de la debitorul său;
- b) și printr-un înscris care consemnează acordul părților cu privire la iertarea de datorie a debitorului;
- c) și cu ajutorul prezumțiilor instituite în această materie expres de Codul civil.

56. În cazul donației cu sarcini, persoanele beneficiare ale sarcinii pot fi:

- a) numai donatorii;
- b) numai donatarul;
- c) și un terț în favoarea căruia s-a convenit îndeplinirea sarcinii.

57. Dacă în cazul donației cu sarcini, în favoarea terțului, donatarul nu-și execută obligația, atunci:

- a) numai donatorul poate cere executarea;
- b) și terțul poate cere executarea;
- c) revocarea donației poate fi cerută numai de către donator.

58. Donația cu sarcini în favoarea donatarului:

- a) este o donație pur gratuită;
- b) nu poate fi revocată pentru neîndeplinirea sarcinii;
- c) poate fi revocată pentru neîndeplinirea sarcinii.

- 59.** Donatorul va răspunde pentru evicțiune:
- chiar dacă nu și-a asumat expres o asemenea obligație;
  - dacă donația este cu sarcini;
  - dacă tulburarea de drept provine din fapta proprie donatorului.
- 60.** Obligația de recunoștință a donatarului:
- își are izvorul în contract;
  - își are izvorul în lege;
  - poate atrage revocarea donației în caz de neîndeplinire a ei.
- 61.** Donația încheiată între persoane absente, care are ca obiect bunuri imobile ori drepturi reale, produce efecte față de terți dacă:
- oferta de donație este înscrisă în registrul de publicitate imobiliară;
  - acceptarea ofertei și notificarea acceptării sunt înscrise în registrul de publicitate imobiliară;
  - atât oferta de donație, cât și acceptarea ei, precum și notificarea acceptării ei sunt înscrise în registrul de publicitate imobiliară.
- 62.** Donatorul, care a stipulat reîntoarcerea bunului donat:
- este ținut de pasivul succesiunii;
  - nu este ținut de pasivul succesiunii;
  - trebuie să fie capabil și vrednic.
- 63.** Reîntoarcerea convențională a bunului donat pentru cazul în care donatarul moare înaintea donatorului, este permisă:
- dacă donatarul nu are succesori;
  - dacă donatarul are succesori;
  - atât în ipoteza în care donatarul nu are succesori, cât și în ipoteza în care donatarul are succesori.
- 64.** Acțiunea în revocare a donației pentru neîndeplinirea sarcinilor este în admisibilă dacă:
- executarea sarcinii de către donatar a devenit imposibilă din culpa donatorului, care l-a ucis pe donatar;

- b) donația cu sarcini îmbracă forma darului manual;
- c) îndeplinirea sarcinii, care avea caracter aleatoriu, a devenit imposibilă, neexistând o culpă a părților.

65. Donația poate fi revocată în caz de atentat la viața donatorului dacă:

- a) fapta a fost comisă cu intenție;
- b) fapta a fost săvârșită din culpă;
- c) donatarul a fost condamnat penal pentru fapta sa.

66. Revocarea donației pentru refuzul nejustificat de alimente va funcționa:

- a) dacă donatorul, aflat în nevoie, a cerut alimente de la donatar, care, având posibilități materiale, a refuzat să i le dea;
- b) chiar dacă bunul dăruit a pierit fortuit;
- c) și dacă donatorul avea rude obligate de lege să-l întrețină.

67. Acțiunea în revocarea donației pentru ingratitude:

- a) este o acțiune strict personală;
- b) poate fi introdusă în termenul de prescripție de 1 an, stabilit de lege pentru această acțiune;
- c) poate fi introdusă și de creditorii persoanei față de care s-au comis faptele de ingratitude.

68. Acțiunea în revocarea donației pentru ingratitude poate fi introdusă:

- a) numai împotriva autorului faptei de ingratitude;
- b) și împotriva moștenitorilor, dacă făptuitorul a încetat din viață;
- c) atât împotriva donatarului vinovat de ingratitude cât și împotriva donatarului nevinovat de ingratitude, dacă donația cuprinde o clauză conform căreia actele de ingratitude comise de către un donatar duc la revocarea donației și față de ceilalți.

- 69.** Acțiunea în revocarea donației pentru ingratitude:
- este o acțiune în restituire;
  - produce efecte retroactive;
  - nu produce efecte retroactive față de terți.
- 70.** Dacă este admisă acțiunea în revocare pentru ingratitude, atunci donatarul este obligat să restituie:
- bunurile dăruite cu toate accesoriile sale;
  - fructele percepute de la data cererii de revocare;
  - fructele percepute de la data comiterii faptei.
- 71.** Revocarea donației pentru ingratitude:
- operează de drept;
  - operează numai la sesizarea titularilor acțiunii în revocare;
  - nu operează dacă titularii acțiunii în revocare nu o întentează în termen de 1 an.
- 72.** Iertarea donatarului ingrat este prezumată dacă:
- a trecut un an de la încheierea contractului de donație;
  - a trecut un an de la momentul în care titularul acțiunii în revocare a cunoscut faptul de ingratitude, chiar dacă dreptul la acțiune a fost exercitat înăuntrul acestui termen;
  - acțiunea este introdusă după expirarea termenului de 1 an, fiind respinsă ca tardivă.
- 73.** Revocarea donației pentru ingratitude își are temeiul:
- exclusiv în culpa donatarului;
  - în voința donatarului;
  - în intervenția unor evenimente speciale, obiective, aflate în afara oricărei culpe.
- 74.** Revocarea de drept a donației se produce în cazul:
- neîndeplinirii sarcinilor;
  - contractului încheiat între soți;
  - nașterii primului copil al donatorului, după efectuarea donației.

- 75.** Revocarea donației între soți operează:
- a) prin voința donatorului;
  - b) de drept;
  - c) pe cale judiciară.
- 76.** Actul de revocare a donației între soți:
- a) este un act personal;
  - b) poate fi exercitat și de către creditorii donatorului;
  - c) va putea fi exercitat și prin mandatar.
- 77.** Principalele derogări ale revocării donației între soți vizează:
- a) derogarea de la principiul irevocabilității donațiilor, în sensul că se pot stipula clauze incompatibile cu acest principiu;
  - b) revocarea trebuie să fie stipulată expres în contract;
  - c) interdicția încheierii de donații simulate între soți.
- 78.** Revocarea donației între soți:
- a) poate fi făcută prin voința unilaterală a soțului donator;
  - b) poate fi făcută chiar după moartea soțului donator;
  - c) nu se poate realiza pe cale tacită.
- 79.** Revocarea donației între soți poate interveni:
- a) numai în timpul căsătoriei;
  - b) și după desfacerea, desființarea sau încetarea căsătoriei;
  - c) după decesul soțului donator.
- 80.** Pot forma obiect al donației între soți:
- a) numai bunurile proprii ale soțului donator;
  - b) și cota parte din dreptul de proprietate asupra unui bun ce nu face parte din comunitatea legală de bunuri;
  - c) bunuri dintr-o succesiune nedeschisă.
- 81.** Revocarea donației între soți:
- a) trebuie să îmbrace forma unei acțiuni în justiție;
  - b) poate fi expresă;
  - c) poate fi tacită.

- 82.** În timpul vieții soțului donator, donația:
- poate fi revocată pentru surveniență de copil;
  - poate fi revocată pentru ingraturdine, la cererea moștenitorilor donatorului, după moartea acestuia;
  - poate fi revocată pentru neîndeplinirea sarcinilor la cererea moștenitorilor donatorului, după decesul acestuia.
- 83.** Revocarea donației pentru surveniență de copil, operează:
- de drept;
  - în urma pronunțării revocării de către instanța de judecată;
  - prin voința unilaterală a soțului donator.
- 84.** Revocarea donației pentru surveniență de copil își produce efectele în cazul:
- copilului născut din căsătorie;
  - copilului născut în afara căsătoriei, dacă și-a stabilit filiația față de donator;
  - copilului din adopția cu efecte depline.
- 85.** În cazul revocării donației pentru surveniență de copil:
- orice clauză de renunțare din partea donatorului este nulă de drept;
  - revocarea nu trebuie pronunțată de către instanța de judecată;
  - revocarea poate fi înlăturată printr-un act de renunțare întocmit ulterior ivirii cauzei de revocare.
- 86.** Revocarea pentru surveniență de copil nu se aplică dacă:
- donatorul are un copil conceput în momentul facerii donației, care se naște ulterior;
  - donatorul avea un copil declarat dispărut în momentul facerii donației și i se naște ulterior un alt copil;
  - copilul donatorului a fost declarat mort prin hotărâre judecătorească.

- 87.** În cazul copilului din afara căsătoriei, revocarea donației pentru surveniență de copil operează dacă:
- filiația fost stabilită în mod legal;
  - s-a stabilit filiația copilului născut după facerea donației;
  - s-a stabilit filiația copilului născut anterior facerii donației.
- 88.** Ca efect al revocării donației pentru surveniență de copil bunul donat:
- reintră în patrimoniul donatorului;
  - intră în patrimoniul copilului donatorului, născut ulterior facerii donației;
  - revine în patrimoniul donatorului și în situația în care a fost încorporat în domeniul public.
- 89.** Revocarea donației pentru surveniență de copil produce următoarele efecte:
- terții dobânditori prin acte între vii, care pierd dreptul sub motiv că a fost dobândit de la un neproprietar;
  - terții nu pot invoca prescripția instantanee, dacă bunul este mobil;
  - terții nu pot invoca prescripția achizitivă, dacă bunul este imobil.
- 90.** Acțiunea în restituirea bunului donat, în cazul revocării donației pentru surveniență de copil se prescrie:
- în termenul general de prescripție, care începe să curgă de la nașterea copilului;
  - în termenul de 30 de ani, care începe să curgă de la nașterea copilului;
  - în termen de 30 de ani, care începe să curgă de la data notificării către donatar a nașterii copilului.
- 91.** Dacă în contractul de vânzare-cumpărare este prevăzut un termen suspensiv, atunci termenul afectează:
- transferul dreptului de proprietate până la împlinirea termenului;

- b) numai executarea obligațiilor din contract;
- c) transferul dreptului de proprietate numai dacă părțile au prevăzut expres acest lucru.

92. Dacă doar unul dintre concubini este parte în contractul de vânzare-cumpărare care are ca obiect un bun imobil, atunci și celălalt concubin devine:

- a) coproprietar al bunului achiziționat în timpul concubinajului;
- b) eventual creditor, ca titular al unui drept de creanță, dacă a contribuit la achiziționarea bunului;
- c) codevălmaș, prin aplicarea regimului comunității de bunuri.

93. Contractul încheiat între părți în februarie 1990 care avea ca obiect înstrăinarea unei suprafețe de teren semnifică:

- a) o promisiune de vânzare-cumpărare;
- b) un contract de vânzare-cumpărare;
- c) o convenție scrisă de vânzare-cumpărare a terenului.

94. Promisiunea unilaterală de vânzare-cumpărare reprezintă:

- a) ofertă de vânzare, întrucât reprezintă manifestarea de voință a unei singure părți;
- b) un contract unilateral, care creează obligații numai pentru promitent;
- c) un antecontract, dacă este încheiată numai pentru un anumit termen.

95. Promisiunea unilaterală de vânzare:

- a) naște obligația de a face în sarcina promitentului;
- b) are caracter translativ de proprietate;
- c) se probează potrivit regulilor generale în materie de probă.

96. În cazul promisiunii bilaterale de vânzare-cumpărare:

- a) ambele părți pot cere încheierea contractului;
- b) dacă promitentul-vânzător nu-și respectă obligația stabilită, beneficiarul cumpărător poate cere predarea bunului;

- c) nerespectarea din culpă a obligației de încheiere a contractului de vânzare-cumpărare nu dă dreptul celeilalte părți de a solicita rezoluțiunea.

97. Pactul de preferință:

- a) are drept consecințe transmiterea dreptului de proprietate;
- b) e o promisiune unilaterală de vânzare;
- c) dă naștere, în caz de nerespectare a lui din partea promitentului, unei obligații de dezdăunare față de cel prejudiciat.

98. Convenția intervenită între părți cu privire la vânzarea/cumpărarea unei construcții, în temeiul căreia, cumpărătorii au intrat în posesia bunului, iar vânzătorul a primit un avans, urmând ca diferența de preț să fie plătită odată cu încheierea actului autentic de vânzare-cumpărare:

- a) este o promisiune de vânzare-cumpărare;
- b) are efectul transmiterii dreptului de proprietate de la vânzător la cumpărător;
- c) îl obligă numai pe vânzător să încheie în viitor contractul de vânzare-cumpărare.

99. În cazul introducerii unei acțiuni în anularea contractului de vânzare întrucât prețul stabilit de părți nu este serios:

- a) instanța poate respinge acțiunea fără să se fi administrat probe concludente prin care să se stabilească caracterul de preț serios;
- b) instanța are obligația să constate prin probe administrate elementele necesare pentru stabilirea caracterului de preț serios;
- c) instanța poate admite acțiunea dacă din contractul încheiat de părți rezultă existența unei proporții între quantumul prețului stabilit de părți și valoarea bunului, fără a se mai administra probe.

- 100.** Donatorul este responsabil de evicțiune:
- numai în cazul donației cu sarcină;
  - când a promis expres garanția pentru evicțiune;
  - dacă bunul donat are vicii aparente și grave.
- 101.** Se sancționează cu nulitatea donația sub condiție:
- potestativă rezolutorie din partea donatorului;
  - potestativă suspensivă din partea donatorului;
  - cazuală.
- 102.** Obligația promitentului-vânzător (cumpărător) este:
- personală;
  - prescriptibilă într-un termen special de un an;
  - prescriptibilă în termenul general de prescripție.
- 103.** Acțiunea redhibitorie trebuie intentată:
- în termen de 6 luni, dacă vânzătorul a fost de bună-credință;
  - în termen de 1 an, dar numai dacă viciile nu au fost ascunse cu viclenie;
  - în termen de 3 ani, dacă vânzătorul a fost de rea-credință.
- 104.** Evicțiunea reprezintă:
- pierderea proprietății lucrului de către cumpărător;
  - tulburarea proprietarului în exercitarea prerogativelor sale;
  - tulburarea folosinței liniștite a deținătorului legal.
- 105.** Vânzarea între soți este interzisă pentru că:
- nu-și pot vinde reciproc bunuri proprii;
  - donația între soți este revocabilă;
  - se apără interesele creditorilor chirografari și ipotecari.
- 106.** Vânzarea unei moșteniri are ca obiect:
- dreptul asupra unei universalități;
  - dreptul dobândit de legatarul cu titlu particular;
  - dreptul asupra unor bunuri determinate.

- 107.** Viciul lucrului vândut trebuie:
- a) să fie, de regulă, ascuns, și numai ca excepție aparent;
  - b) să fie ascuns și grav;
  - c) să fie descoperit cel mai târziu într-un termen de 6 luni de la cumpărare.
- 108.** Sunt condiții ale retractului litigios:
- a) să existe un proces început sau cel puțin preconizat;
  - b) cesiunea să aibă un preț;
  - c) procesul trebuie să fie asupra fondului dreptului.
- 109.** Prin acțiunea redhibitorie cumpărătorul cere:
- a) rezoluțiunea vânzării;
  - b) rezoluțiunea vânzării, dar numai dacă lucrul a devenit absolut impropriu destinației;
  - c) rezilierea cu daune interese.
- 110.** Locațiunea încetează prin denunțare unilaterală:
- a) dacă este încheiată pe durată nedeterminată;
  - b) dacă s-a respectat termenul de preaviz;
  - c) numai dacă denunțarea unilaterală este prevăzută în contract.
- 111.** Locatarul nu răspunde pentru incendiu datorită:
- a) unui caz fortuit;
  - b) unui caz de forță majoră;
  - c) comunicării focului de la alt imobil.
- 112.** În caz de neplată a prețului, vânzătorul este îndreptățit să ceară:
- a) executarea în natură;
  - b) rezoluțiunea contractului;
  - c) rezilierea cu daune-interese.
- 113.** Contractul de vânzare-cumpărare e un contract:
- a) în principiu, consensual;

- b) solemn;
- c) real.

114. Vânzarea după număr, greutate, măsură este valabilă în momentul:

- a) individualizării bunului;
- b) acordului de voință al părților;
- c) transmiterii dreptului de proprietate.

Răspunsuri grile

1. b;	31. a, c;	61. c;	91. b, c;
2. b, c;	32. a, c;	62. b;	92. b;
3. c;	33. a;	63. c;	93. a;
4. b;	34. a, c;	64. a, c;	94. b;
5. a;	35. a, b;	65. a;	95. a, c;
6. a;	36. a;	66. a;	96. a;
7. b;	37. a, c;	67. a;	97. b, c;
8. b;	38. a, c;	68. a;	98. a;
9. a, c;	39. a;	69. a, c;	99. b;
10. b;	40. b;	70. a, b;	100. b;
11. a, c;	41. a, c;	71. b, c;	101. a, b;
12. c;	42. c;	72. c;	102. c;
13. b;	43. a, c;	73. a;	103. a, c;
14. b, c;	44. a, c;	74. c;	104. a, b;
15. c;	45. b, c;	75. a;	105. b;
16. a;	46. a, b;	76. a, c;	106. a;
17. b, c;	47. a, b;	77. a;	107. b;
18. a, c;	48. b, c;	78. a;	108. b, c;
19. b, c;	49. b;	79. b;	109. a;
20. a;	50. a;	80. b;	110. a, b;
21. a;	51. a, b;	81. b;	111. b, c;
22. b;	52. b;	82. b, c;	112. a, b;
23. c;	53. a, c;	83. a;	113. a;
24. a, b;	54. a;	84. a, b;	114. b;
25. b;	55. b, c;	85. a, b;	
26. b, c;	56. c;	86. c;	
27. c;	57. b, c;	87. a, b;	
28. a;	58. c;	88. a;	
29. c;	59. b;	89. a;	
30. b;	60. b;	90. b;	

Problematika ce trebuie avută în vedere pentru examenul de licență

A. Drept penal – partea generală

I. Infracțiune:

- definiția infracțiunii;
- pericolul social al faptei;
- vinovăția:
  - intenția și modalitățile ei;
  - culpă;
  - praeterintenta (intenția depășită).

II. Elementele constitutive ale infracțiunii:

- elementele de structură ale infracțiunii;
- condiții preexistente infracțiunii;
- conținutul constitutiv al infracțiunii:
  - latura obiectivă;
  - latura subiectivă;

III. Infracțiuni intenționate – faze și forme de desfășurare:

- faza internă;
- faza externă;
- formele infracțiunii intenționate în raport cu fazele de desfășurare;
- actele preparatorii;
- tentativă;
- infracțiunea consumată;
- cauzele de nepedepsire ale tentativei
  - desistarea;
  - împiedicarea producerii rezultatului.

IV. Pluralitatea de infracțiuni:

- concursul de infracțiuni;
- recidiva;

V. Cauzele care înlătură caracterul penal al faptei:

- legitima apărare;
- starea de necesitate;
- constrângerea fizică;
- constrângerea morală;
- cazul fortuit;
- iresponsabilitatea;
- beția;
- minoritatea făptuitorului;
- eroarea de fapt.

VI. Participația penală:

- felurile participației penale;
- natura juridică a participației penale;
- autoratul și coautoratul;
- instigarea;
- complicitatea;
- participația improprie;
- pedeapsa în caz de participație.

VII. Răspunderea penală:

- înlocuirea răspunderii penale;
- cauzele care înlătură răspunderea penală.

VIII. Pedepsele:

- trăsături, scop, funcții;
- categorii și limite generale;
- pedepsele principale;
- pedepsele complementare;
- pedepsele accesorii;
- pedepsele aplicabile persoanei juridice.

IX. Minoritatea făptuitorului:

- limitele răspunderii penale;
- pedepsele aplicabile minorului;
- măsurile educative.

X. Măsurile de siguranță;

XI. Aplicarea și executarea pedepsei;

XII. Cauze care înlătură executarea pedepsei.

B. Drept penal – partea specială

I. Infracțiuni contra siguranței statului;

II. Infracțiuni contra persoanei:

- infracțiuni contra vieții, integrității corporale și sănătății;
- infracțiuni contra libertății persoanei;
- infracțiuni privitoare la viața sexuală;
- infracțiuni contra demnității.

III. Infracțiuni contra patrimoniului;

IV. Infracțiuni contra autorității;

V. Infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul;

VI. Infracțiuni care împiedică îndeplinirea justiției;

VII. Infracțiuni de fals:

- falsificarea de monede, timbre sau alte valori;
- falsuri în înscrisuri.

VIII. Infracțiuni contra familiei.

BIBLIOGRAFIE OBLIGATORIE RECOMANDATĂ

1. Tudor Amza, *Drept penal. Partea generală*, Editura universitară Carol Davila, București, 2010, p. 86-317;
2. Alexandru Boroi, *Drept penal și drept procesual penal. Curs selectiv pentru licență*, ediția 2, Editura C. H. Beck, București, 2009, p. 3-627;
3. Costică Bulai și Bogdan N. Bulai, *Manual de drept penal. Partea generală*, Editura Universul Juridic, București, 2007, p.151-645;
4. Lavinia Valeria Lefterache, *Drept penal. Partea generală*, Editura Universul Juridic, București, 2009, p. 226-610;
5. Codul penal și Codul de procedură penală aflate în vigoare.

A. Drept penal – partea generală

1. Infracțiunea este fapta penală care:
  - a) este prevăzută de legea penală și prezintă pericol social;
  - b) este săvârșită cu vinovăție;
  - c) prezintă pericol social, fiind săvârșită cu vinovăție și prevăzută de legea penală.

2. Infracțiunea este:
  - a) o faptă penală;
  - b) singurul temei al răspunderii penale;
  - c) un pericol social.

3. Prin pericolul social se aduce atingere:
  - a) valorilor culturale;
  - b) valorilor religioase și politice;
  - c) valorilor stabilite în art. 1 C.proc.pen.

4. La stabilirea gradului de pericol social se ține seamă de:
  - a) modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de urmarea produsă sau care s-ar fi putut produce, precum și de persoana și conduita făptuitorului;
  - b) modul în care legiuitorul înțelege să stabilească unele fapte cărora li se atribuie un anumit grad de pericol;
  - c) împrejurările fixate în C.proc.pen, Constituție și legile speciale, în contextul reglementărilor europene.

5. Există vinovăție când:
  - a) fapta penală a fost săvârșită pentru a încălca niște norme de conduită;

- b) fapta prezintă pericol social și este săvârșită cu intenție sau din culpă;
- c) fapta s-a produs din vina infractorului.

6. Fapta este săvârșită cu intenție când infractorul:

- a) prevede rezultatul faptei sale și urmărește producerea lui, ori, prevede rezultatul faptei sale și, deși nu-l urmărește, acceptă posibilitatea producerii lui;
- b) a premeditat cu profunzime acțiunea sa criminală, urmărind producerea unui rezultat care să-i satisfacă impulsurile;
- c) atunci când fapta este săvârșită în interesul infractorului, care deși nu este de acord cu rezultatul infracțiunii îl acceptă dacă îi aduce un folos material.

7. Faptele penale săvârșite au modalități diferite de:

- a) comitere;
- b) de evidențiere;
- c) de susținere și aplicare în practică.

8. Fenomenul antisocial care nu este cuprins în sfera normelor juridice penale rămâne un fenomen:

- a) infracțional și pedepsit după ce s-a dovedit comiterea sa;
- b) respins de societate, reprobata dar care, în sens juridic, nu constituie infracțiune;
- c) intrat în sfera normelor juridice cu consecințe speciale în planul sancționării sale.

9. Pericolul social al faptei reprezintă:

- a) o regulă fără de care nu poate exista o normă juridică;
- b) una din trăsăturile esențiale pe care o faptă trebuie să o prezinte pentru a fi infracțiune;
- c) un pericol generic delimitat printr-o dispoziție a legii penale.

10. Modalitățile prin care intenția se poate manifesta sunt:

- a) modalitățile fixate de legiuitor în cuprinsul normei penale;
- b) intenția directă și intenția indirectă, dol direct sau eventual;
- c) cuprinse în comportamentul infractorului.

11. Culpa se poate prezenta:

- a) sub două forme, culpă cu prevedere și culpă simplă, culpă cu ușurință și culpă din greșeală;
- b) sub două forme, simplă și compusă;
- c) sub un criteriu subiectiv în raport cu persoana infractorului.

12. Prin conținut al infracțiunii înțelegem:

- a) totalitatea condițiilor impuse de legea penală pentru existența unei anumite infracțiuni;
- b) trăsăturile sale esențiale care o particularizează de faptele civile, administrative sau de ordin social;
- c) distincția dintre drept și nedrept, dintre social și antisocial, cât și pericolul public pe care fapta penală îl poate produce.

13. Persoanele implicate în raportul juridic penal reprezintă:

- a) infractorii care trebuie să răspundă pentru fapta lor;
- b) subiecții infracțiunii;
- c) aceeași poziție juridică despărțită de interesele personale ale făptuitorilor.

14. Poate avea calitatea de subiect activ al infracțiunii:

- a) personale care au săvârșit faptele;
- b) victima și infracțiunea, care i-au adus atingere intereselor legitime;
- c) persoana fizică sau juridică.

15. Persoana fizică poate fi subiect activ al infracțiunii doar dacă:

- a) are vârsta de 14 ani și este responsabilă;
- b) a acționat într-o unitate de voință care a încălcat legea penală;
- c) prezintă un document medical care îi atestă starea de responsabilitate juridică.

16. Simularea stărilor psihice de iresponsabilitate în cursul procesului penal de către infractori:

- a) are efecte juridice asupra faptei săvârșite;

- b) contribuie la aflarea adevărului;
- c) are efecte doar dacă iresponsabilitatea este dovedită că, în momentul comiterii faptei, aceasta a existat.

17. Pentru existența laturii obiective a infracțiunii, sunt necesare:

- a) trei precizări legislative că fapta constituie infracțiune;
- b) trei elemente: act de conduită interzis, o urmare imediată care aduce atingere ordinii de drept penal și o legătură de cauzalitate între faptă și urmarea produsă;
- c) două condiții care se referă la modul de acțiune și la împrejurările în care s-a petrecut fapta.

18. Lipsa elementului material al infracțiunii face ca:

- a) infracțiunea să nu existe;
- b) infracțiunea să existe dar să nu poată fi apreciată decât în raport cu consecințele sale juridice;
- c) infracțiunea să întrunească toate condițiile de periculozitate.

19. Elementul material poate fi desemnat, uneori, prin textul de lege dacă:

- a) prezintă elemente de noutate juridică;
- b) prezintă o notă caracteristică care îl deosebește de alte precizări făcute în conținutul normei de incriminare;
- c) vizează mai multe conduite interzise de legea penală.

20. Există legătură de cauzalitate între:

- a) conduita interzisă de legea penală și urmarea produsă;
- b) normele penale de incriminare și fapta penală;
- c) activitatea de administrare a probelor și conținutul acestora.

21. Elementul esențial al laturii subiective îl constituie:

- a) scopul infracțiunii;
- b) existența elementului material al infracțiunii;
- c) vinovăția autorului infracțiunii.

22. Elementele esențiale ale laturii obiective a infracțiunii sunt:

- a) vinovăția, mobilul și scopul infracțiunii;

- b) starea de necesitate, legitima apărare și cazul fortuit;
- c) mobilul și scopul infracțiunii.

23. Ca latură subiectivă a conținutului unei infracțiuni determinate, vinovăția nu poate exista decât:

- a) în situația în care fapta este prevăzută de legea penală;
- b) în modalitatea prevăzută de legea penală;
- c) în conținutul normei juridice.

24. Faptele penale sunt infracțiuni care se săvârșesc cu intenție:

- a) doar când legea prevede expres aceasta;
- b) dacă sunt săvârșite printr-o acțiune;
- c) dacă sunt săvârșite printr-o acțiune sau inacțiune.

25. Mobilul, ca element al laturii subiective a infracțiunii, reprezintă:

- a) un impuls intern, subiectiv, care îl determină psihic pe autor să treacă la comiterea faptei;
- b) rezultatul ce va apărea în urma săvârșirii faptei penale;
- c) un rezultat urmărit și dorit de infractor.

26. Scopul, ca element al laturii subiective, reprezintă:

- a) începutul acțiunii sau inacțiunii infractorului;
- b) rezultatul în plan mintal care va apărea în urma săvârșirii faptei penale, rezultat urmărit și dorit de către infractor;
- c) motivul, impulsul interior care determină hotărârea infracțională.

27. Scopul și mobilul este prevăzut expres în legea penală atunci:

- a) când pentru existența unei infracțiuni este necesar ca aceasta să aibe o componentă subiectivă ce o caracterizează și o diferențiază față de alte conduite ilicite penale;
- b) când pentru existența infracțiunii nu este necesară existența vinovăției făptuitorului;
- c) când este necesară incriminarea unei fapte ca fiind infracțiune.

- 28.** Scopul și mobilul, odată identificate, servesc la:
- individualizarea pedepsei (circumstanțe de agravare sau atenuare);
  - probarea activității infracționale;
  - definirea faptei ilicite sancționată de legea penală.
- 29.** Formele infracțiunii intenționate, după modul de desfășurare a executării acestora, sunt:
- actele anterioare săvârșirii infracțiunii;
  - actele pregătitoare, tentativa, fapta consumată și fapta epuizată;
  - formele pluralității de infracțiuni asociate participației penale.
- 30.** Actele preparatorii nu fac altceva decât:
- să asigure recuperarea prejudiciului cauzat prin infracțiune;
  - să-l determine pe inculpat să-și recunoască fapta;
  - să asigure succesul săvârșirii infracțiunii.
- 31.** Actele preparatorii sunt incriminate în legislația penală românească?
- da, în totalitate;
  - nu;
  - da, dar în cazuri strict limitate, ca de exemplu: infracțiuni contra siguranței statului, lipsirea de libertate în mod ilegal și deținerea de instrumente în vederea falsificării de valori.
- 32.** Care este pedeapsa ce se aplică actelor premergătoare?
- o pedeapsă cuprinsă între jumătatea minimumului și jumătatea maximumului pedepsei pentru infracțiunea consumată;
  - o treime din pedeapsa maximă aplicată pentru infracțiunea consumată;
  - legiuitorul stabilește același regim sancționator ca pentru infracțiunea consumată, având în vedere gravitatea infracțiunilor.

- 33.** Tentativa se află situată:
- între faza de judecată în primă instanță și momentul rămânerii definitive a pedepsei;
  - între faza actelor pregătitoare și faza consumării infracțiunii;
  - între momentul săvârșirii faptei și momentul rămânerii definitive a pedepsei.
- 34.** Tentativa constă în punerea în executare a intenției de a săvârși infracțiunea:
- executare care a fost întreruptă sau nu și-a produs efectul;
  - executare care a fost finalizată și și-a produs efectul;
  - executare care nu a mai avut loc.
- 35.** Conținutul tentativei este identic cu acela al infracțiunii a cărei consumare s-a urmărit în cazul:
- obiectului și subiectului tentativei;
  - subiectului tentativei;
  - latura obiectivă care se realizează doar prin acțiunea făptuitorului.
- 36.** În cazul infracțiunilor complexe, când două sau mai multe fapte sunt incluse în conținutul aceleiași infracțiuni și una din acestea este consumată în totalitate iar cealaltă (celelalte) doar parțial, avem:
- o faptă consumată precedată de o tentativă la ea;
  - numai o faptă consumată;
  - doar tentativa la acea infracțiune și nu o faptă consumată.
- 37.** Caracteristicile laturii obiective a tentativei sunt:
- acțiunea nu a fost dusă până la capăt și fapta penală comisă nu a fost executată;
  - acțiunea a fost întreruptă fără ca fapta epuizată parțial să-și fi produs efectele și fapta penală, atât cât a fost comisă, prezintă totuși urmări socialmente periculoase;
  - vătămirile nu sunt concrete și nu se circumscriu în sfera ilicitului penal.

38. În cazul tentativei, latura subiectivă se realizează:
- în totalitate;
  - doar parțial;
  - în funcție de conținutul infracțiunii.
39. Latura subiectivă a tentativei se caracterizează numai prin:
- intenție;
  - faptă neconsumată în totalitate;
  - elementul material.
40. Nu este posibilă tentativa în cazul următoarelor genuri de infracțiuni:
- infracțiuni omisive; infracțiunile din culpă și infracțiunile praeterintenționate; infracțiunile omisive pure; infracțiunile de obicei și infracțiunile de imediată consumare;
  - infracțiunile săvârșite din culpă;
  - toate genurile de infracțiuni unde există intenția.
41. Formele tentativei sunt:
- tentativa întreruptă (neterminată, imperfectă) și tentativa perfectă sau fără efect; tentativa insuficientă sau defectuoasă și tentativa de faptă putativă;
  - tentativă completă și tentativă incompletă;
  - tentativa improprie și tentativa absolut improprie.
42. Tentativa se sancționează cu o pedeapsă cuprinsă între:
- jumătatea minimului și jumătatea maximului prevăzut de lege pentru infracțiunea consumată, fără ca minimul să fie mai mic decât minimul general al pedepsei;
  - jumătatea minimului și jumătatea maximului prevăzut de lege pentru infracțiunea consumată;
  - jumătatea minimului și o treime din pedeapsa maximă aplicată prevăzută de lege pentru infracțiunea consumată.
43. În cazul faptelor penale sancționate cu închisoarea pe viață, tentativa:
- nu se pedepsește;

- b) se pedepsește între jumătatea maximului și jumătatea minimumului prevăzut de lege pentru infracțiunea consumată;
  - c) se pedepsește cu închisoarea de la 10 la 25 de ani.
- 44.** În cazul persoanelor juridice, tentativa:
- a) se pedepsește în aceleași limite ca în cazul persoanelor fizice;
  - b) se pedepsește doar în limitele fixate de C.pen.;
  - c) nu este reglementată.
- 45.** Acțiunea infractorului se consideră încheiată atunci când:
- a) organul de cercetare penală efectuează activități de cercetare a locului faptei;
  - b) rezultatul activității sale criminale s-a produs;
  - c) când pericolul social al faptei a fost înlăturat.
- 46.** Următoarele categorii de fapte penale sunt apreciate ca fiind infracțiuni epuizate:
- a) infracțiunile continue, infracțiunile continuate, infracțiunile de obicei și infracțiunile progresive;
  - b) infracțiunile de interes de serviciu, infracțiunile de obicei și infracțiunile de imediată consumare;
  - c) infracțiunile din culpă și infracțiunile omisive.
- 47.** Cauzele de nepedepsire a tentativei sunt:
- a) autodenunțul și plângerea prealabilă;
  - b) desistarea și împiedicarea producerii rezultatului;
  - c) recunoașterea și regretarea faptei penale săvârșite.
- 48.** Pluralitatea de infracțiuni presupune:
- a) fapta sau activitatea desfășurată corespunde conținutului mai multor infracțiuni;
  - b) un moment juridic important care ajută la identificarea cauzelor și condițiilor care l-au determinat pe infractor să săvârșească una sau mai multe infracțiuni;
  - c) că o persoană săvârșește mai multe infracțiuni înainte de a fi trasă la răspundere și sancționată pentru vreuna din acestea.

- 49.** Pluralitatea de infracțiuni poate fi apreciată:
- a) ca o cauză de agravare, de atenuare sau modificarea a pedepsei;
  - b) ca un moment ce vizează temeiul răspunderii penale pentru fiecare infracțiune în parte;
  - c) ca un indicator legal ce vizează individualizarea și aplicarea pedepsei.
- 50.** În Codul penal român, formele consacrate ale pluralității de infracțiuni sunt:
- a) tentativa și intenția;
  - b) pedeapsa și limitele sale de aplicare;
  - c) concursul de infracțiuni și recidiva.
- 51.** Pentru existența concursului de infracțiuni sunt necesare următoarele condiții:
- a) săvârșirea infracțiunii într-o formă continuată, săvârșirea infracțiunii sub stare de recidivă și săvârșirea infracțiunii înainte ca infractorul să mai fi fost condamnat definitiv pentru o faptă penală;
  - b) săvârșirea a două sau mai multe infracțiuni, faptele să fi fost săvârșite de aceeași persoană, săvârșirea faptelor înainte de a se fi pronunțat o hotărâre judecătorească definitivă pentru vreuna din infracțiuni și cel puțin două dintre infracțiuni să poată fi supuse judecării;
  - c) săvârșirea repetată a una sau mai multe infracțiuni, de una sau mai multe persoane, cu condiția ca, cel puțin una din faptele penale comise să fi fost săvârșită cu intenție.
- 52.** Avem concurs real de infracțiuni, când:
- a) două sau mai multe persoane săvârșesc o infracțiune cu intenție sau din omisiune, înainte de a mai fi fost condamnate definitiv pentru vreo faptă penală;
  - b) când mai multe infracțiuni au fost săvârșite de mai mulți infractori în aceeași zonă și în același interval de timp;

- c) când două sau mai multe infracțiuni au fost săvârșite de aceeași persoană prin două sau mai multe acțiuni sau infracțiuni, înainte de a fi condamnată definitiv pentru vreuna din ele.

53. Sancționarea concursului de infracțiuni se poate face prin trei sisteme:

- a) sistemul sancționator procedural, sistemul adunării pedepselor și sistemul înglobării pedepselor;
- b) sistemul cumulului aritmetic, sistemul absorbției și sistemul cumulului juridic;
- c) sistemul infracțiunilor concurente, sistemul absorbției și sistemul sancționării proporționale.

54. Pedepsele complementare pot fi aplicate:

- a) numai pentru infracțiunile pedepsite cu închisoarea și care prezintă o anumită gravitate;
- b) doar în cazul infracțiunilor pentru care legiuitorul a stabilit pedeapsa închisorii mai mare de 10 ani;
- c) atunci când pedeapsa principală se aplică doar în concurs cu pedeapsa complementară.

55. În cazul pedepselor complementare se aplică principiul:

- a) cumulului aritmetic;
- b) contopirii pedepselor;
- c) absorbției.

56. În cazul concursului de infracțiuni, măsurile de siguranță se contopesc când:

- a) pentru infracțiuni concurente s-au aplicat măsuri de siguranță de același fel;
- b) când legea prevede în mod expres contopirea;
- c) când s-au săvârșit infracțiuni concurente supuse judecății.

57. Problema contopirii pedepselor, în cazul concursului de infracțiuni, se pune doar:

- a) când infracțiunile nu sunt judecate separat;

- b) când infracțiunile sunt judecate separat, fie de aceeași instanță, fie de instanțe diferite și când se pronunță hotărâri separate de condamnare;
  - c) când pentru infracțiunile judecate au fost aplicate aceleași pedepse.
- 58.** Când infractorul a executat anterior contopirii, în total sau parțial, pedeapsa pronunțată în urma unei sau unor hotărâri de condamnare, pedeapsa poate fi:
- a) contopită;
  - b) înlocuită;
  - c) computată
- 59.** În caz de concurs de infracțiuni săvârșite de o persoană juridică se aplică:
- a) pedeapsa închisorii;
  - b) pedeapsa amenzii fixe;
  - c) pedeapsa amenzii celei mai mari.
- 60.** În cazul recidivei, unei persoane i se poate imputa săvârșirea a cel puțin:
- a) două infracțiuni;
  - b) cel puțin două fapte, din care una să fie o faptă penală;
  - c) o infracțiune, care să fie sancționată cu pedeapsa închisorii.
- 61.** În ce constă primul termen al recidivei:
- a) într-o condamnare anterioară;
  - b) într-o condamnare definitivă la o pedeapsă privativă de libertate;
  - c) într-o dublă condamnare.
- 62.** În ce constă al doilea termen al recidivei:
- a) într-o condamnare definitivă la o pedeapsă privativă de libertate;
  - b) într-o condamnare anterioară;
  - c) în săvârșirea din nou a unei infracțiuni.

- 63.** Condițiile de existență la al doilea termen al recidivei după condamnare, sunt:
- săvârșirea după intervenirea unei condamnări definitive a două sau mai multe infracțiuni;
  - infracțiunea ulterioară să fi fost comisă înainte de executarea completă a pedepsei pronunțată prin hotărârea de condamnare definitivă;
  - noua pedeapsă aplicată să depășească 6 luni.
- 64.** Recidiva după executare (postexecutorie) trebuie să îndeplinească următoarele condiții:
- infracțiunea săvârșită să vizeze viața și integritatea persoanei;
  - pedeapsa să fi fost executată în totalitate și pedeapsa executată sau considerată ca executată să fie închisoarea mai mare de 6 luni;
  - pedeapsa să nu fi fost executată în întregime.
- 65.** O condamnare pronunțată printr-o hotărâre judecătorească definitivă de o instanță dintr-o țară membră a U.E. poate constitui recidivă?
- da, cu condiția să fie țară membră a U.E.;
  - nu, se încalcă principiul teritorialității;
  - numai dacă fapta penală pentru care a fost condamnat este prevăzută și de legea română.
- 66.** Starea de recidivă a unui infractor constituie:
- o cauză personală de agravare;
  - o cauză generală de pedeapsire;
  - o circumstanță agravantă pentru toți participanții.
- 67.** În cazul infracțiunii de evadare, din punct de vedere al recidivei, prin pedeapsa anterioară se înțelege:
- pedeapsa ce se execută, la care se adăugă pedeapsa aplicată pentru evadare;

- b) pedeapsa care a fost aplicată pentru săvârșirea infracțiunii de evadare;
- c) pedeapsa ce urmează a se aplica infractorului de către instanța de judecată.

68. În situația unei grațieri parțiale în caz de recidivă postcondamnatore, când se stabilește pedeapsa ce a mai rămas de executat, instanța va avea în vedere:

- a) pedeapsa rămasă de executat;
- b) pedeapsa aplicată pentru evadare (de exemplu);
- c) pedeapsa care a mai rămas de executat, la care se adăugă durata pedepsei aplicate pentru evadare (de exemplu).

69. Există recidivă în cazul persoanei juridice?

- a) da, când se săvârșește de către aceasta, după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare, o nouă infracțiune cu intenție iar amenda pentru infracțiunea anterioară a fost executată sau considerată ca executată;
- b) nu, deoarece persoanelor juridice nu li se aplică regulile procedurale privind starea de recidivă;
- c) da, când aceasta , după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare, săvârșește o nouă infracțiune.

70. Pluralitatea intermediară de infracțiuni, în cazul recidivei există atunci când:

- a) o persoană, după ce a fost condamnată definitiv pentru o infracțiune, săvârșește o altă infracțiune;
- b) o persoană, după ce a fost condamnată definitiv pentru o infracțiune, săvârșește o altă infracțiune, înainte de începerea executării pedepsei, în timpul executării pedepsei sau în stare de evadare și nu sunt îndeplinite condițiile pentru recidiva postcondamnatore;
- c) o persoană săvârșește în mod repetat mai multe infracțiuni deși cunoștea că este recidivist.

71. Poate fi înlăturat caracterul penal al faptei?

- a) nu;

- b) doar dacă nu este recidivist făptuitorul;
- c) da.

72. Infracțiunea este:

- a) o situație când legea penală a fost încălcată;
- b) singurul temei al răspunderii penale;
- c) o faptă penală gravă.

73. Înlăturând caracterul penal al faptei se înlătură și:

- a) răspunderea penală (existența infracțiunii);
- b) cauzele generale de nepedepsire;
- c) excepțiile referitoare la persoană.

74. Este în legitimă apărare:

- a) acela care săvârșește o infracțiune pentru a acoperi fapta altuia;
- b) acela care săvârșește fapta pentru a înlătura un atac material, direct, imediat și injust îndreptat împotriva sa, a altuia sau a unui interes general și care îl pune în pericol grav pe cel atacat;
- c) săvârșește fapta din motive umanitare, apărând drepturile esențiale ale omului.

75. Omul, sub stăpânirea constrângerii, își mai poate dirija liber voința?

- a) da;
- b) nu;
- c) da, când nu este amenințat și Nu când este constrâns de mai multe persoane.

76. În cazul legitimei apărări, este necesară îndeplinirea următoarelor condiții referitoare la apărare:

- a) acțiunea de apărare să constituie o faptă prevăzută de legea penală, care să fie necesară și să se desfășoare în limitele proporționalității atacului;
- b) acțiunea de apărare să vizeze înfăptuirea unui act curajos, prin care sunt apărate valorile ființei umane;

- c) acțiunea de apărare să depășească în intensitate acțiunea infractorului pentru a-l putea opri pe acesta de la comiterea unui act agresiv grav.

77. Legitima apărare produce efecte:

- a) asupra tuturor participanților;
- b) asupra celor aflați în conflict;
- c) doar in personam.

78. Când starea de necesitate este invocată de mai multe persoane, existența constrângerii va fi:

- a) cercetată, laolaltă, pentru toți participanții;
- b) cercetată separat pentru fiecare participant la acțiunea de salvare;
- c) cercetată pentru toate persoanele aflate la locul și în timpul săvârșirii faptei.

79. Constrângerea fizică înlătură caracterul penal al faptei:

- a) când a fost demonstrată;
- b) când a fost invocată;
- c) când situația a impus aceasta.

80. Constrângerea fizică produce efecte:

- a) asupra celor agresați fizic de infractori;
- b) față de persoanele constrânse fizic și care nu au putut lua o altă măsură;
- c) când nu a fost demonstrată.

81. Persoana care a săvârșit faptă penală fiind constrânsă fizic, poate răspunde:

- a) penal;
- b) civil;
- c) nu răspunde nici penal și nici de urmările civile.

82. Nu există constrângere morală atunci când aceasta poate fi înlăturată prin:

- a) trimitere în judecată a celui vinovat;

- b) denunț;
- c) opunerea rezistenței fizice.

83. Fapta prevăzută de legea penală al cărei rezultat este consecința unei împrejurări care nu putea fi prevăzută, constituie:

- a) un caz de constrângere fizică;
- b) un caz de constrângere morală;
- c) un caz fortuit.

84. Constatarea cazului fortuit are loc întotdeauna:

- a) după ce fapta s-a produs;
- b) înainte ca rezultatul să se fi produs;
- c) odată cu producerea rezultatului infracțiunii.

85. Efectele cazului fortuit operează:

- a) în personam;
- b) în rem;
- c) prudentia juris.

86. Iresponsabilitatea făptuitorului înlătură:

- a) răspunderea morală;
- b) caracterul penal al faptei;
- c) starea de recidivă.

87. În cursul procesului penal, starea de alcoolemie poate fi dovedită:

- a) cu ajutorul fiolei alcoolscop;
- b) cu ajutorul procesului-verbal întocmit de agentul de circulație;
- c) cu ajutorul unei expertize medicale.

88. Fapta penală săvârșită de o persoană în perioada în care era minoră, cu vârsta sub 14 ani, exclude pe aceasta de la răspunderea civilă?

- a) nu, fiindcă minorul nu poartă răspunderea actelor sale;
- b) nu, fiindcă minorul nu a săvârșit fapta cu intenție;

- c) da, pentru minorul care a săvârșit o faptă penală, răspunderea civilă o poartă persoanele care, la data săvârșirii faptei, îl aveau în supraveghere.

89. Eroarea de fapt este întotdeauna:

- a) o cauză care justifică comportamentul infracțional;
- b) o cauză personală care ar putea justifica comportamentul infracțional dar care nu are aplicabilitate și la alți făptuitori;
- c) o cauză de agravare avută în vedere la individualizarea pedepsei.

90. Eroarea de fapt:

- a) nu înlătură răspunderea civilă;
- b) constituie o cauză imputabilă;
- c) înlătură răspunderea penală chiar și atunci când ea nu privește un element constitutiv al infracțiunii, fără de care aceasta nu poate exista.

91. Pedepsa este o formă de constrângere juridică ce se aplică:

- a) celui care a săvârșit o infracțiune;
- b) celor care comit ilegalități;
- c) acelor care nu respecta normele de conduită socială.

92. Pedepsa are un dublu caracter:

- a) sancționator și juridic restrictiv;
- b) coercitiv și corectiv;
- c) subiectiv și obiectiv.

93. Scopul pedepsei este:

- a) de a impune o anumită conduită;
- b) de a sancționa infracțiunile săvârșite;
- c) de a îndrepta și preveni.

94. Pedepsele principale sunt:

- a) închisoarea și interzicerea unor drepturi;
- b) amenda și avertismentul;
- c) detenția pe viață, închisoarea și amenda.

- 95.** Pedepsele complementare sunt:
- interzicerea unor drepturi (1-10 ani) și degradarea militară;
  - detenția pe viață și interdicția de a vota;
  - interzicerea drepturilor părintești și de ordin social.
- 96.** Pedepsa principală pentru persoana juridică este:
- interzicerea unor activități;
  - amenda de la 2500 lei la 2.000.000 lei;
  - dizolvarea societății.
- 97.** Când se aplică pedeapsa închisorii de 25 de ani, se aplică și:
- pedeapsa interzicerii unor drepturi părintești;
  - pedeapsa interzicerii unor drepturi pe durata maximă;
  - pedeapsa regimului închis de excutare.
- 98.** Condamnații execută pedeapsa în unul din următoarele regimuri:
- regim de maximă siguranță, regim închis, regim semideschis și regim deschis;
  - regim de maximă importanță, regim deschis și regim închis;
  - regim închis, regim neutru și regim aleatoriu.
- 99.** Bărbații care au împlinit vârsta de 60 de ani și femeile de 55 de ani sunt exceptate de la:
- executarea pedepsei;
  - executarea unor activități sociale;
  - executarea pedepsei în regim de maximă siguranță.
- 100.** Pedepsele complementare se aplică întotdeauna:
- cumulativ cu pedeapsa amenzii;
  - alături de pedeapsa principală și doar de către instanța de judecată, când pedeapsa depășește 2 ani;
  - alături de regimul de executare a pedepsei și doar în condiții de strictă securitate.
- 101.** Pedeapsa complementară a interzicerii unor drepturi nu poate fi aplicată:
- bătrânilor;

- b) femeilor gravide;
- c) minorilor.

102. Persoana condamnată la pedeapsa complementară a degradării militare:

- a) pierde gradul militar;
- b) pierde dreptul de a purta uniformă;
- c) pierde gradul militar și dreptul de a purta uniformă.

103. Pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii sau suspendării sub supraveghere a executării pedepsei închisorii:

- a) se suspendă și executarea pedepselor accesorii;
- b) nu se suspendă executarea pedepselor accesorii;
- c) constituie un capăt de cerere separat care trebuie soluționat de instanța de judecată;

104. Scopul pedepsei pentru persoana juridică poate fi atins dacă:

- a) pedeapsa aplicată este cât mai severă;
- b) pedeapsa este corect individualizată;
- c) pedeapsa principală este însoțită de o pedeapsă complementară.

105. Instanța de judecată poate aplica persoanei juridice pedeapsa dizolvării acesteia, dacă:

- a) persoana juridică a săvârșit mai mult de 2 infracțiuni intenționate;
- b) persoana juridică funcționează la un alt sediu decât cel declarat;
- c) persoana juridică a fost înființată în scopul săvârșirii de infracțiuni și obiectul de activitate al acesteia a fost deturnat în acest scop.

106. De la suspendarea uneia dintre activitățile persoanei juridice sunt exceptate:

- a) organele de conducere și organizațiile de bază ale Oficiului Registrului Comerțului;

- b) partidele politice, sindicatele, patronatele, organizațiile religioase și ale minorităților naționale care funcționează potrivit legii;
- c) centrele medicale, asociațiile sportive, asociațiile de vânători și organele de poliție comunitară.

107. Difuzarea și afișarea hotărârii de condamnare a persoanei juridice se face pe cheltuiala:

- a) statului;
- b) bugetului local;
- c) persoanelor juridice condamnate.

108. Constituie „stare de agravare” a pedepselor:

- a) titlul în care o pedeapsă este cuprinsă;
- b) starea de recidivă, concursul de infracțiuni și infracțiunea continuată;
- c) participația penală, pluralitatea intermediară și actele pregătitoare.

109. Constituie „stare de atenuare” a pedepsei:

- a) tentativa și minoritatea făptuitorului;
- b) beția și starea de urgență;
- c) starea de urgență și legitima apărare.

110. Care este deosebirea între circumstanțele legale și circumstanțele judiciare:

- a) circumstanțele legale sunt prevăzute în legi speciale iar circumstanțele judiciare derivă din practica instanțelor;
- b) circumstanțele legale sunt prevăzute expres de lege și trebuiesc reținute de judecători, pe când circumstanțele judiciare nu sunt determinate de lege și sunt lăsate la aprecierea judecătorilor;
- c) au aceiași identitate și sunt obligatorii de aplicat de către instanțele de judecată.

- 111.** Care este deosebirea între circumstanțele reale și circumstanțele personale:
- nu există nicio deosebire, ambele fiind cu valoare orientativă pentru instanța de judecată;
  - sunt circumstanțe facultative, pe care organul de urmărire penală le are în vedere la încadrarea juridică;
  - circumstanțele reale privesc fapta săvârșită, pe când circumstanțele personale privesc persoana făptuitorului.
- 112.** Circumstanțele atenuante legale sunt:
- depășirea limitelor legitimei apărări, ale stării de necesitate și provocarea;
  - bună conduită a infractorului, caracterizările de la locul de muncă și din comunitate;
  - comportamentul infractorului după săvârșirea infracțiunii.
- 113.** Produc efecte circumstanțele atenuante asupra pedepsei complementare a interzicerii unor drepturi?
- da;
  - nu;
  - legea penală nu distinge în această privință.
- 114.** Circumstanțele agravante legale sunt enumerate limitativ de către legiuitor sau ele sunt expres prevăzute în lege?
- sunt expres prevăzute în lege;
  - sunt menționate în legile speciale;
  - sunt limitativ enumerate de legiuitor.
- 115.** Starea de beție voluntară completă produsă de alcool sau alte substanțe:
- înlătură caracterul penal al faptei;
  - nu înlătură caracterul penal al faptei;
  - constituie, după caz, o circumstanță atenuantă sau agravantă.
- 116.** Pedepsa în caz de concurs între cauzele de agravare și cauzele de atenuare se stabilește astfel:
- se ține cont de circumstanțele agravante, de circumstanțele atenuante și de starea de recidivă;

- b) se procedează la aplicarea principiului cumulului pedepselor;
  - c) se ține cont de persoana infractorului și de comportamentul acestuia în timpul cercetării judecătorești.
- 117.** În caz de concurs între circumstanțele atenuante și circumstanțele agravante:
- a) se impune adăugarea unui spor de pedeapsă;
  - b) coborârea pedepsei sub minimul special nu este obligatorie;
  - c) este necesară medierea organului de urmărire penală.
- 118.** În cazul persoanei juridice, dacă există circumstanțe agravante, atunci:
- a) pedeapsa amenzii poate fi dublată;
  - b) pedeapsa amenzii poate fi înlocuită cu o pedeapsă mult mai severă;
  - c) se poate aplica amenda până la maximum special la care se mai poate adăuga până la o pătrime din acel maxim.
- 119.** Suspendarea condiționată a executării pedepsei constă în:
- a) dispoziția dată de instanță de a suspenda pe o anumită perioadă de timp – denumită termen de încercare – executarea pedepsei aplicate, dacă sunt întrunite anumite condiții;
  - b) suspendarea dată de instanța de judecată cu efect asupra modului în care pedeapsa va fi executată, își va avea aplicabilitatea, facultativ, în regim de penitenciar sau în libertate;
  - c) dispoziția dată de instanța de judecată în legătură cu modul de executare al pedepsei aplicate.
- 120.** În caz de concurs de infracțiuni, suspendarea condiționată a executării pedepsei se poate acorda dacă pedeapsa aplicată este:
- a) de cel puțin 2 ani;
  - b) de cel mult 3 ani;
  - c) de cel mult 2 ani;
- 121.** Suspendarea condiționată a executării pedepsei se poate dispune numai dacă pedeapsa aplicată de instanță este închisoarea de:
- a) cel mult 5 ani sau amenda;

- b) cel mult 3 ani sau amenda;
- c) cel mult 2 ani sau amenda.

122. Durata pe care se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei constituie pentru persoana condamnată:

- a) termen de analiză;
- b) termen de verificare a altor fapte penale comise de persoana condamnată;
- c) termen de încercare.

123. Durata termenului pe care s-a dispus suspendarea condiționată reprezintă:

- a) durata pedepsei aplicate la care se adaugă 2 ani;
- b) termenul în care condamnatul trebuie să se conformeze unei legii penale;
- c) un moment important pentru condamnat.

124. În cazul suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate minorului, termenul de încercare se compune din:

- a) durata pedepsei închisorii la care se adaugă 6 luni;
- b) durata pedepsei închisorii la care se adaugă un interval de timp de la 6 luni la 2 ani, fixat de instanță;
- c) durata pedepsei închisorii, la care, legiuitorul, fiind vorba de un minor, a înțeles să nu mai adauge un alt interval de timp.

125. Termenul de încercare, în cazul suspendării condiționate, se socotește împlinit:

- a) cu o zi înainte de ziua corespunzătoare datei de la care a început să curgă;
- b) la epuizarea perioadei de încercare fixată de serviciul de probațiune;
- c) la mijlocul termenului de încercare, dacă persoana condamnată a avut un comportament corespunzător.

126. Termenul de încercare, în cazul suspendării condiționate, se socotește de la:

- a) data pronunțării sentinței de către instanța de judecată;

- b) data începerii executării pedepsei;
- c) data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare.

127. În cazul minorilor pentru care pedeapsa a fost suspendată condiționat, anularea suspendării:

- a) se aplică în aceleași condiții ca pentru celelalte persoane condamnate;
- b) nu se aplică;
- c) se aplică doar dacă organul de urmărire penală solicită în mod expres anularea.

128. Anularea suspendării condiționate a executării pedepsei se aplică în următoarele situații:

- a) condamnatul a mai săvârșit o infracțiune anterior rămânerii definitive a hotărârii de condamnare cu suspendare condiționată pentru care i s-a aplicat pedeapsa închisorii și care a fost descoperită înainte de împlinirea termenului de încercare;
- b) condamnatul a mai săvârșit o altă infracțiune pentru care a fost condamnat definitiv;
- c) condamnatul a avut un comportament ireverențios față de organele de poliție, atunci când i-au făcut verificarea periodică la domiciliu.

129. Suspendarea condiționată a executării pedepsei poate fi dispusă când:

- a) a intervenit un deces în familia condamnatului;
- b) a solicitat în scris suspendarea;
- c) în cazul infracțiunii de abandon de familie când părțile s-au împăcat, sau când condamnatul și-a pierdut în totalitate capacitatea de muncă și nu mai poate executa pedeapsa la locul de muncă.

130. Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere se deosebește de suspendarea condiționată a executării pedepsei prin:

- a) împrejurările specifice de executare a pedepsei;

- b) condițiile în care se poate dispune și prin obligațiile stabilite în sarcina condamnatului pe parcursul termenului de încercare;
  - c) măsurile speciale dispuse de către instanța de judecată pe parcursul executării pedepsei.
- 131.** Efectele suspendării executării pedepsei sub supraveghere sunt:
- a) unele imediate, care sunt provizorii și altele, finale, care sunt definitive;
  - b) pedeapsa nu se mai execută în regim de detenție;
  - c) benefice actului de reeducare a condamnatului.
- 132.** Specifice revocării suspendării executării pedepsei sub supraveghere, este acea situație când:
- a) condamnatul a săvârșit o nouă faptă;
  - b) condamnatul a încercat să evadeze, însă acțiunea sa a fost întreruptă de către supraveghetorii legali;
  - c) condamnatul nu îndeplinește măsurile de supraveghere prevăzute de lege ori obligațiile stabilite de instanță dispunându-se executarea în întregime a pedepsei.
- 133.** Instanța poate dispune executarea pedepsei la locul de muncă doar atunci când sunt îndeplinite condițiile referitoare la:
- a) pedeapsa aplicată, persoana condamnatului și există acordul scris al unității unde condamnatul urmează să presteze muncă;
  - b) vârsta, antecedente și recidivă;
  - c) gravitatea faptei penale comise și prejudiciul este acoperit.
- 134.** Pedeapsa închisorii la locul de muncă se execută în baza:
- a) sentinței instanței de judecată;
  - b) mandatului de executare a pedepsei;
  - c) încheierii speciale date de către instanța de judecată.
- 135.** Pentru ca pedeapsa să fie executată într-o închisoare militară se cer îndeplinite trei condiții cumulative:
- a) condamnatul să aibă calitatea de ofițer sau subofițer, pedeapsa aplicată să nu depășească 5 ani și executarea

pedepsei în modalitatea respectivă să fie prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită;

- b) condamnatul să fie angajatul unei unități militare, pedeapsa aplicată să nu depășească 3 ani și modalitatea de executare să fie prevăzută de lege;
- c) condamnatul să aibă calitatea de militar în termen, pedeapsa să nu depășească 2 ani închisoare și modalitatea de executare să fie prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită.

136. De liberarea condiționată poate beneficia:

- a) orice condamnat;
- b) persoanele condamnate pentru infracțiuni al căror maxim nu depășește 10 ani;
- c) persoanele condamate care nu sunt recidiviste.

137. Liberarea condiționată se acordă, potrivit C.proc.pen., în următoarele împrejurări:

- a) la propunerea ministrului justiției cu acordul C.S.M.;
- b) la cererea persoanei condamnate sau la propunerea comisiei pentru individualizarea regimului de executare a pedepsei privative de libertate;
- c) la propunerea conducerii penitenciarului.

138. Efectul imediat al liberării condiționate constă în:

- a) prezentarea de urgență a persoanei condamnate în fața instanței de judecată pentru a dispune eliberarea;
- b) prezentarea imediată în fața comisiei de examinare a cererilor de liberare condiționată;
- c) punerea în libertate a condamnatului.

139. Liberarea condiționată în cazul detențiunii pe viață presupune:

- a) existența unor condiții speciale;
- b) singura condiție specifică este ca persoana condamnată să fi executat efectiv 20 de ani de închisoare iar bărbații care au peste 60 de ani și femeile peste 55 ani pot fi eliberați condiționat dacă au executat efectiv 15 ani de detenție;

- c) liberarea condiționată a persoanelor condamnate la detenție pe viață nu este posibilă legal.
- 140.** Cauzele care înlătură executarea pedepsei sau consecințele condamnării, sunt:
- a) grațierea, prescripția executării pedepsei și reabilitarea;
  - b) grațierea, recidiva postcondamnatorie și reabilitarea;
  - c) legătima apărare, starea de necesitate și cazul fortuit.
- 141.** Instituția grațierii are o dublă natură:
- a) parlamentară și executivă;
  - b) executivă și legislativă;
  - c) instituție de drept constituțional și instituție de drept penal.
- 142.** Persoanele care au dreptul să acorde grațierea individuală sunt:
- a) președintele Senatului României;
  - b) președintele Curții Constituționale;
  - c) președintele României.
- 143.** Grațierea colectivă poate fi acordată de:
- a) Parlament, prin lege;
  - b) Președintele României;
  - c) Guvernul României prin Ordonanțe de Urgență.
- 144.** Obiectul grațierii vizează:
- a) pedepsele complementare aplicate de instanță;
  - b) pedepsele principale aplicate de instanțele de judecată și pedepsele accesorii acestora;
  - c) pedepsele accesorii.
- 145.** Grațierea pedepselor are ca efect:
- a) iertarea condamnatului de a mai executa pedeapsa accesorie;
  - b) înlăturarea, totală sau parțială, a executării pedepsei principale sau comutarea acesteia într-o pedeapsă mai ușoară;
  - c) doar pedepsele executate parțial.

- 146.** Grațierea individuală, în cazul concursului de infracțiuni, vizează numai:
- a) pedeapsa aplicată de instanță;
  - b) pedeapsa rămasă definitivă;
  - c) pedeapsa rezultantă.
- 147.** Grațierea produce efecte asupra măsurilor de siguranță și educative?
- a) nu;
  - b) da;
  - c) nu există o reglementară legală în acest sens.
- 148.** Când există grațieri succesive, care le sunt efectele?
- a) nu pot exista asemenea situații;
  - b) se aplică dispozițiilor de grațiere mai favorabile;
  - c) se aplică succesiv fiecare grațiere.
- 149.** Care sunt efectele prescripției executării pedepsei?
- a) stinge executarea pedepsei principale și a celei accesorii;
  - b) stinge doar executarea pedepselor accesorii;
  - c) stinge executarea pedepselor complementare.
- 150.** Când pedeapsa este detențiunea pe viață, termenul de prescripție a executării pedepsei pentru persoana fizică este:
- a) 25 ani;
  - b) 20 ani;
  - c) imprescriptibil.
- 151.** Termenul de prescripție a executării pedepsei curge de la:
- a) rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare;
  - b) de la momentul săvârșirii faptei;
  - c) de la data descoperirii autorilor.
- 152.** Termenele de prescripție a executării pedepsei pentru minor:
- a) sunt aceleași ca în cazul infractorilor majori;
  - b) se reduc la jumătate;
  - c) se reduc cu $\frac{2}{3}$ din pedeapsa aplicată.

- 153.** Prescripția executării pedepsei se întrerupe prin:
- începerea executării pedepsei, săvârșirea unei noi infracțiuni și sustragerea de la executare după începerea executării pedepsei;
  - sustragerea de la măsurile preventive sau apariția unui act de clemență prezidențial;
  - moartea unuia dintre făptuitori, încetarea executării pedepsei și săvârșirea unei alte infracțiuni.
- 154.** Suspendarea cursului executării prescripției, are drept efect:
- încetarea prescripției;
  - sustragerea de la executare;
  - oprirea curgerii termenului de prescripție.
- 155.** Reabilitarea este mijlocul legal prin care fostul condamnat:
- este pe deplin integrat în societate;
  - își recapătă drepturile politice;
  - devine cetățean liber.
- 156.** Reabilitarea constituie o cauză care:
- înlătură consecințele sociale;
  - înlătură consecințele penale și extrapenale;
  - înlătură hotărârea dată de instanța de judecată.
- 157.** În știința penală se cunosc două forme de reabilitare:
- reabilitarea judecătorească și reabilitarea penală;
  - reabilitarea penală și reabilitarea de drept;
  - reabilitarea de drept și reabilitarea judecătorească
- 158.** Reabilitarea face să înceteze:
- decăderile, interdicțiile și incapacitățile care rezultă din condamnare;
  - pedeapsa aplicată de instanța de judecată;
  - pedeapsa principală; pedeapsa accesorie și pedeapsa complementară.

- 159.** Reabilitarea poate produce efecte:
- doar asupra pedepsei principale aplicate de instanța de judecată;
  - doar pentru viitor;
  - doar în legătură cu pedepsele accesorii și pedepsele complementare.
- 160.** Reabilitarea de drept operează în:
- virtutea legii în momentul îndeplinirii condițiilor;
  - mod automat asupra pedepsei;
  - situația unor condamnări a căror executare nu depășește 5 ani.
- 161.** Condițiile reabilitării de drept sunt cu privire la:
- situația juridică a persoanei condamnate;
  - condamnare, la termenul de reabilitare și la conduita condamnatului;
  - termenul de reabilitare, și îndeplinirea obligațiilor legale;
- 162.** Reabilitarea operează doar cu efecte:
- în personam;
  - asupra pedepsei;
  - asupra tuturor participanților.
- 163.** Reabilitarea judecătorească se acordă:
- la propunerea comisiei de liberare condiționată;
  - la cererea condamnatului;
  - la propunerea instanței de judecată.
- 164.** Reabilitarea judecătorească se acordă pentru acele condamnări în privința cărora:
- există putere de lucru judecat;
  - au rămas definitive;
  - nu operează reabilitarea de drept.
- 165.** Anularea reabilitării judecătorești se dispune când:
- s-a descoperit că cel condamnat mai suferise o condamnare, care, dacă era cunoscută, ar fi condus la respingerea cererii de reabilitare;

- b) s-a descoperit că cel condamnat, pe timpul executării pedepsei, a mai suferit o condamnare;
- c) s-au descoperit fapte noi, de natură contravențională, săvârșite de cel condamnat în mod repetat.

166. Măsurile educative care pot fi aplicate minorului sunt:

- a) amenda, mustrarea și închisoarea într-o instituție specială de reeducare;
- b) mustrarea, libertatea supravegheată, internarea într-un centru de reeducare și internarea într-un institut medical educativ;
- c) interzicerea de a participa la anumite întruniri, urmarea unor cursuri de instruire specială și închisoarea când a săvârșit fapte foarte grave.

167. Codul penal prevede, în privința minorilor, un sistem sancționator special, format din:

- a) măsuri restrictive și măsuri de natură familială;
- b) măsuri complementare de natură a ajuta minorul să se integreze în societate;
- c) măsuri educative și pedepse.

168. Caracterul măsurilor de siguranță este unul pur:

- a) educativ;
- b) preventiv;
- c) de pedeapsă.

169. Măsurile de siguranță se iau față de:

- a) cei sancționați pentru diferite abateri;
- b) cei care au comis fapte prevăzute de legea penală;
- c) cei special nominalizați în hotărârile judecătorești.

170. Măsurile de siguranță au în principal:

- a) caracterul de mijloc de prevenție;
- b) caracterul de mijloc de constrângere;
- c) caracterul de mijloc de prevenție și în subsidiar caracterul de mijloc de constrângere.

- 171.** Măsurile de siguranță sunt numai:
- a) sancțiuni de drept penal;
  - b) sancțiuni generale;
  - c) sancțiuni administrative.
- 172.** La individualizarea măsurilor de siguranță se au în vedere:
- a) prevederile generale prevăzute de lege;
  - b) gravitatea stării de pericol și posibilitățile de înlăturare a acesteia;
  - c) mijloacele de prevenție folosite de legiuitor.
- 173.** Măsurile de siguranță, ca măsuri de prevenție, sunt dispuse de:
- a) organele de urmărire penală;
  - b) organele judecătorești;
  - c) organele de urmărire penală și organele judecătorești.
- 174.** Măsurile de siguranță durează cât:
- a) durează starea de pericol;
  - b) a stabilit organul judiciar;
  - c) durează procesul penal.
- 175.** Măsura de siguranță privind obligarea la tratament medical, durează:
- a) o perioadă nedeterminată;
  - b) până la însănătoșirea persoanei aflate la tratament;
  - c) până la executarea pedepsei.
- 176.** Măsura de siguranță a internării medicale se ia împotriva persoanei care a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, fiind:
- a) bolnav mintal sau toxicoman;
  - b) bolnav de o boală gravă;
  - c) bolnav datorită rănilor produse prin automutilare.
- 177.** Pentru pedepsirea tentativei, în Codul penal român s-a adoptat soluția:
- a) diversificării pedepsei în raport cu pedeapsa prevăzută pentru infracțiunea consumată;

- b) parificării pedepsei în raport cu pedeapsa prevăzută pentru infracțiunea consumată;
  - c) nepedepsirii acesteia.
- 178.** Incriminarea tentativei la săvârșirea unei infracțiuni, în Codul penal actual, se realizează printr-o dispoziție:
- a) generală, prevăzută în partea generală a Codului penal;
  - b) specială, prevăzută la unele incriminări din partea specială;
  - c) ce permite instanțelor de judecată să aprecieze.
- 179.** Aplicarea pedepsei pentru tentativă la săvârșirea unei infracțiuni este condiționată de dispozițiile legii care prevede că:
- a) tentativa se pedepsește;
  - b) tentativa se pedepsește numai dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea consumată este mai mare de 2 ani;
  - c) pedepsirea tentativei este lăsată la aprecierea instanței de judecată.
- 180.** Actele preparatorii în legislația penală română:
- a) se pedepsesc la toate infracțiunile;
  - b) se pedepsesc prin asimilare cu tentativa la anumite infracțiuni;
  - c) se pedepsesc ca sancțiuni administrative.
- 181.** Tentativa la o infracțiune pedepsită cu detențiunea pe viață se sancționează cu pedeapsa închisorii:
- a) de la 10 la 20 de ani;
  - b) de la 10 la 25 de ani;
  - c) de la 15 la 25 de ani;
- 182.** Tentativa la săvârșirea unei infracțiuni se sancționează:
- a) cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea consumată;
  - b) cu pedeapsa cuprinsă între minimul special prevăzut pentru acea infracțiune și minimul general;
  - c) cu o pedeapsă cuprinsă între jumătatea minimului și jumătatea maximului prevăzute de lege pentru infracțiunea consumată.

- 183.** Când în lege pentru infracțiunea săvârșită sunt prevăzute pedepse alternative, tentativa la o astfel de infracțiune se sancționează cu pedeapsă:
- mai ușoară, cuprinsă între limitele ei speciale;
  - mai gravă, ale cărei limite se reduc la jumătate;
  - aleasă dintre cele alternative ale cărei limite se reduc la jumătate.
- 184.** În cazul persoanei juridice tentativa se pedepsește:
- cu amenda prevăzută de lege pentru infracțiunea consumată;
  - cu amendă sau închisoarea ale cărei limite sunt reduse la jumătate;
  - cu amendă cuprinsă între minimul special și maximul special prevăzut de lege pentru infracțiunea consumată, reduse la jumătate.
- 185.** În cazul persoanei juridice pentru sancționarea tentativei se poate aplica:
- doar pedeapsa amenzii;
  - pe lângă pedeapsa principală și una sau mai multe pedepse complementare;
  - pe lângă pedeapsa principală doar o singură pedeapsă complementară.
- 186.** În cazul persoanei juridice pentru sancționarea tentativei, aplicarea pedepselor complementare:
- este facultativă;
  - este obligatorie;
  - este obligatorie când se aplică doar una dintre acestea.
- 187.** Tentativa nu este posibilă:
- la infracțiunile comise;
  - la infracțiunile omise;
  - la infracțiunile de rezultat.
- 188.** Desistarea făptuitorului constituie:
- o cauză de nepedepsire;

- b) o cauză care înlătură caracterul penal al faptei;
  - c) o cauză care înlătură răspunderea penală.
- 189.** Făptuitorul care a împiedicat mai înainte de descoperirea faptei producerea rezultatului realizează condițiile unei:
- a) cauze care înlătură răspunderea penală;
  - b) cauze de impunitate;
  - c) cauze care înlătură caracterul penal al faptei.
- 190.** Dacă actele îndeplinite până în momentul desistării sau împiedicării producerii rezultatului constituie o altă infracțiune:
- a) nu se pedepsesc;
  - b) se pedepsesc ca tentativă la infracțiunea de la care s-a desistat;
  - c) se aplică pedeapsa pentru infracțiune.
- 191.** Desistarea ori împiedicarea producerii rezultatului constituie cauze de nepedepsire dacă făptuitorul:
- a) a acționat din culpă;
  - b) a acționat mai înainte de descoperirea faptei;
  - c) a acționat sub imperiul unei constrângeri.
- 192.** Autorul unei fapte prevăzute de legea penală comite fapta în autorat când:
- a) săvârșește fapta singur fără contribuția altei persoane;
  - b) săvârșește fapta singur, direct și nemijlocit, și cu contribuția altei persoane ca instigator sau complice;
  - c) săvârșește fapta doar împreună cu un minor.
- 193.** Autorul săvârșește fapta prevăzută de legea penală:
- a) prin determinarea altei persoane;
  - b) direct și nemijlocit;
  - c) prin acordarea de sprijin moral altei persoane.
- 194.** Autoratul ca formă a participației penale presupune săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală:
- a) de un autor ajutat de un complice;

- b) de doi instigatori;
- c) de doi complici.

195. Coautoratul ca formă a participației penale presupune:

- a) cooperarea a cel puțin două persoane la săvârșirea direct și nemijlocit a faptei;
- b) săvârșirea faptei de către autor cu sprijinul unui complice;
- c) săvârșirea faptei de către autor împreună cu un instigator.

196. Complice este persoana ce săvârșește fapta prevăzută de legea penală cu vinovăție sub forma:

- a) culpei;
- b) intenției;
- c) doar a intenției depășite.

197. Contribuția unui complice la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală se realizează:

- a) prin promisiuni de tănuire a bunurilor provenite din săvârșirea faptei prevăzute de legea penală;
- b) prin determinarea autorului să comită o faptă;
- c) prin acte de executare directe și nemijlocite.

198. Contribuția complicelui la comiterea unei fapte prevăzute de legea penală se poate realiza:

- a) prin determinarea cu intenție a autorului;
- b) prin sprijinirea în orice mod, din culpă a autorului;
- c) prin ajutorul dat cu intenție autorului.

199. Complicele contribuie la comiterea unei fapte prevăzute de legea penală de către autor prin:

- a) promisiunea făcută după săvârșirea infracțiunii că va tănui bunurile provenite din aceasta;
- b) promisiunea făcută în timpul săvârșirii infracțiunii de a favoriza pe infractor;
- c) sprijinul acordat din culpă autorului.

- 200.** Ce contribuții la comiterea unei fapte prevăzute de legea penală nu sunt ale complicelui?
- actele de executare directă și nemijlocită;
  - actele de sprijinire date autorului;
  - actele de ajutor date autorului.
- 201.** Ce contribuții la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală nu sunt acte de complicitate?
- promisiunea de a tăinui bunurile provenite din infracțiune făcută în timpul comiterii infracțiunii;
  - sprijinul acordat autorului după comiterea infracțiunii fără o înțelegere prealabilă;
  - promisiunea de a favoriza pe infractor făcută în timpul comiterii infracțiunii.
- 202.** Instigator la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală este persoana care:
- cu intenție înlesnește, ajută în orice mod pe autor să comită o faptă prevăzută de legea penală;
  - cu intenție promite să favorizeze pe autorul faptei;
  - cu intenție determină o altă persoană să săvârșească o faptă prevăzută de legea penală.
- 203.** Contribuția instigatorului la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală se poate realiza prin:
- acte de executare directe;
  - determinarea cu intenție a autorului;
  - cooperarea nemijlocită la actele autorului.
- 204.** Instigarea la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală se realizează:
- atât cu intenție cât și din culpă;
  - cu orice formă și modalitate a vinovăției;
  - numai cu intenție.

- 205.** Instigarea la comiterea unei fapte prevăzute de legea penală nu se poate realiza:
- a) din culpă;
  - b) prin determinarea cu intenție a autorului;
  - c) prin acțiune.
- 206.** Contribuția instigatorului la comiterea unei fapte prevăzute de legea penală:
- a) este asemănătoare cu cea a autorului;
  - b) este diferită de cea a autorului;
  - c) nu poate fi diferențiată față de a celorlalți participanți.
- 207.** Contribuția la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală a instigatorului presupune:
- a) și o contribuție a complicelui;
  - b) o contribuție a autorului ce realizează cel puțin o tentativă pedepsibilă;
  - c) nu este condiționată de o activitate a autorului.
- 208.** În toate formele de participare penală:
- a) complicele acționează cu intenție;
  - b) instigatorul acționează din culpă;
  - c) autorul acționează doar din culpă.
- 209.** Participația penală este proprie când:
- a) autorul și instigatorul acționează din culpă;
  - b) toți participanții acționează cu intenție;
  - c) autorul acționează cu intenție și complicele din culpă.
- 210.** Participația penală este proprie când:
- a) toți participanții contribuie din culpă la săvârșirea faptei prevăzute de legea penală;
  - b) autorul acționează din culpă și complicele fără vinovăție;
  - c) complicele acționează cu intenție, iar autorul fără vinovăție.
- 211.** Participația penală este improprie când:
- a) instigatorul acționează din culpă și autorul fără vinovăție;

- b) instigatorul acționează cu intenție, iar autorul din culpă;
- c) complicele acționează fără vinovăție, iar autorul săvârșește fapta cu intenție depășită.

212. Pluralitatea naturală de infractori există în cazul:

- a) infracțiunilor de obicei;
- b) infracțiunilor care prin natura lor presupun contribuția a cel puțin două persoane;
- c) infracțiunilor deviate.

213. Nu pot fi săvârșite în coautorat:

- a) infracțiunile omisive;
- b) infracțiunile comisive;
- c) infracțiunile intenționate.

214. Coautoratul ca formă a participației penale nu se poate realiza în cazul infracțiunilor:

- a) intenționate;
- b) omisive;
- c) săvârșite de minori.

215. Instigatorul la o faptă prevăzută de legea penală săvârșită cu intenție se sancționează:

- a) întotdeauna cu o pedeapsă mai grea decât cea aplicată autorului;
- b) cu pedeapsa prevăzută de lege pentru autor;
- c) cu aceeași pedeapsă care a fost aplicată autorului.

216. Complicele la o faptă prevăzută de legea penală săvârșită cu intenție se sancționează:

- a) cu aceeași pedeapsă care a fost aplicată autorului;
- b) cu aceeași pedeapsă care a fost aplicată instigatorului;
- c) cu pedeapsa prevăzută de lege pentru autor.

217. Promisiunea de tăinuire a lucrurilor provenite din săvârșirea faptei prevăzute de legea penală pentru a fi calificată complicitate trebuie să fie făcută:

- a) după săvârșirea faptei de către autor;

- b) anterior săvârșirii faptei de către autor;
  - c) după săvârșirea faptei de către autor, dar să fie intenționată.
- 218.** Promisiunea de a-l favoriza pe infractor făcută anterior comiterii faptei prevăzută de legea penală, dar care nu este îndeplinită:
- a) reprezintă o contribuție de complice;
  - b) constituie infracțiune de favorizare a infractorului;
  - c) nu reprezintă o contribuție la săvârșirea faptei.
- 219.** Promisiunea făcută în timpul săvârșirii faptei că va tăinui lucrurile provenite din infracțiune, dar care nu este îndeplinită:
- a) nu reprezintă o contribuție la săvârșirea faptei;
  - b) este o contribuție de instigator;
  - c) este o contribuție de complice.
- 220.** Circumstanțele privitoare la persoana unui participant la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală:
- a) se răsfrâng întotdeauna asupra participanților;
  - b) nu se răsfrâng asupra participanților;
  - c) se răsfrâng asupra participanților numai în măsura în care aceștia le-au cunoscut sau le-au prevăzut.
- 221.** Circumstanțele privitoare la faptă, în cazul participației penale:
- a) se răsfrâng asupra participanților fără nicio diferențiere;
  - b) nu se răsfrâng asupra participanților;
  - c) se răsfrâng asupra participanților numai în măsura în care aceștia le-au cunoscut sau le-au prevăzut.
- 222.** Pentru instigarea la săvârșirea unei infracțiuni pedepsită cu detențiunea pe viață, neurnată de executare, instanța de judecată:
- a) va aplica o pedeapsă cuprinsă între 2 și 7 ani;
  - b) va aplica pedeapsa închisorii de la 2 la 10 ani;
  - c) va aplica pedeapsa închisorii de la 5 la 10 ani.

- 223.** Actele de instigare neurmăte de executarea faptei se sancționează cu o pedeapsă cuprinsă:
- între jumătatea minimului și jumătatea maximului prevăzută de lege pentru infracțiunea la care s-a instigat;
  - între minimul special al pedepsei pentru infracțiunea la care s-a instigat și minimul general;
  - între minimul special al pedepsei pentru infracțiunea la care s-a instigat și jumătatea acestui minim.
- 224.** Când în urma acțiunii de determinare, săvârșită asupra autorului, nu s-a reușit ca acest să ia hotărârea de a comite o infracțiune:
- nu se realizează o formă de participație penală;
  - se realizează o instigare improprie;
  - se realizează o instigare urmată de desistarea autorului.
- 225.** Fapta inculpatului care a strigat către alți inculpați care loveau cu bătele o persoană căzută la pământ că "aceasta trebuie omorâtă", iar în urma loviturilor primite victima a încetat din viață, constituie:
- o contribuție de instigator la infracțiunea de omor;
  - o contribuție de complice la infracțiunea de omor;
  - o faptă fără semnificație penală.
- 226.** Când în activitatea unui participant la săvârșirea unei infracțiuni se pot distinge atât acte de instigare cât și de complicitate, participantul va fi pedepsit:
- pentru instigare;
  - pentru complicitate;
  - atât pentru instigare cât și pentru complicitate.
- 227.** Când o persoană contribuie la săvârșirea unei infracțiuni prin acte de determinare specifice instigatorului și acte de executare directă și nemijlocită alături de autorul faptei prevăzute de legea penală, se va reține și va fi pedepsit pentru:
- instigare la săvârșirea faptei;
  - coautorat la săvârșirea faptei;
  - atât coautorat cât și instigare la săvârșirea faptei.

- 228.** Când aceeași persoană contribuie la săvârșirea unei infracțiuni prin acte de sprijinire, de ajutor specific complicelui cât și prin acte de executare directă și nemijlocită alături de autorul faptei, va fi sancționat pentru:
- a) complicitate;
  - b) atât coautorat cât și complicitate;
  - c) coautorat.
- 229.** Dacă la săvârșirea unei infracțiuni de către o persoană se pot distinge acte de determinare specifice instigării, acte de sprijinire specifice complicității cât și acte de executare directă și nemijlocită alături de autor, va fi sancționat pentru:
- a) coautorat;
  - b) complicitate;
  - c) instigare.
- 230.** Când la săvârșirea unei infracțiuni o persoană contribuie cu acte de executare specifice participanților, contribuția sa de instigator este:
- a) principală în raport cu cea de complice;
  - b) principală în raport cu cea de autor;
  - c) secundară în raport cu cea de complice.
- 231.** Când la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală o persoană contribuie cu acte de executare specifice participanților, contribuția sa de complice este:
- a) principală în raport cu cea de autor;
  - b) secundară în raport cu cea de instigator;
  - c) principală în raport cu cea de instigator.
- 232.** Când participarea unei persoane la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală constă în acte de determinare, de sprijinire ca și de executare directă și nemijlocită, atunci contribuția de autor este:
- a) principală în raport cu cea de instigator;
  - b) secundară în raport cu cea de instigator;
  - c) secundară în raport cu cea de complice.

- 233.** Unitatea de rezoluție infracțională cu care se săvârșesc acțiunile sau inacțiunile caracterizează:
- a) concursul de infracțiuni;
  - b) infracțiunea continuată;
  - c) infracțiunea progresivă.
- 234.** Concursul real de infracțiuni se caracterizează printre altele prin:
- a) săvârșirea mai multor infracțiuni prin mai multe acțiuni sau inacțiuni;
  - b) săvârșirea mai multor infracțiuni printr-o singură acțiune ori inacțiune;
  - c) săvârșirea unei infracțiuni complexe.
- 235.** Concursul ideal de infracțiuni presupune printre altele:
- a) comiterea mai multor infracțiuni prin mai multe acțiuni sau inacțiuni;
  - b) comiterea mai multor infracțiuni de pericol;
  - c) comiterea mai multor infracțiuni printr-o singură acțiune ori inacțiune.
- 236.** În cazul concursului cu conexitate etiologică, infracțiunile se săvârșesc:
- a) ambele cu intenție;
  - b) ambele din culpă;
  - c) una din culpă alta cu intenție.
- 237.** În cazul concursului cu conexitate consecvențională, infracțiunile se săvârșesc:
- a) ambele din culpă;
  - b) prima infracțiune cu intenție și a doua din culpă;
  - c) prima infracțiune cu intenție ori din culpă și a doua numai cu intenție.
- 238.** Când pentru comiterea a trei infracțiuni concurente, instanța de judecată a stabilit o pedeapsă cu amendă, o pedeapsă cu închisoarea și pedeapsa detențiunii pe viață, se aplică:
- a) pedeapsa detențiunii pe viață și amenda;

- b) pedeapsa detențiunii pe viață și amenda dacă se apreciază că este necesară;
  - c) pedeapsa detențiunii pe viață.
- 239.** Când pentru două infracțiuni concurente instanța a stabilit o pedeapsă cu închisoare și o pedeapsă cu amendă se aplică:
- a) pedeapsa închisorii;
  - b) pedeapsa închisorii la care se poate adăuga în totul sau în parte pedeapsa amenzii;
  - c) pedeapsa închisorii la care se adaugă obligatoriu pedeapsa amenzii.
- 240.** Pedepsele complementare se aplică pe lângă pedeapsa rezultantă a închisorii în cazul concursului de infracțiuni:
- a) numai dacă au fost aplicate pe lângă pedeapsa cea mai grea;
  - b) numai dacă au fost aplicate pe lângă pedepsele stabilite;
  - c) chiar dacă nu au fost aplicate pe lângă pedepsele stabilite.
- 241.** Când pentru două infracțiuni concurente instanța a stabilit numai pedepse cu închisoarea, se aplică:
- a) doar pedeapsa cea mai grea;
  - b) pedeapsa cea mai grea la care se adaugă pedeapsa mai ușoară;
  - c) pedeapsa cea mai grea care poate fi sporită.
- 242.** În cazul concursului de infracțiuni, pedepsele complementare stabilite pe lângă pedepsele principale se aplică:
- a) toate dacă sunt de natură diferită;
  - b) toate dacă sunt de aceeași natură și același conținut;
  - c) numai pedepsele cu același conținut.
- 243.** În cazul concursului de infracțiuni, pedepsele complementare stabilite pe lângă pedepsele principale, se aplică pe lângă pedeapsa rezultantă a închisorii:
- a) numai cele asemănătoare;
  - b) toate dacă sunt de aceeași natură, dar cu conținut diferit;
  - c) toate dacă sunt de aceeași natură și cu același conținut.

- 244.** Măsurile de siguranță luate în cazul infracțiunilor concurente:
- a) se cumulează, dacă sunt de natură deosebită;
  - b) se va lua doar cea care a fost luată pe lângă pedeapsa cea mai grea;
  - c) se contopesc ca și pedepsele principale.
- 245.** Sporul aplicat la pedeapsa cea mai grea, dintre cele stabilite în cazul infracțiunilor concurente:
- a) este limitat de maximul pedepsei celei mai grele;
  - b) este limitat de totalul pedepselor stabilite de instanță;
  - c) nu este limitat.
- 246.** Pentru două infracțiuni concurente instanța de judecată a stabilit o pedeapsă cu închisoarea și o pedeapsă cu amendă și a dispus aplicarea doar a pedepsei închisorii:
- a) soluția instanței este greșită, fiindcă trebuia să aplice pe lângă pedeapsa închisorii o treime din cuantumul amenzii;
  - b) soluția instanței este legală;
  - c) instanța trebuia să sporească pedeapsa închisorii ca echivalent al pedepsei cu amendă.
- 247.** Pentru existența concursului de infracțiuni, se cere printre altele, ca infracțiunile săvârșite:
- a) să fie de aceeași natură;
  - b) să fie pedepsite cu închisoarea;
  - c) să nu fi intervenit o condamnare definitivă pentru vreuna dintre ele.
- 248.** Concursul ideal de infracțiuni presupune, printre altele:
- a) comiterea unei infracțiuni;
  - b) comiterea mai multor infracțiuni printr-o singură acțiune;
  - c) comiterea unei infracțiuni pentru a înlesni săvârșirea altei infracțiuni.
- 249.** Când aceeași persoană comite o infracțiune pentru a înlesni săvârșirea altei infracțiuni, se realizează:
- a) o infracțiune deviată;

- b) un concurs real de infracțiuni;
- c) o infracțiune continuată.

250. Când aceeași persoană comite o infracțiune pentru a înlesni săvârșirea altei infracțiuni, se realizează:

- a) un concurs real cu conexitate etiologică;
- b) un concurs ideal;
- c) o infracțiune deviată.

251. Dacă infractorul condamnat definitiv pentru o infracțiune este judecat ulterior pentru o infracțiune concurentă, pedeapsa stabilită pentru aceasta:

- a) se contopește cu pedeapsa anterioară definitivă;
- b) se cumulează cu pedeapsa anterioară definitivă;
- c) se aplică și se sporește obligatoriu la maximum ei special.

252. Dacă infractorul condamnat definitiv pentru o infracțiune este judecat ulterior pentru două infracțiuni concurente cu cea care a atras condamnarea definitivă, instanța de judecată:

- a) stabilește câte o pedeapsă pentru infracțiunile concurente, pe care le contopește, iar rezultanta o contopește cu pedeapsa anterioară definitivă;
- b) stabilește câte o pedeapsă pentru infracțiunile concurente, iar contopirea se face între cele trei pedepse stabilite;
- c) stabilește câte o pedeapsă pentru fiecare infracțiune concurentă descoperită ulterior pe care le va contopi separat cu pedeapsa definitivă anterioară, iar rezultantele vor fi din nou contopite.

253. Dacă infractorului care a fost condamnat definitiv pentru trei infracțiuni concurente i s-a aplicat la pedeapsa cea mai grea un spor, este judecat ulterior pentru o infracțiune concurentă cu cele judecate anterior, instanța de judecată:

- a) stabilește o pedeapsă pentru noua infracțiune, pe care o va contopi cu rezultanta din contopirea anterioară;

- b) stabilește o pedeapsă pentru infracțiunea descoperită ulterior, va desconta pedeapsa rezultantă a celor trei infracțiuni concurente judecate anterior și va contopi cele patru pedepse.
  - c) stabilește o pedeapsă pentru infracțiunea descoperită ulterior, după care, aplică pedeapsa rezultantă celor trei infracțiuni judecate anterior, pe care o poate spori.
- 254.** Când o persoană comite o infracțiune pentru ascunderea altei infracțiuni, se realizează:
- a) un concurs real cu conexitate etiologică;
  - b) un concurs real cu conexitate consecvențională;
  - c) un concurs ideal.
- 255.** Pluralitatea de infracțiuni există, potrivit legii penale române:
- a) numai în cazul recidivei;
  - b) numai în cazul concursului de infracțiuni;
  - c) atât în cazul concursului cât și în cazul recidivei.
- 256.** Când o infracțiune se săvârșește pentru a înlesni comiterea altei infracțiuni, se realizează:
- a) o infracțiune deviată;
  - b) un concurs ideal;
  - c) un concurs cu conexitate etiologică.
- 257.** Când o infracțiune se săvârșește pentru a ascunde comiterea altei infracțiuni, se realizează:
- a) o infracțiune continuată;
  - b) un concurs cu conexitate consecvențională;
  - c) un concurs real simplu.
- 258.** În cazul concursului real de infracțiuni, când o infracțiune se săvârșește pentru a înlesni comiterea altei infracțiuni, cele două infracțiuni se află:
- a) în conexitate topografică;
  - b) în conexitate etiologică;
  - c) în conexitate consecvențională.

- 259.** Când se săvârșește o infracțiune pentru ascunderea altei infracțiuni, cele două infracțiuni se află:
- în conexitate etiologică;
  - în conexitate consecvențională;
  - în concurs fără conexitate.
- 260.** Pentru comiterea a două infracțiuni concurente instanța de judecată a stabilit două pedepse cu închisoare de 5 ani și de 2 ani, iar în baza art. 34 C.pen. a aplicat inculpatului pedeapsa cea mai grea, de 5 ani fără a spori:
- instanța a procedat greșit;
  - instanța nu a greșit;
  - instanța trebuia să adăuneze pedepsele.
- 261.** Sporirea pedepsei celei mai grele dintre cele stabilite pentru infracțiunile concurente este limitată:
- de jumătatea maximului general al pedepsei închisorii;
  - de totalul pedepselor stabilite de instanță pentru infracțiunile concurente;
  - doar de maximul special al celei mai grele pedepse.
- 262.** În cazul concursului de infracțiuni, pedeapsa cu închisoarea cea mai grea, dintre cele stabilite:
- se aplică obligatoriu;
  - se poate aplica;
  - aplicarea ei este lăsată la aprecierea instanței.
- 263.** Sporirea pedepsei cu închisoarea celei mai grele dintre cele stabilite de instanța de judecată, în cazul concursului de infracțiuni, este:
- obligatorie;
  - facultativă;
  - obligatorie până la maximul ei special.
- 264.** În cazul concursului de infracțiuni, când judecătorul aplică doar pedeapsa cea mai grea, dintre cele stabilite fără a mai adăuga un spor, soluția corespunde sistemului:
- adiționării pedepselor;

- b) absorbției;
  - c) cumulului juridic.
- 265.** Când pentru săvârșirea a două infracțiuni concurente, instanța a stabilit o pedeapsa cu închisoarea, o pedeapsă cu amenda și a aplicat pedeapsa închisorii la care a adăugat amenda întregă, soluția corespunde sistemului:
- a) absorbției;
  - b) adăugării pedepselor;
  - c) cumulului juridic.
- 266.** Când pentru săvârșirea mai multor infracțiuni concurente, instanța a stabilit pedepse cu închisoarea și a aplicat pedeapsa cea mai grea pe care a sporit-o, soluția corespunde sistemului:
- a) absorbției;
  - b) adăugării pedepselor;
  - c) cumulului juridic.
- 267.** Când pentru două infracțiuni concurente comise de un minor, judecate de instanțe diferite, s-a stabilit o pedeapsa cu închisoare și respectiv s-a luat o măsură educativă, instanța sesizată cu cererea de contopire va aplica:
- a) pedeapsa închisorii la care se va adăuga măsură educativă;
  - b) pedeapsa închisorii,
  - c) pedeapsa închisorii care se va spori la maximum special în considerarea măsurii educative.
- 268.** În cazul infracțiunilor concurente săvârșite de un minor și judecate separat, contopirea sancțiunilor va avea loc:
- a) între măsurile educative luate;
  - b) între pedepsele stabilite;
  - c) între pedepsele stabilite și măsurile educative luate.
- 269.** În cazul în care pentru mai multe infracțiuni concurente, săvârșite de un minor și judecate separat, dacă diferitele instanțe au stabilit mai multe pedepse și au luat mai multe măsuri educative, se contopesc:
- a) doar pedepsele;

- b) pedepsele cu măsuri educative;
- c) măsurile educative.

270. Față de minorul care a comis mai multe infracțiuni de o gravitate redusă se poate lua:

- a) doar o singură măsură educativă;
- b) mai multe măsuri educative;
- c) o măsură educativă și aplică o pedeapsa.

271. Față de minorul care a săvârșit mai multe infracțiuni, instanța de judecată poate:

- a) lua mai multe măsuri educative;
- b) aplică o singură pedeapsa;
- c) aplică o pedeapsa și lua o măsură educativă.

272. În caz de concurs de infracțiuni, dintre care pentru unele s-au stabilit pedepse în privința cărora a intervenit grațierea, dispozițiile referitoare la contopire:

- a) se aplică numai cu privire la pedepsele executabile ce nu au făcut obiectul grațierii sau au fost grațiate parțial;
- b) se aplică la toate pedepsele indiferent că au făcut sau nu obiectul grațierii;
- c) nu se aplică.

273. Sporul aplicabil celei mai grele pedepse cu închisoarea, dintre cele stabilite de instanța de judecată, în cazul concursului, poate fi:

- a) doar până la maximul special al acesteia;
- b) până la o treime din maximul special al acesteia;
- c) până la maximul special al acesteia și dacă acest maxim este neîndestulător, poate fi depășit cu până la 5 ani.

274. Amenda cea mai mare stabilită pentru o infracțiune, în caz de concurs de infracțiuni, săvârșite de persoana juridică:

- a) se aplică și este obligatoriu sporită;
- b) se aplică și poate fi sporită doar până la maximul ei special;

- c) se aplică și poate fi sporită până la maximul ei special, iar dacă acest maxim este neîndestulător se poate adăuga un spor de până la o treime din acel maxim.
- 275.** Dacă instanța de judecată a aplicat în caz de concurs de infracțiuni săvârșite de persoana juridică amenda cea mai mare, stabilită pentru o infracțiune concurentă, fără a adăuga un spor:
- a) pedeapsa este legal aplicată;
  - b) pedeapsa este nelegală pentru că trebuia sporită cu o treime;
  - c) pedeapsa este nelegală pentru că nu a fost stabilită la maximul ei special.
- 276.** Primul termen al recidivei mari postcondamnatorii poate consta într-o condamnare definitivă:
- a) la pedeapsa amenzii;
  - b) la pedeapsa închisorii de 6 luni;
  - c) la pedeapsa detențiunii pe viață;
- 277.** Primul termen al recidivei mari postcondamnatorii poate consta într-o condamnare definitivă:
- a) la pedeapsa închisorii mai mică de 6 luni;
  - b) la pedeapsa închisorii mai mare de 6 luni;
  - c) la pedeapsa închisorii de cel mult 6 luni.
- 278.** Primul termen al recidivei mari postcondamnatorii poate consta într-o condamnare definitivă:
- a) la pedeapsa închisorii mai mare de 6 luni ce se execută într-o închisoare militară;
  - b) la pedeapsa închisorii de 6 luni;
  - c) la pedeapsa închisorii mai mică de 6 luni.
- 279.** Primul termen al recidivei mari postcondamnatorii poate consta într-o condamnare definitivă:
- a) la pedeapsa închisorii mai mare de 6 luni a cărei executare a fost suspendată condiționat;
  - b) la pedeapsa amenzii;
  - c) la pedeapsa închisorii de 6 luni.

- 280.** Primul termen al recidivei mari postcondamnatorii poate consta într-o:
- condamnare definitivă pentru o infracțiune săvârșită din culpă;
  - condamnare definitivă la pedeapsa închisorii de 6 luni;
  - condamnare definitivă la pedeapsa detențiunii pe viață.
- 281.** Primul termen al recidivei mari postcondamnatorii poate consta într-o condamnare definitivă:
- la pedeapsa închisorii mai mare de 6 luni pronunțată pentru o infracțiune săvârșită în timpul minorității;
  - la pedeapsa închisorii mai mare de 6 luni pronunțată pentru o infracțiune praeterintenționată;
  - la pedeapsa cu amenda.
- 282.** Nu pot forma primul termen al recidivei mari postcondamnatorii, condamnările definitive la:
- la pedeapsa închisorii de 6 luni;
  - la pedeapsa închisorii mai mare de 6 luni;
  - la pedeapsa detențiunii pe viață.
- 283.** Nu pot constitui primul termen al recidivei mari postcondamnatorii, condamnările definitive pronunțate pentru infracțiuni:
- săvârșite cu intenție depășită;
  - săvârșite din culpă;
  - săvârșite în timpul liberării condiționate din executarea pedepsei închisorii de 2 ani, aplicată pentru o infracțiune intenționată.
- 284.** La stabilirea stării de recidivă nu se ține seama de condamnările pentru infracțiunile:
- săvârșite cu intenție directă;
  - săvârșite din culpă cu previziune;
  - săvârșite cu intenție depășită.
- 285.** Nu pot forma primul termen al recidivei mari postcondamnatorii condamnările privitoare la:
- infracțiunile comise cu intenție;

- b) infracțiunile amnistiate;
- c) infracțiunile comise cu intenție depășită.

286. Nu se ține seama la stabilirea stării de recidivă de condamnarea:

- a) pentru care a intervenit reabilitarea;
- b) pentru o infracțiune comisă cu intenție;
- c) la o pedeapsă cu închisoarea mai mare de un an.

287. Nu poate forma primul termen al recidivei mari postcondamnatorii, în cazul persoanei fizice, condamnarea:

- a) la pedeapsa detențiunii pe viață;
- b) la o pedeapsă pronunțată pentru o infracțiune săvârșită cu intenție depășită;
- c) la pedeapsa amenzii.

288. Cel de-al doilea termen al recidivei mari postcondamnatorii constă în săvârșirea din nou a unei infracțiuni intenționate pentru care legea prevede:

- a) pedeapsa închisorii de până la un an;
- b) pedeapsa închisorii de cel puțin un an;
- c) pedeapsa detențiunii pe viață.

289. Recidiva în dreptul penal român este:

- a) perpetuă;
- b) temporară;
- c) doar specială.

290. Recidiva mare în dreptul penal român este:

- a) generală;
- b) doar specială;
- c) perpetuă.

291. Când pedeapsa ce formează primul termen al recidivei mari a fost pronunțată de o instanță străină, recidiva este:

- a) națională;
- b) internațională;
- c) doar specială.

- 292.** În Codul penal român, pentru a exista starea de recidivă:
- infracțiunile săvârșite trebuie să fie de aceeași natură;
  - infracțiunile săvârșite trebuie să fie de natură diferită;
  - nu are relevanță natura infracțiunilor săvârșite.
- 293.** Sistemul de sancționare a recidivei mari postcondamnatorii în Codul penal român, consacră:
- sistemul absorbției în toate cazurile;
  - sistemul adăugării pedepselor;
  - sistemul contopirii.
- 294.** Sporul la pedeapsa cea mai grea, sporită deja până la maximum special în cazul recidivei mari postcondamnatorii, este:
- de până la 5 ani;
  - de până la 7 ani;
  - de până la 10 ani.
- 295.** În cazul recidivei mari postcondamnatorii, când săvârșirea din nou a unei infracțiuni are loc în timpul executării primei condamnări, pedeapsa se aplică astfel:
- pedeapsa pentru infracțiunea anterioară se contopește cu pedeapsa stabilită pentru noua infracțiune;
  - restul rămas neexecutat din pedeapsa anterioară calculat de la data săvârșirii noii infracțiuni se contopește cu pedeapsa stabilită pentru infracțiunea săvârșită din nou;
  - pedeapsa stabilită pentru infracțiunea săvârșită se contopește cu restul rămas neexecutat din pedeapsa anterioară calculat de la data rămânării definitive a hotărârii de condamnare pentru noua infracțiune.
- 296.** Când infracțiunea săvârșită din nou este evadarea și sunt îndeplinite condițiile stării de recidivă, pedeapsa se aplică astfel:
- pedeapsa stabilită pentru evadare se contopește cu pedeapsa anterioară;
  - pedeapsa stabilită pentru evadare se cumulează cu restul rămas neexecutat din pedeapsa anterioară;

- c) pedeapsa stabilită pentru evadare se contopește cu restul rămas neexecutat din pedeapsa anterioară.

297. Dacă în stare de evadare din executarea unei pedepse cu închisoare, aplicată pentru o infracțiune săvârșită din culpă, condamnatul săvârșește o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de un an, se realizează condițiile:

- a) recidivei mari postexecutorii;
- b) pluralității intermediare de infracțiuni;
- c) recidivei mici postexecutorii.

298. Când infracțiunea ce formează al doilea termen al recidivei se săvârșește în stare de evadare, pedeapsa se aplică astfel:

- a) pedeapsa pentru evadare se adaugă la pedeapsa stabilită pentru noua infracțiune și rezultanta se contopește cu restul rămas neexecutat din pedeapsa anterioară;
- b) pedeapsa stabilită pentru infracțiunea săvârșită în stare de evadare se contopește cu pedeapsa pentru primul termen ce este format din restul rămas neexecutat la care s-a adăugat pedeapsa pentru evadare;
- c) restul rămas neexecutat din pedeapsa anterioară, pedeapsa pentru evadare și pedeapsa stabilită pentru infracțiunea săvârșită în stare de evadare se contopesc.

299. Dacă în stare de evadare din executarea pedepsei cu închisoarea aplicată pentru o infracțiune săvârșită din culpă, condamnatul săvârșește o infracțiune intenționată pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de un an sau amendă, se realizează condițiile:

- a) recidivei după condamnare;
- b) recidivei după executare;
- c) pluralității intermediare de infracțiuni.

300. Inculpatul arestat preventiv în timpul urmăririi penale care săvârșește infracțiunea de evadare, realizează:

- a) o pluralitate intermediară;
- b) un concurs real de infracțiuni;
- c) o recidivă postexecutorie.

B. Drept penal – partea specială

- 301.** Infracțiunea de “Trădare prin ajutarea dușmanului” (art. 156 C.pen.) poate fi săvârșită numai:
- pe câmpul de luptă;
  - în condiții de luptă;
  - în timp de război.
- 302.** În cazul infracțiunii de “Complot” (art. 167 C.pen.) subiectul activ:
- nu poate fi cetățean român;
  - nu poate fi cetățean străin;
  - poate fi atât cetățean român cât și cetățean străin.
- 303.** Infracțiunea de trădare prin transmitere de secrete (art. 157 C.pen.) se săvârșește din punct de vedere subiectiv:
- numai cu intenție directă;
  - cu intenție directă sau indirectă;
  - cu intenție directă calificată prin scop.
- 304.** Diferențele între infracțiunea de spionaj și cea de trădare prin transmiterea de secrete apar la nivelul:
- subiectul activ;
  - subiectul pasiv;
  - elementul material.
- 305.** Nedenuntarea unei infracțiuni contra siguranței statului (art. 170 C.pen.) săvârșită de soț sau de o rudă apropiată:
- nu se pedepsește;
  - se pedepsește mai blând;
  - se pedepsește mai aspru.
- 306.** Omorul săvârșit cu premeditare [art. 175 lit. a) C.pen]:
- implică o simplă chibzuire anterioară asupra faptei;

- b) implică exteriorizarea rezoluției infracționale prin acte de pregătire a infracțiunii;
  - c) implică existența unui interval de timp între luarea hotărârii de a comite infracțiunea și săvârșirea acesteia, chiar dacă făptuitorul nu a chibzuit asupra faptei și nu a pregătit-o.
- 307.** Omorul săvârșit din interes material(art. 175 lit. b) C.pen):
- a) nu se poate reține din cauza erorii asupra identității persoanei (error in persona);
  - b) se poate reține și în cazul devierii acțiunii (aberratio ictus);
  - c) nu se poate reține când făptuitorul urmărește obținerea unei sume de bani.
- 308.** Uciderea fratelui mamei reprezintă infracțiunea de:
- a) omor;
  - b) omor calificat;
  - c) omor deosebit de grav.
- 309.** Care va fi încadrarea juridică, în cazul în care făptuitorul a încuiat și abandonat victima într-o cameră frigorifică, cu scopul de a o împiedica să participe la o întâlnire, iar victima a decedat?
- a) lipsire de libertate urmată de moartea victimei;
  - b) ucidere din culpă;
  - c) omor în concurs cu lipsire de libertate.
- 310.** Conform legislației române, suprimarea vieții unui bolnav aflat în fază terminală, la rugămintea acestuia (eutanasia):
- a) nu reprezintă infracțiune;
  - b) reprezintă infracțiunea de omor;
  - c) nu reprezintă infracțiune, dacă a fost în prealabil aprobată de organele abilitate.
- 311.** Omorul săvârșit asupra soțului sau unei rude apropiate [art. 175 lit. c) C.pen], nu se poate reține atunci când:
- a) nu se poate reține în cazul în care victima este fiul fratelui tatălui făptuitorului;

- b) nu se poate reține în cazul în care victima este soția fratelui tatălui făptuitorului;
  - c) nu se poate reține în cazul în care făptuitorul era despărțit în fapt de soția sa (victima) care locuia în altă localitate.
- 312.** Omorul (art. 174 C.pen.) reprezintă uciderea unei persoane săvârșită cu:
- a) orice formă de vinovăție;
  - b) intenție directă sau indirectă;
  - c) intenție sau praeterintenție.
- 313.** Omorul comis pentru săvârșirea unei tâlhării reprezintă:
- a) omor calificat;
  - b) omor deosebit de grav;
  - c) concurs de infracțiuni între omor calificat și tâlhărie.
- 314.** Omorul cu premeditare [art. 175 lit. a) C.pen]:
- a) se răsfrânge asupra tuturor participanților, fiind un element circumstanțial real;
  - b) implică curgerea unei perioade de timp de la luarea hotărârii infracționale și până la comiterea omorului, chiar dacă făptuitorul nu a chibzuit asupra faptei.
  - c) presupune luarea hotărârii infracționale și exteriorizarea acesteia fie și numai într-un singur act de pregătire materială sau morală.
- 315.** Omorul (art. 174 C.pen.) se săvârșește:
- a) numai printr-o acțiune, fiind o infracțiune comisivă;
  - b) printr-o acțiune sau o inacțiune;
  - c) printr-o inacțiune, fiind o infracțiune omisivă.
- 316.** Omorul săvârșit pentru a comite sau a ascunde săvârșirea unei tâlhării sau piraterii are ca formă de vinovăție:
- a) intenția depășită;
  - b) intenția directă sau indirectă sau praeterintenta;
  - c) intenția sub oricare din cele două modalități ale ei.

- 317.** Reprezintă omor calificat (art. 175 C.pen.) omorul săvârșit:
- a) asupra a două sau mai multe persoane;
  - b) asupra unei femei gravide;
  - c) asupra unei rude apropiate.
- 318.** Omorul săvârșit prin cruzimi reprezintă:
- a) omor calificat (art. 175 C.pen.) cu reținerea circumstanței agravante prevăzute de art. 75 lit.b) C.pen. (săvârșirea infracțiunii prin acte de cruzime);
  - b) omor deosebit de grav (art. 176 C.pen.);
  - c) omor (art. 174 C.pen.) cu reținerea circumstanței agravante prevăzute de art. 75 lit.b) C.pen. (săvârșirea infracțiunii prin acte de cruzime).
- 319.** Infracțiunea de pruncucidere (art. 177 C.pen.):
- a) reprezintă suprimarea vieții unui nou-născut comisă de un părinte;
  - b) se comite imediat după naștere de către mamă;
  - c) are un subiect activ necircumstantial, putând fi orice femeie.
- 320.** La infracțiunea de pruncucidere (art. 177 C.pen.):
- a) tentativa este posibilă, dar nu se pedepsește;
  - b) tentativa este posibilă și se pedepsește;
  - c) tentativa nu este posibilă.
- 321.** Subiectul pasiv al infracțiunii de pruncucidere (art. 177 C.pen.) poate fi:
- a) copilul nou-născut, cu condiția de a fi viabil;
  - b) copilul nou-născut, cu condiția să fie viu;
  - c) copilul născut mort.
- 322.** Dacă făptuitorul ajută victima în aplicarea unei lovituri mortale cu cuțitul într-o zonă vitală, în scopul sinuciderii se poate reține săvârșirea infracțiunii de:
- a) omor;
  - b) determinarea sau înlesnirea sinuciderii;
  - c) lovituri cuzatoare de moarte.

- 323.** În cazul în care făptuitorul, în aceeași împrejurare, ucide mai multe persoane, există:
- a) atâtea infracțiuni câte victime sunt;
  - b) o singură infracțiune;
  - c) o infracțiune continuată.
- 324.** Uciderea din culpă (art. 178 C.pen.) este o infracțiune:
- a) omisivă;
  - b) comisivă, care se poate săvârși doar prin acțiune;
  - c) comisivă, care se poate săvârși prin acțiune, cât și prin inacțiune.
- 325.** Uciderea din culpă (art. 178 C.pen.) se reține în varianta agravată:
- a) când fapta a fost comisă de două sau mai multe persoane împreună;
  - b) când prin fapta comisă s-a cauzat moartea a două sau mai multe persoane;
  - c) când fapta a fost comisă de către o persoană care a mai săvârșit un omor.
- 326.** În cazul infracțiunii prevăzute de art.180 C.pen. („Lovirea sau alte violențe”):
- a) tentativa nu este posibilă;
  - b) tentativa este posibilă însă nu este incriminată;
  - c) tentativa este posibilă și este incriminată.
- 327.** Infracțiunea de vătămare corporală gravă (art. 182 C.pen.) poate fi comisă:
- a) doar cu intenție;
  - b) fie cu intenție, fie cu praeterintenție;
  - c) doar cu praeterintenție.
- 328.** Infracțiunea de lovire sau alte violențe (art. 180 C.pen.):
- a) se pedepsește în forma tentativei;
  - b) este susceptibilă de a fi realizată în forma continuată;
  - c) se consumă în momentul în care se creează o stare de pericol pentru sănătatea sau integritatea fizică a persoanei.

- 329.** Tentativa se pedepsește la:
- a) determinarea sau înlesnirea sinuciderii (art. 179 C.pen.);
  - b) lovire sau alte violențe (art. 180 alin. 2 C.pen.);
  - c) vătămare corporală gravă (art. 182 alin. 4 C.pen.).
- 330.** Poate reprezenta infracțiunea de vătămare corporală gravă (art. 182 C.pen.) fapta prin care s-a pricinuit:
- a) pierderea unei proteze;
  - b) pierderea cunoștinței;
  - c) pierderea mirosului.
- 331.** Infracțiunea de lovire sau vătămare cauzatoare de moarte (art. 183 C.pen.) se săvârșește:
- a) cu intenție indirectă;
  - b) cu praeterintenție;
  - c) fie cu intenție, fie din culpă.
- 332.** Poate exista tentativă la infracțiunea de:
- a) ucidere din culpă;
  - b) lovituri cauzatoare de moarte;
  - c) pruncucidere.
- 333.** Infracțiunea de „Loviri sau vătămări cauzatoare de moarte” (art. 183 C.pen.) se deosebește de omor (art. 174 C.pen.) prin:
- a) obiect material;
  - b) urmare imediată;
  - c) latura subiectivă.
- 334.** Nu poate fi subiect activ al infracțiunii de avort (art. 185 C.pen.):
- a) femeia însărcinată;
  - b) medicul de specialitate;
  - c) o persoană care nu este cadru medical.
- 335.** Lipsirea de libertate în mod ilegal (art. 189 C.pen.) este mai gravă în cazul în care fapta este săvârșită:
- a) prin simulare de calități oficiale;

- b) în timpul nopții;
  - c) de către o persoană mascată, deghizată sau travestită.
- 336.** Luarea de ostatici reprezintă infracțiunea de:
- a) sclavie (art. 190 C.pen.);
  - b) supunerea la muncă forțată sau obligatorie (art. 191 C.pen.);
  - c) lipsire de libertate în mod ilegal (art. 189 C.pen.).
- 337.** Lipsirea de libertate în mod ilegal se va reține în varianta agravantă atunci când fapta este săvârșită:
- a) în scopul de a obliga victima la practicarea prostituției;
  - b) în timpul unei calamități;
  - c) de către o persoană mascată, deghizată sau travestită.
- 338.** Pătrunderea fără drept într-o locuință fără consimțământul persoanei care o folosește de către o persoană înarmată constituie:
- a) infracțiunea de furt calificat (art. 209 C.pen.);
  - b) o formă agravată a infracțiunii de violare de domiciliu (art. 192 C.pen.);
  - c) o formă a tentativei de tâlhărie (art. 211 C.pen.).
- 339.** Nu există infracțiunea de violare de domiciliu dacă:
- a) proprietarul imobilului a pătruns în locuința chiriașului fără acordul acestuia;
  - b) făptuitorul a pătruns doar în curtea imobilului;
  - c) chiriașul a continuat să locuiască în imobilul închiriat și după pronunțarea unei hotărâri definitive de evacuare.
- 340.** Violarea de domiciliu (art. 192 C.pen.) va fi reținută în varianta agravată atunci când este săvârșită:
- a) în timpul unei calamități;
  - b) prin folosire de calități mincinoase;
  - c) de o persoană mascată, deghizată sau travestită.
- 341.** La infracțiunea de șantaj (art. 194 C.pen.):
- a) tentativa este posibilă și se realizează atunci când subiectul pasiv nu a cedat constrângerii și nu s-a lăsat șantajat;

- b) tentativa nu este posibilă;
  - c) tentativa se pedepsește.
- 342.** La infracțiunea de „șantaj” (art. 194 C.pen.) forma de vinovăție cerută de lege este:
- a) intenția directă sau indirectă;
  - b) intenția directă calificată prin scop;
  - c) praeterintenția.
- 343.** Deschiderea unei scrisori adresate altuia poate reprezenta infracțiunea de:
- a) tulburarea de posesie;
  - b) violarea secretului corespondenței;
  - c) divulgarea secretului profesional;
- 344.** La infracțiunea de viol (art. 197 C.pen.):
- a) subiectul activ nu poate fi decât bărbatul;
  - b) subiectul pasiv nu poate fi decât femeia;
  - c) subiectul activ poate fi orice persoană, indiferent de sex.
- 345.** Violul (art. 197 C.pen.) este în varianta agravată:
- a) când făptuitorul profită de cineva care se află în imediata apropiere;
  - b) când s-a cauzat victimei o vătămare corporală;
  - c) când victima se află în îngrijirea făptuitorului.
- 346.** Imobilizarea victimei prin legarea mâinilor și constrângerea la întreținerea unui raport sexual, reprezintă infracțiunea de:
- a) viol;
  - b) viol în concurs cu lipsire de libertate;
  - c) viol în varianta agravată.
- 347.** Întreținerea de acte sexuale de către o persoană de sex masculin cu un minor de același sex în vârstă de 15 ani, cu acordul acestuia, contra unei sume de bani:
- a) nu se pedepsește;

- b) reprezintă infracțiunea de act sexual cu un minor;
  - c) reprezintă infracțiunea de corupție sexuală.
- 348.** Actul sexual cu un minor în vârstă de 5 ani atunci când acesta nu se opune reprezintă infracțiunea de:
- a) act sexual cu un minor;
  - b) perversiune sexuală;
  - c) viol.
- 349.** Infracțiunea de incest:
- a) are ca element material actul sexual de orice natură;
  - b) se poate realiza între frați și surori;
  - c) poate fi comisă de tată asupra fiului soției sale dintr-o altă căsătorie de care a divorțat.
- 350.** Atunci când făptuitorul amenință victima că va da publicității unele fotografii ale concubinei sale dacă nu îi dă o sumă de bani, poate exista infracțiunea de:
- a) amenințare;
  - b) șantaj;
  - c) nu există infracțiune.
- 351.** Prin infracțiunea de furt:
- a) posesia de rea-credință este ocrotită în orice împrejurare;
  - b) posesia de rea-credință nu este ocrotită în nicio împrejurare;
  - c) posesia de rea-credință nu este ocrotită contra proprietarului bunului mobil.
- 352.** Infracțiunea de furt poate avea ca obiect material:
- a) imobilele prin destinație;
  - b) lucrurile ce nu aparțin cuiva (res nullis);
  - c) lucrurile abandonate de posesorul lor (res derelictae).
- 353.** Înscrisurile pot fi obiect material al infracțiunii de furt:
- a) doar dacă au o valoare economică;
  - b) doar dacă sunt acte ce dovedesc starea civilă;
  - c) indiferent dacă au sau nu valoare economică.

- 354.** Dacă făptuitorul pătrunde într-o locuință în care locuiau două persoane și sustrage bunuri aparținând amândurora încadrarea juridică va reține:
- două infracțiuni de furt;
  - o infracțiune de furt;
  - o infracțiune de furt în formă continuată.
- 355.** Nu reprezintă infracțiune de furt calificat:
- luarea unui bun mobil din posesia altuia fără consimțământul acestuia;
  - sustragerea unor bunuri în timpul unei calamități;
  - sustragerea unui bun de la o persoană aflată în imposibilitatea de a se apăra.
- 356.** Pentru aprecierea existenței infracțiunii de furt săvârșit „în timpul nopții” se întrebuintează în practica judiciară:
- criteriul astronomic;
  - criteriul geografic;
  - criteriul realității.
- 357.** Furtul calificat săvârșit prin efracție:
- presupune depășirea unui obstacol interpus între făptuitor și bunul pe care acesta intenționează să-l sustragă;
  - absoarbe infracțiunea de distrugere;
  - implică pătrunderea într-un imobil.
- 358.** Furtul calificat săvârșit prin efracție:
- implică întotdeauna o violare de domiciliu;
  - nu poate fi săvârșită în loc public;
  - implică înlăturarea unui obstacol interpus între făptuitor și bunul pe care acesta intenționează să-l sustragă.
- 359.** Reprezintă furt calificat (art. 209 C.pen.) furtul comis:
- asupra soțului sau unei rude apropiate;
  - asupra unei persoane străine în imposibilitate de a-și exprima voința;
  - asupra unei persoane aflate în imposibilitate de a-și exprima voința.

- 360.** Reprezintă furt calificat (art. 209 C.pen.) furtul:
- unui act care servește pentru legitimare;
  - unui bun care face parte din patrimoniu;
  - unui act care servește pentru dovedirea stării medicale.
- 361.** La infracțiunea de tâlhărie, tentativa este posibilă:
- doar la varianta tip;
  - atât la varianta tip, cât și la variantele agravante;
  - atât la varianta tip cât și la variantele agravante, cu excepția celor care se săvârșesc cu praeterintenție.
- 362.** Reprezintă infracțiunea de tâlhărie (art. 211 C.pen):
- furtul săvârșit prin întrebuințarea de insulte;
  - furtul săvârșit asupra victimei aflate în stare de inconștiență sau neputință de a se apăra;
  - furtul urmat de întrebuințarea de amenințări.
- 363.** Tâlhăria se va reține în varianta agravată atunci când:
- a avut vreuna dintre urmările arătate la art. 181 C.pen.;
  - a fost săvârșită prin efracție;
  - a fost săvârșită într-un mijloc de transport.
- 364.** Tâlhăria este o infracțiune:
- comisivă și intenționată;
  - de obicei;
  - simplă.
- 365.** Coautoratul și complicitatea concomitentă nu pot fi reținute la infracțiunea de:
- furt simplu (art. 208 C.pen.);
  - furt calificat (art. 209 C.pen.);
  - tâlhărie care are ca urmare moartea victimei.
- 366.** Nu reprezintă agravantă a infracțiunii de tâlhărie:
- săvârșirea faptei de către o persoană mascată, deghizată sau travestită;

- b) săvârșirea faptei asupra unui magistrat, polițist, jandarm sau asupra unui militar;
  - c) săvârșirea faptei în timpul unei calamități.
- 367.** Dacă făptuitorul solicită victimei să-i predea haina, amenințând-o cu un cuțit și victima se conformează, încadrarea juridică va fi:
- a) șantaj (art. 194 C.pen.);
  - b) amenințare (art. 193 C.pen.);
  - c) tâlhărie (art. 211 C.pen.).
- 368.** Însușirea unui bun mobil al altuia, deținut cu orice titlu, reprezintă:
- a) furt;
  - b) însușirea bunului găsit;
  - c) abuz de încredere.
- 369.** În cazul infracțiunii de abuz de încredere, făptuitorul poate deține bunul în baza:
- a) unui contract de muncă;
  - b) unui act al unei autorități;
  - c) în baza unui contract de împrumut de consumație (mutuum).
- 370.** Subiectul activ la infracțiunea de abuz de încredere trebuie să fie:
- a) deținătorul precar al bunului;
  - b) proprietarul bunului;
  - c) posesorul bunului.
- 371.** Latura subiectivă la infracțiunea de abuz de încredere este formată din:
- a) intenție directă sau indirectă;
  - b) praeterintenție;
  - c) intenție sau culpă.
- 372.** Nu poate fi obiect material al infracțiunii de abuz de încredere:
- a) o sumă de bani dată cu titlu de împrumut;

- b) un bun imobil prin destinație;
  - c) un bun mobil corporal.
- 373.** Sustragerea de către tutore a unei părți din pensia de urmaș și din alocația de stat convenită minorilor aflați sub tutela sa constituie infracțiune de:
- a) furt;
  - b) gestiune frauduloasă;
  - c) abuz de încredere.
- 374.** Obiectul material al infracțiunii de gestiune frauduloasă este:
- a) doar un bun mobil;
  - b) doar o sumă de bani;
  - c) o universalitate de bunuri mobile și/sau imobile.
- 375.** Subiectul activ al infracțiunii de “gestiune frauduloasă” poate fi:
- a) numai un gestionar sau un administrator la o persoană juridică;
  - b) orice persoană al cărei patrimoniu este prejudiciat;
  - c) persoana care are sarcina de a administra sau conserva averea altei persoane.
- 376.** La infracțiunea de „gestiune frauduloasă”:
- a) tentativa este posibilă și se pedepsește;
  - b) tentativa, deși posibilă, nu este incriminată;
  - c) tentativa nu este posibilă, fiind o infracțiune cu consumare instantanee.
- 377.** La infracțiunea de înșelăciune:
- a) obiectul material poate fi un bun mobil sau imobil;
  - b) obiectul material este doar un bun mobil;
  - c) elementul material constă întotdeauna într-o acțiune.

- 378.** La infracțiunea de înșelăciune (art. 215 C.pen.) urmarea imediată constă:
- a) într-o stare de pericol cu privire la patrimoniul viitor al victimei;
  - b) în obținerea pentru sine sau pentru altul a unui folos material injust;
  - c) într-o pagubă ce s-ar putea produce în patrimoniul victimei.
- 379.** La infracțiunea de înșelăciune (art. 215 C.pen.):
- a) vinovăția poate îmbrăca și forma culpei;
  - b) urmarea imediată constă într-o stare de pericol;
  - c) obiectul material poate să fie un bun imobil, mobil, sau înscrisuri cu valoare patrimonială.
- 380.** Infracțiunea de înșelăciune (art. 215 C.pen):
- a) nu poate avea obiect material;
  - b) poate avea ca obiect material doar bunuri mobile;
  - c) poate avea ca obiect material atât bunuri mobile cât și imobile.
- 381.** La infracțiunea de delapidare (art. 215 1C.pen):
- a) subiect activ poate fi orice persoană care încasează sume de bani;
  - b) coautoratul cu o persoană care nu are calitatea de funcționar public, gestionar sau administrator nu este posibil;
  - c) complicele trebuie să aibă și el, în mod obligatoriu, atribuții de gestionar sau administrator.
- 382.** Elementul material al infracțiunii de delapidare constă în:
- a) însușirea, traficarea, folosirea bunurilor gestionate sau administrate;
  - b) însușirea, distrugerea, folosirea bunurilor gestionate sau administrate;
  - c) primirea, traficarea, folosirea bunurilor gestionate sau administrate.

- 383.** Tentativa se pedepsește la infracțiunea de:
- abuz de încredere(art. 213 C.pen);
  - gestiunea frauduloasă (art. 214 C.pen);
  - delapidarea (art. 215 1C.pen).
- 384.** Fapta paznicului unei unități de a ajuta două persoane să sustragă piese din cadrul unității reprezintă infracțiunea de:
- delapidare;
  - gestiune frauduloasă;
  - complicitate la furt.
- 385.** Infracțiunea de distrugere (art. 217 C.pen):
- este o infracțiune contra demnității;
  - se poate săvârși prin acțiune sau inacțiune;
  - nu se pedepsește dacă rămâne la stadiul de tentativă.
- 386.** Tentativa la infracțiunea de distrugere din culpă:
- este posibilă dar nu se pedepsește;
  - este incriminată;
  - nu este posibilă.
- 387.** Elementul material la infracțiunea de tulburare de posesie constă și în:
- refuzul de a elibera imobilul aflat în posesia altuia, ocupat fără drept în întregime sau în parte;
  - un imobil cu construcția neterminată;
  - dreptul de posesie netulburată asupra unui teren agricol.
- 388.** Infracțiunea de “tulburare de posesie”:
- este o infracțiune cu consumare instantanee;
  - este o infracțiune continuă;
  - este o infracțiune de obicei.
- 389.** Tulburarea de posesie este o infracțiune:
- simplă, care trebuie să intre obligatoriu în concurs cu alte infracțiuni (lovirea sau alte violente, amenințare);

- b) complexă, în variantele agravante;
  - c) de obicei.
- 390.** Există infracțiunea de tulburare de posesie în varianta agravantă atunci când:
- a) imobilul aparține domeniului public al statului;
  - b) fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane împreună;
  - c) fapta a fost săvârșită în timpul nopții.
- 391.** “Tăinuirea” este o infracțiune:
- a) contra patrimoniului;
  - b) contra înfăptuirii justiției;
  - c) contra libertatii persoanei.
- 392.** Tăinuirea săvârșită de soț sau de o rudă apropiată:
- a) se pedepsește în aceleași condiții ca orice tăinuire;
  - b) se pedepsește cu o pedeapsă redusă;
  - c) nu se pedepsește.
- 393.** Ultrajul nu include în conținutul său obiectiv:
- a) amenințarea;
  - b) lovirea sau alte acte de violențe;
  - c) insulta.
- 394.** Fapta subiectului activ de a lovi un polițist pentru a-și asigura scăparea după ce a sustras un bun prezintă:
- a) ultraj;
  - b) ultraj în concurs cu infracțiunea de tâlhărie;
  - c) ultraj în concurs cu infracțiunea de furt.
- 395.** La infracțiunea de “sustragere sau distrugere de înscrisuri” (art. 242 C.pen) vinovăția poate exista:
- a) doar sub forma intenției;
  - b) doar sub forma culpei;
  - c) atât sub forma intenției cât și a culpei.

- 396.** “Neglijența în păstrarea secretului de stat” (art. 252 C.pen) este:
- a) o infracțiune de serviciu sau în legătură cu serviciul;
  - b) o infracțiune contra autorității
  - c) o infracțiune contra siguranței statului.
- 397.** Abuzul în serviciu prin îngădirea unor drepturi (art. 247 C.pen.):
- a) poate avea ca subiect activ și un funcționar;
  - b) nu se poate referi la o discriminare pe temei de avere;
  - c) este o infracțiune contra autorității.
- 398.** Tentativa la infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice (art. 248 C.pen.):
- a) nu este posibilă, fiind o infracțiune de pericol (cu consumare instantanee);
  - b) este posibilă, dar nu este incriminată;
  - c) este posibilă și este incriminată.
- 399.** Subiect activ la infracțiunea de neglijență în serviciu poate fi:
- a) numai un funcționar public;
  - b) orice funcționar;
  - c) orice salariat care exercită o însărcinare în serviciul unei persoane fizice sau juridice.
- 400.** “Neglijența în serviciu” (art. 249 C.pen) se săvârșește:
- a) numai din culpă;
  - b) numai cu intenție;
  - c) atât cu intenție cât și din culpă.
- 401.** “Neglijența în serviciu” (art. 249 C.pen):
- a) este o infracțiune de pericol;
  - b) se poate realiza în formă continuată;
  - c) nu se poate realiza în formă continuată.
- 402.** Subiectul activ al infracțiunii de neglijență în serviciu este:
- a) doar funcționarul public;
  - b) funcționarul public sau orice funcționar;
  - c) orice persoană.

- 403.** Purtarea abuzivă (art. 250 C.pen.):
- a) nu poate avea ca subiect pasiv un funcționar;
  - b) poate avea ca element material și vătămarea corporală gravă a unei persoane;
  - c) este o infracțiune contra înfăptuirii justiției.
- 404.** Elementul material al infracțiunii de “luare de mită” (art. 254 C.pen) poate consta în:
- a) darea de bani ori alte foloase;
  - b) promisiunea sau oferirea de bani;
  - c) acceptarea promisiunii unor foloase.
- 405.** Infracțiunea de “luare de mită” (art. 254 C.pen) se consumă:
- a) în momentul realizării oricăreia dintre modalitățile elementului material;
  - b) doar în momentul când făptuitorul intră în posesia folosului necuvenit;
  - c) în momentul producerii pagubei.
- 406.** La “luarea de mită” pot fi confiscate de la subiectul activ:
- a) doar bunurile care au fost primite sau echivalentul lor în bani;
  - b) bunurile care au fost promise;
  - c) echivalentul bunurilor pe care le-a pretins cel mituit.
- 407.** Subiectul activ al infracțiunii de luare de mită poate fi:
- a) doar funcționarul public;
  - b) orice funcționar;
  - c) orice persoană.
- 408.** Constrângerea mituitorului de către cel care a luat mită de a săvârși această faptă este:
- a) o cauză de nepedepsire;
  - b) o cauză care înlătură caracterul penal al faptei;
  - c) o cauză de reducere a pedepsei.

- 409.** Subiectul activ al infracțiunii de “dare de mită” este:
- orice persoană, fiind necircumstanțiat;
  - orice funcționar;
  - numai un funcționar public.
- 410.** “Luarea de mită” este o infracțiune:
- de rezultat;
  - de pericol;
  - de obicei.
- 411.** În cazul infracțiunii de “dare de mită”:
- bunurile nu pot fi confiscate de la mituitor;
  - bunurile pot fi confiscate de la autor doar dacă oferta de mituire a fost acceptată de funcționar;
  - bunurile pot fi confiscate de la autor chiar dacă oferta de mituire nu a fost urmată de acceptare.
- 412.** Există infracțiunea de “primire de foloase necuvenite” (art. 256 C.pen.) atunci când:
- bunurile au fost primite de funcționar după ce a îndeplinit un act, în baza unei înțelegeri anterioare;
  - bunurile au fost primite de funcționar înainte de îndeplinirea unui act la care era obligat în temeiul funcției sale;
  - bunurile au fost primite de funcționar după ce a îndeplinit un act în virtutea funcției sale.
- 413.** Tentativa la “primirea de foloase necuvenite” (art. 256 C.pen.):
- se pedepsește;
  - nu este incriminată;
  - nu este posibilă.
- 414.** Infracțiunea de „trafic de influență” (art. 257 C.pen.):
- are un subiect activ circumstanțiat;
  - se poate comite și printr-o inacțiune, respectiv prin nerespectarea unei promisiuni;
  - are ca urmare imediată o stare de pericol pentru normala evoluție a relațiilor de serviciu.

- 415.** La infracțiunea de trafic de influență (art. 257 C.pen.) subiectul activ poate fi:
- orice persoană;
  - doar un funcționar public;
  - funcționarul care îndeplinește un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu.
- 416.** La infracțiunea de “denunțare calomnioasă”:
- coautoratul este posibil;
  - subiectul pasiv secundar este statul, prin organul judiciar a cărui activitate a fost periclitată;
  - obiectul juridic special adiacent se referă la relațiile sociale privind normala desfășurare a actelor de justiție.
- 417.** Producerea sau ticluirea de probe mincinoase în sprijinul unei învinuiri nedrepte reprezintă:
- infracțiunea de mărturie mincinoasă (art. 260 C.pen.);
  - infracțiunea de denunțare calomnioasă (art. 259 C.pen.);
  - infracțiunea de omisiune de a încunoaștința organele judiciare (art. 263 C. pen.).
- 418.** În cazul “denunțării calomnioase” (art. 259 C.pen.) învinuirea mincinoasă:
- se poate referi la o faptă care ar expune persoana la o sancțiune disciplinară;
  - se poate referi la săvârșirea unei contravenții;
  - se poate referi doar la săvârșirea unei infracțiuni.
- 419.** Mărturia mincinoasă (art. 260 C.pen.) are ca urmare:
- crearea unei stări de pericol pentru înfăptuirea justiției;
  - soluționarea injustă a unei cauze;
  - condamnarea pe nedrept a unei persoane.
- 420.** Urmarea imediată la infracțiunea de mărturie mincinoasă (art. 260 C.pen.) constă în:
- producerea unui prejudiciu;

- b) crearea unei stări de pericol pentru îndeplinirea justiției;
  - c) împiedicarea aflării adevărului într-o cauză.
- 421.** Infrațiunea de mărturie mincinoasă (art. 260 C.pen.):
- a) se poate săvârși și printr-o inacțiune;
  - b) se referă și la afirmații mincinoase făcute de martor asupra oricăror împrejurări despre care este întrebat în soluționarea unei cauze;
  - c) se săvârșește și prin interpretarea personală eronată pe care, cu rea-credință, o dă martorul unor împrejurări, de altfel corect prezentate de acesta.
- 422.** Infrațiunea de mărturie mincinoasă (art. 260 C.pen.):
- a) este incriminată și în forma tentativei;
  - b) nu poate avea forma continuată;
  - c) se consumă în momentul în care s-au făcut afirmațiile mincinoase, chiar dacă soluția dată în cauză a fost justă.
- 423.** Omisiunea sesizării organelor judiciare (art. 263 C.pen.) are ca element material:
- a) numai o acțiune;
  - b) numai o inacțiune;
- 424.** Omisiunea sesizării organelor judiciare (art. 263 C.pen.) se poate comite din punct de vedere al vinovăției:
- a) numai cu intenție;
  - b) numai din culpă;
  - c) atât cu intenție, cât și din culpă.
- 425.** Infrațiunea de „omisiunea sesizării organelor judiciare” poate avea ca subiect activ:
- a) numai un funcționar;
  - b) numai un funcționar public;
  - c) orice persoană care răspunde penal;

- 426.** Omisiunea sesizării organelor judiciare este o infracțiune:
- a) de serviciu sau în legătură cu serviciul;
  - b) care împiedică îndeplinirea justiției;
  - c) de corupție.
- 427.** Infracțiunea de „favorizarea infractorului” (art. 264 C.pen.):
- a) intră întotdeauna în concurs cu infracțiunea de tănuire;
  - b) se poate săvârși printr-o acțiune sau printr-o inacțiune;
  - c) poate fi săvârșită și de soț sau o rudă apropiată infractorului, în acest caz pedeapsa fiind redusă la jumătate.
- 428.** În cazul infracțiunii de favorizare a infractorului (art. 264 C.pen.) ajutorul:
- a) nu presupune neapărat o înțelegere prealabilă;
  - b) nu are niciun obiectiv;
  - c) nu se poate acorda în timpul săvârșirii faptei.
- 429.** Elementul material al infracțiunii de favorizare a infractorului (art. 264 C.pen.) se poate realiza:
- a) doar printr-o acțiune;
  - b) doar printr-o inacțiune;
  - c) atât printr-o acțiune, cât și printr-o inacțiune.
- 430.** În cazul infracțiunii de favorizare a infractorului (art. 264 C.pen.) fapta se comite:
- a) numai cu intenție directă;
  - b) cu intenție directă sau indirectă;
  - c) cu intenție sau din culpă.
- 431.** Infracțiunea de „arestarea nelegală și cercetarea abuzivă” (art. 266 C.pen.):
- a) se săvârșește numai cu intenție;
  - b) este incriminată și în forma tentativei;
  - c) poate îmbrăca forma continuă, dar nu și pe cea continuată.

- 432.** Infracțiunea de „supunere la rele tratamente” (art. 267 C.pen.):
- a) este o infracțiune de pericol;
  - b) are ca subiect pasiv nemijlocit un minor aflat în creșterea, educarea sau îngrijirea făptuitorului;
  - c) se săvârșește numai printr-o inacțiune.
- 433.** Infracțiunea de „supunere la rele tratamente” (art. 267 C.pen.):
- a) presupune lovire sau alte violente;
  - b) presupune aplicarea de către instanța de judecată a unei pedepse foarte mari;
  - c) are un subiect activ calificat;
- 434.** Infracțiunea de tortură (art. 267¹ C.pen.) în varianta tip (alin.1) se săvârșește:
- a) numai cu intenție directă calificată prin scop;
  - b) cu intenție (directă sau indirectă);
  - c) atât cu intenție, cât și din culpă.
- 435.** Nu există infracțiunea de tortură (art. 267 C.pen.) dacă:
- a) tratamentele ce provoacă suferință au fost aplicate anterior inițierii unei proceduri oficiale;
  - b) fapta a fost săvârșită în cadrul unei proceduri civile sau administrative;
  - c) durerea sau suferințele rezultă exclusiv din sancțiuni legale și sunt inerente acestor sancțiuni.
- 436.** Infracțiunea de tortură, art. 267 C.pen, poate intra în concurs ideal cu infracțiunea de:
- a) lovire sau alte violente;
  - b) lipsire de libertate în mod ilegal;
  - c) loviri sau vătămări cauzatoare de moarte.
- 437.** Infracțiunea de „represiune nedreaptă” (art. 268 C.pen.):
- a) se poate săvârși numai prin dispunerea arestării sau condamnarea unei persoane știută ca fiind nevinovată;
  - b) poate avea ca subiect activ numai un magistrat;
  - c) are un subiect pasiv adiacent circumstanțiat.

- 438.** Fapta de a condamna o persoană știind că este nevinovată, reprezintă infracțiunea de:
- represiune nedreaptă;
  - arestare nelegală și cercetare abuzivă;
  - supunere la rele tratamente.
- 439.** Infracțiunea de evadare (art. 269 C.pen.) se va reține în varianta agravată dacă:
- fapta este săvârșită prin folosirea de calități mincinoase;
  - fapta este săvârșită de două sau mai multe persoane împreună;
  - fapta este săvârșită în timpul nopții.
- 440.** În cazul infracțiunii de evadare (art. 269 C.pen.):
- pedeapsa aplicată pentru această infracțiune se adaugă la pedeapsa ce se execută;
  - pedeapsa aplicată pentru infracțiunea de evadare se contopește cu pedeapsa ce se execută;
  - poate avea calitatea de subiect activ și persoana care avea îndatorirea de a-l păzi pe cel care a evadat.
- 441.** Situația premisă în cazul infracțiunii de evadare (art. 269 C.pen.) constă în:
- existența unei hotărâri judecătorești de condamnare;
  - existența stării legale de reținere sau deținere;
  - existența unui mandat de executare a pedepsei.
- 442.** Pedeapsa în cazul infracțiunii de evadare:
- se adaugă la pedeapsa ce se execută, fără a putea depăși maximul general al închisorii;
  - se contopește cu pedeapsa ce se execută;
  - nu poate depăși cuantumul pedepsei ce se execută la momentul evadării.
- 443.** Nu există agravantă la infracțiunea de evadare dacă:
- fapta a fost săvârșită prin folosirea de violențe;

- b) fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane;
  - c) fapta a fost săvârșită în timpul nopții.
- 444.** Infracțiunea de înlesnire a evadării (art. 270 C.pen.) se poate săvârși:
- a) numai cu intenție directă calificată prin scop;
  - b) numai cu intenție;
  - c) atât cu intenție, cât și din culpă.
- 445.** Vinovăția în cazul săvârșirii infracțiunii de înlesnire a evadării (art. 270 C.pen.) de către o persoană ce avea îndatorirea de a păzi pe cel ce a evadat poate îmbrăca:
- a) doar forma intenției directe;
  - b) doar forma intenției;
  - c) forma intenției sau culpei.
- 446.** Infracțiunea de „nerespectarea hotărârilor judecătorești” (art. 271 C.pen.):
- a) incriminează sustragerea de la executarea oricărei măsuri de siguranță;
  - b) are în toate cazurile un subiect activ calificat: persoana împotriva căreia s-a pronunțat o hotărâre judecătorească definitivă;
  - c) poate avea ca subiect pasiv adiacent organul de executare împotriva căruia s-au săvârșit violențe sau amenințări.
- 447.** Amenințarea executorului judecătoresc cu prilejul punerii în executare a unei hotărâri judecătorești constituie infracțiunea de:
- a) ultraj (art. 239 C.pen.);
  - b) amenințare în concurs cu infracțiunea de ultraj (art. 193 și art. 239 C.pen.);
  - c) nerespectarea hotărârilor judecătorești (art. 271 C.pen.).
- 448.** Infracțiunea de nerespectare a hotărârilor judecătorești (art. 271 C.pen.) presupune:
- a) sustragerea de la executarea unei pedepse;

- b) sustragerea de la executarea unei măsuri de siguranță;
  - c) sustragerea de la executarea unei măsuri educative.
- 449.** Fapta unei persoane care contraface un cec, îl prezintă la o bancă și obține o sumă de bani reprezintă:
- a) infracțiunea de înșelăciune prin emitere de cekuri fără acoperire;
  - b) infracțiunea de falsificare de monedă (art. 282 C.pen.) în concurs cu infracțiunea de înșelăciune;
  - c) infracțiunea de fals material în înscrisuri oficiale (art. 288 C.pen.) în concurs cu infracțiunea de înșelăciune prin folosirea de mijloace frauduloase (art. 215 alin. 2 C.pen.)
- 450.** Infracțiunea de falsificare de monede sau alte valori (art. 282 C. pen.) se poate realiza:
- a) doar prin contrafacere (confecționarea prin imitarea de monede sau valori);
  - b) doar prin alterare (modificarea conținutului sau formei unor monede sau valori adevărate);
  - c) fie prin contrafacere, fie prin alterare.
- 451.** Elementul material al infracțiunii de fals material în înscrisuri oficiale este (art. 288 C.pen.):
- a) falsificarea unui înscris oficial, cu prilejul întocmirii acestuia, prin consemnarea unor fapte sau împrejurări neadevărate ori neconsemnarea unor date sau împrejurări;
  - b) falsificarea unui înscris oficial prin contrafacerea scrierii sau a subscrierii ori prin alterarea lui în orice mod;
  - c) folosirea unui înscris oficial în vederea producerii de consecințe juridice.
- 452.** Pentru existența infracțiunii de fals material în înscrisuri oficiale (art. 288 C.pen.):
- a) este necesar ca subiectul activ să fie un funcționar;
  - b) este necesar ca înscrisul falsificat să fi fost rezultatul unei culpe a unui funcționar;

- c) este necesar ca înscrisul să fie falsificat cu intenție directă sau indirectă.
- 453.** La infracțiunea de fals intelectual (art. 289 C. pen):
- nu este posibil coautoratul;
  - elementul material nu se poate realiza prin omisiune;
  - tentativa este posibilă și este pedepsită.
- 454.** În cazul infracțiunii de fals intelectual:
- alterarea privește materialitatea înscrisului;
  - alterarea privește conținutul actului;
  - alterarea este întotdeauna ulterioară întocmirii actelor.
- 455.** Infracțiunea de “fals intelectual”:
- poate avea ca subiect activ numai o persoană cu studii superioare;
  - se referă numai la falsificarea actelor de studii;
  - se săvârșește numai cu prilejul întocmirii actului.
- 456.** Folosirea unui înscris sub semnătură privată, cunoscând că este fals, în vederea producerii unor consecințe juridice reprezintă:
- infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată în concurs cu infracțiunea de uz de fals;
  - infracțiunea de uz de fals în înscrisuri sub semnătură privată;
  - infracțiunea de uz de fals.
- 457.** La infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată (art. 290 C.pen):
- tentativa este posibilă și se pedepsește;
  - tentativa este posibilă dar nu se pedepsește;
  - tentativă nu este posibilă.
- 458.** Obiectul material al infracțiunii de uz de fals poate fi:
- doar un înscris oficial;
  - doar un înscris sub semnătură privată;
  - un înscris oficial sau un înscris sub semnătură privată.

- 459.** La infracțiunea de uz de fals (art. 291 C. pen), obiectul material:
- a) poate fi doar un înscris sub semnătură privată;
  - b) este reprezentat de înscrisul fals folosit, care este un înscris oficial sau unul sub semnătură privată;
  - c) poate fi doar un înscris oficial.
- 460.** Subiectul activ al infracțiunii de “fals în declarații” este:
- a) martorul, expertul sau interpretul;
  - b) persoana care face în public declarații calomnioase;
  - c) orice persoană, capabilă să facă declarații producătoare de consecințe juridice.
- 461.** Infracțiunea de fals în declarații (art. 292 C. pen):
- a) are ca obiect material înscrisul în care se consemnează declarația;
  - b) nu are obiect material;
  - c) are ca obiect material acțiunea de a face declarații necorespunzătoare adevărului.
- 462.** La infracțiunea de fals privind identitatea (art. 293 C. pen):
- a) nu poate exista obiect material;
  - b) participația este posibilă, inclusiv sub forma coautoratului;
  - c) tentativa este incriminată.
- 463.** Situația premisă la infracțiunea de abandon de familie în modalitatea prevăzută la art. 305 alin. 1 lit. c) C. pen. (neplata cu rea credință a pensiei de întreținere) consta în:
- a) neplata cu rea credință timp de 2 luni a pensiei de întreținere;
  - b) preexistenta unei hotărâri judecătorești de stabilire a pensiei de întreținere;
  - c) omisiunea plății pensiei de întreținere.
- 464.** La infracțiunea de abandon de familie (art. 305 C. pen) subiectul activ este:
- a) doar persoana care are obligația legală de întreținere, față de cel îndreptățit la întreținere;

- b) doar persoana care are de plătit o pensie de întreținere stabilită pe cale judecătorească;
  - c) orice persoană.
- 465.** Subiectul activ al infracțiunii de “rele tratamente aplicate minorului” (art. 306 C.pen.) poate fi:
- a) orice persoană;
  - b) doar părintele minorului;
  - c) părintele minorului sau orice persoană căruia minorul i-a fost încredințat.
- 466.** Aplicarea de lovituri minorului de către unul din părinți, faptă ce a avut ca efect pierderea unui organ, poate constitui:
- a) infracțiunea de rele tratamente aplicate minorului în concurs cu cea de vătămare corporală gravă;
  - b) doar infracțiunea de rele tratamente aplicate minorului;
  - c) doar infracțiunea de vătămare corporală gravă.
- 467.** Infracțiunea de “rele tratamente aplicate minorului” (art. 306 C.pen):
- a) nu poate avea forma continuată;
  - b) se consumă în momentul creării stării de pericol pentru dezvoltarea fizică, intelectuală sau morală a minorului;
  - c) se consumă doar în momentul producerii unei vătămări fizice sau psihice minorului.

Răspunsuri

Răspunsurile la întrebări fac referire la tematica, bibliografia recomandată și cursurile predate studenților în anul de învățământ universitar 2010/2011. De asemeni, răspunsurile au ca bibliografie principală problematica ce trebuie avută în vedere pentru examenul de licență.

Partea generală

1	c
2	b
3	c
4	a
5	b
6	a
7	a
8	b
9	b
10	b
11	a
12	a
13	b
14	c
15	a
16	c
17	b
18	a
19	b
20	a

21	c
22	a
23	b
24	b
25	a
26	b
27	a
28	a
29	b
30	c
31	c
32	a
33	b
34	a
35	a
36	c
37	b
38	b
39	a
40	a

41	a
42	a
43	c
44	b
45	b
46	a
47	b
48	c
49	a
50	c
51	b
52	c
53	b
54	a
55	c
56	a
57	b
58	c
59	c
60	a

61	b
62	c
63	a
64	b
65	c
66	a
67	a
68	c
69	a
70	b
71	c
72	b
73	a
74	b
75	b
76	a
77	c
78	b
79	a
80	b
81	c
82	b
83	c
84	a
85	b
86	b
87	c
88	c
89	b
90	a
91	a
92	b
93	c
94	c

95	a
96	b
97	b
98	a
99	c
100	b
101	c
102	c
103	a
104	b
105	c
106	b
107	c
108	b
109	a
110	b
111	c
112	a
113	a
114	c
115	c
116	a
117	b
118	c
119	a
120	c
121	b
122	c
123	a
124	b
125	a
126	c
127	b
128	a

129	c
130	b
131	a
132	c
133	a
134	b
135	c
136	a
137	b
138	c
139	b
140	a
141	c
142	c
143	a
144	b
145	b
146	c
147	a
148	b
149	a
150	b
151	a
152	b
153	a
154	c
155	a
156	b
157	c
158	a
159	b
160	a
161	b
162	a

163	b
164	c
165	a
166	b
167	c
168	b
169	b
170	c
171	a
172	b
173	c
174	a
175	b
176	a
177	a
178	b
179	a
180	b
181	b
182	c
183	c
184	c
185	b
186	a
187	b
188	a
189	b
190	c
191	b
192	b
193	b
194	a
195	a
196	b

197	a
198	c
199	b
200	a
201	b
202	c
203	b
204	c
205	a
206	b
207	b
208	a
209	b
210	c
211	b
212	b
213	a
214	b
215	b
216	c
217	b
218	a
219	c
220	b
221	c
222	b
223	b
224	a
225	b
226	a
227	b
228	c
229	a
230	a

231	b
232	a
233	b
234	a
235	c
236	a
237	c
238	c
239	b
240	b
241	c
242	a
243	b
244	a
245	b
246	b
247	c
248	b
249	b
250	a
251	a
252	b
253	b
254	b
255	c
256	c
257	b
258	b
259	b
260	a
261	b
262	a
263	b
264	b

265	b	283	b
266	c	284	b
267	b	285	b
268	b	286	a
269	a	287	c
270	a	288	c
271	b	289	b
272	a	290	a
273	c	291	b
274	c	292	c
275	a	293	c
276	c	294	b
277	b	295	b
278	a	296	b
279	a	297	b
280	c	298	b
281	b	299	c
282	a	300	b

Partea specială

301	c
302	c
303	b
304	a
305	a
306	b
307	b
308	b
309	c
310	b
311	b
312	b
313	b
314	c
315	b
316	c
317	c
318	b
319	b
320	a
321	b
322	a
323	b
324	c
325	b
326	b
327	b
328	b
329	c
330	c
331	b
332	c
333	c
334	a

335	a
336	c
337	a
338	b
339	c
340	b
341	a
342	b
343	b
344	c
345	c
346	a
347	b
348	c
349	b
350	b
351	c
352	a
353	c
354	b
355	a
356	c
357	b
358	c
359	c
360	b
361	b
362	b
363	c
364	a
365	a
366	b
367	c
368	c

369	b
370	a
371	a
372	a
373	b
374	c
375	c
376	b
377	a
378	b
379	c
380	c
381	b
382	a
383	c
384	c
385	b
386	c
387	a
388	b
389	b
390	b
391	a
392	c
393	c
394	b
395	c
396	a
397	a
398	b
399	b
400	a
401	b
402	b

403	b		
404	c		
405	a	437	b
406	a	438	a
407	b	439	b
408	b	440	a
409	a	441	b
410	b	442	a
411	c	443	c
412	c	444	c
413	b	445	c
414	c	446	c
415	a	447	c
416	a	448	b
417	b	449	b
418	c	450	c
419	a	451	b
420	b	452	c
421	a	453	c
422	c	454	b
423	b	455	c
424	c	456	c
425	b	457	a
426	b	458	c
427	b	459	b
428	a	460	c
429	c	461	b
430	b	462	b
431	a	463	b
432	a	464	a
433	c	465	c
434	b	466	a
435	c	467	b
436	b		

Redactor: Elena DIATCU
Tehnoredactor: Florica BUDNIC
Postprocesare: Mihaela PASCHIA

Bun de tipar: 11.04.2012. Format: 16/61 × 86.

Tipografia Editurii VICTOR
București, Calea Călărașilor 169
Tel. fax: 021-346 55 85; Mobil: 0744-26 15 10; 0722-54 24 57